

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ
ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 20. ФЕБРУАРА 2007. ГОДИНЕ**

Председник већа: Наставак главног претреса у кривичном предмету КП. бр. 5/03, у кривичном поступку против опт. Милорада Улемека и других, по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду - Специјалног тужиоца КТ.С. бр. 2/03 од 21. 08. 2003. године.

Констатујем да је веће у истом саставу.

Констатујем да су на главни претрес приступили:

заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, пуномоћник оштећене породице др. Зорана Ђинђића адв. Катарина Костић и адвокат Нино Дошен Мајкић, пун. оштећеног Милана Веруовића нико, окр. Милорад Улемек са браниоцем адв. Слободаном Миливојевићем, окр. Звездан Јовановић са браниоцем адв. Шварц Александром по заменичком пуномоћју у списима од 21.11.2005. године, бранилац окривљених Александар Симовић и Милоша Симовића адв. Миодрагом Рашићем, бранилац окр. Владимира Милисављевића адв. Александар Поповић, бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Оливера Ђорђевић, бранилац окр. Сретка Калинића адв. Жељко Грбовић по заменичком пуномоћју адв. Александра Ђорђевића, бранилац окр. Милана Јуришића званог "Јуре" адв. Оливера Ђорђевић по заменичком пуномоћју адв. Александра Зарића, окр. Душан Крсмановић са браниоцем адв. Вељком Делибашићем, окр. Саша Пејаковић са браниоцем адв. Крстом Боботом, окр. Бранислав Безаревић са браниоцем адв. Жељком Грбовићем и окр. Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Крстом Боботом.

У наставку главни претрес је јаван.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се наставља доказним поступком.

Председник већа: У доказном поступку имамо заказано саслушање од јуче преостала два сведока. Позовите сведоке да уђу да констатијемо ко је ту.

За данас је позван сведок Симић Саша за кога сам рекла да је позван по предлогу пуномоћника ошт. Веруовића, Јанковић Драган за кога је такође усвојен предлог решењем овога већа и на данашњем претресу веће је донело решење да се по службеној дужности позове и саслуша у својству сведока Весна Радомировић.

Констатијемо да су на претрес приступили Милан Јовановић, Јаначковић Игор, Весна Радомировић, Симић Саша и Јанковић Драган.

Сад ћемо да почнемо са саслушањем сведока Милана Јовановића, остали нека сачекају испред.

Сведок МИЛАН ЈОВАНОВИЋ

Председник већа: Имате ли код себе личну карту? Дајте ми је. Милан Јовановић, име оца?

Сведок Милан Јовановић: Слободан.

Председник већа: Колико сте година стари?

Сведок Милан Јовановић: 40 година.

Председник већа: Кажите ми адресу Вашег стана?

Сведок Милан Јовановић: Милоја Закића бр.32/4, Београд.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Милан Јовановић: Пилот.

Председник већа: Где сте запослени?

Сведок Милан Јовановић: У МУП-у Републике Србије, Хеликоптерска јединица.

Председник већа: Јесте ли у сродству са неким од оптужених?

Сведок Милан Јовановић: Не

Председник већа: Идентитет сведока утврђен из личне карте... лични број сведока 0608936770021.

Сведок Милан Јовановић: Не 36, већ 66. 966, ја сам 66-то годиште, то је грешка нека ту.

Председник већа: 966770021. Ја ћу Вас најпре упозорити да као сведок сте дужни пред судом да говорите истину, да давање лажног исказа представља кривично дело, да нисте дужни да одговарате на питања којима би вероватно изложили себе или своје најближе кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети, да сте дужни да суду пријавите сваку евентуалну промену адресе и пребивалишта. Јесте ли разумели упозорење упозорење које сам Вам дала?

Сведок Милан Јовановић: Јесам.

Председник већа: Поред тога што сам Вам дала упозорење у односу на Ваше обавезе као сведока, позваћу Вас да положите заклетву тако што ћу ја прочитати текст заклетве и рећи Вам, а Ви ћете уколико сте сагласни са текстом заклетве рећи "да", уколико не желите да положите заклетву и зато имате неке оправдане разлоге Ви ћете рећи због чега не желите да положите заклетву. Текст заклетве гласи: "Заклињете се да ћете о свему што будете питани пред судом говорити истину и да ништа у вези догађаја о којима ћете бити питани нећете прећутати".

Сведок Милан Јовановић: Да.

Председник већа: Рекли сте "да" или "не"?

Сведок Милан Јовановић: Да.

Председник већа: Ми смо Вас позвали овде као сведока на предлог одбране оптуженог Улемек Милорада да нам кажете у вези догађаја 11. марта 2003. године, пошто сте били у Хликоптерској јединици да ли сте тога дана видели оптуженог Улемека, где у које време, када и на који начин? Изволите. Само гласно.

Сведок Милан Јовановић: 11.03. смо кретали из Београда у 12,25, ја имам онај временик. Радили смо са падобранцима, тамо смо направили две паузе од по 20 минута. Мислим на првој паузи били смо

код оних момака који су паковали падобране, значи ми смо дошли, њих избацили, два излаза направили и слетели и онда смо правили паузу. Ја мислим да смо се тад видели док смо чекали да они спакују, био је Легија, Гумар, Крсман. Поздравили смо се и тад нас је питао да ли има места до Београда, кад се враћамо. Били смо ја, Кузмановић у посади пилота и био је један ...

Председник већа: Само мало гласније, с ким сте се Ви враћали?

Сведок Милан Јовановић: Ја, Кузмановић смо пилоти били, Јаначковић Игор, овај дечко он је био механичар. Значи нас тројица смо били у посади.

Председник већа: Ви сте тада били на некој специјалној обуци на том хеликоптеру?

Сведок Милан Јовановић: Ја сам био тад на обуци за првог пилота, а Кузмановић је био у улози инструктора. То је интерно наша обука. Користим сваки лет да седнем код пилота да учим. Рекли смо да имамо места, нисмо знали кад се враћамо, онда је Златко видео са овим момцима распоред који је њихов и у повратку наставили смо да радимо са њима. Направили смо још једну паузу и онда у повратку он се вратио са нама. Слетели смо, полетели смо ја мислим у 15,25 у 4 и 10 смо били у Београду.

Председник већа: Добро. Реците да ли сте још некога возили ко није био члан поседе назад?

Сведок Милан Јовановић: Не, мислим да не. Мислим да је сам био, позади је седео са Игором механичаром.

Председник већа: Нисам Вас разумела шта кажете?

Сведок Милан Јовановић: Позади је седео, то је "Бел 212" хеликоптер транспортни, позади је седео са механичарем, мислим да је сам био, нисам сигуран, мислим да је био сам.

Председник већа: Да ли је неко ишао још од неких људи из његовог обезбеђења са Вама?

Сведок Милан Јовановић: Мислим да није. Нисам сигуран, али мислим да није.

Председник већа: Кажите ми колико дуго Ви познајете Улемека?

Сведок Милан Јовановић: Па од 1997., 1996.године.

Председник већа: Одакле?

Сведок Милан Јовановић: Из Јединице Ресора државне безбедности.

Председник већа: Како?

Сведок Милан Јовановић: Из Јединице, ја сам био у Јединици, Хеликоптерској јединици.

Председник већа: Којој јединици, не знам шта Вам значи, састави јединице, реците пуни назив.

Сведок Милан Јовановић: Ја сам био у Хеликоптерској јединици Ресора Државне безбедности. И од тад га знам. Значи од 1996-те када је дошао, мислим 1996-те када је дошао за команданта Јединице за специјалне операције.

Председник већа: Били сте у Хеликоптерској јединици и кажете од 1997. године познајете оптуженог Улемека, мене интересује тај Ваш степен да кажемо познанства, да ли је то само тада када сте ангажовани да идете у Кулу или на који начин? Одакле, колико је то неко дубоко пријатељство, другарство, колегијалност или шта још?

Сведок Милан Јовановић: То је, пре свега ми смо били потчињени, он као командант у Јединици.

Председник већа: Којој хеликоптерској, командант Хеликоптерске јединице?

Сведок Милан Јовановић: Да, то је Главчић Слободан.

Председник већа: Молим.

Сведок Милан Јовановић: Главчић Слободан је командант Хеликоптерске јединице. Радили смо задатке за потребе Ресора Државне безбедности, у оквиру тога мој однос је био као према претпостављеном.

Председник већа: Према Улемеку?

Сведок Милан Јовановић: Према Улемеку, да и тако је познанство, односи, однос према задацима тако је било, с тим да смо годинама развили један другарски однос не превише близак.

Председник већа: Јесте ли Ви били ангажовани у неким операцијама Јединице за специјалне операције у то време?

Сведок Милан Јовановић: У које време?

Председник већа: Па та Хеликоптерска јединица.

Сведок Милан Јовановић: Па да, Хеликоптерска јединица, ми смо радили све за потребе. Значи превозење, углавном су то били задаци превозења, вежбе заједничке, радили смо значи за потребе Јединице за специјалне операције, наша Хеликоптерска јединица.

Председник већа: Добро. Кажите ми пре овог догађаја од 11. марта 2003. године када сте пре тога видели оптуженог Улемека?

Сведок Милан Јовановић: Мислим на једној прослави у Кули, па не знам био је неки дан, свечаност, да ли дан Јединице.

Председник већа: Колико, мене само интересује време одприлике колико?

Сведок Милан Јовановић: Па можда три или четири, пет месеци, стварно нисам сигуран, пре тога. Вероватно кад би знао које прославе, била је велика прослава у Кули. Демонстрација, као и свака прослава борбена способност јединице. Тад сам га видео, видео сам га и ту, не знам тачно који датум.

Председник већа: Кажете ми тог 11. марта 2003. у Кули да ли сте Ви са тим хеликоптером учествовали у овим падобранским скоковима Јединице за специјалне операције?

Сведок Милан Јовановић: Да, то је био падобрански тим Јединице. Падобрански тим Јединице и мислим да су били, баш сам покушавао да се сетим да ли је био, зовемо га "Јоца падобранац" који је њима шеф, мислим да јесте и били су двојица - тројица момака из једног клуба из Новог Сада, чини ми се да су и они били из Панчева, тако неки спортски аеро клуб и мислим да су и они скакали тад. Било је негде око 12 – 13 момака, видео сам тамо у извештају са лета да смо имали 13 момака да смо избацили у првом излазу. Можда није било 13 него две групе по...

Председник већа: А можете ли рећи да ли је још неки хеликоптер учествовао у тој?

Сведок Милан Јовановић: Тај дан?

Председник већа: Да.

Сведок Милан Јовановић: Не, само смо ми.

Председник већа: Само тај један?

Сведок Милан Јовановић: Да, само тај један и то је отрпилике по оном распореду, знам могу да претпоставим како, и по броју људи, како је то изгледало по времену. Видео сам, полетели смо из Београда, 1 сат и 50 минута до Куле. Значи да смо дошли у Кулу, узели једну групу и слетили без гашења. Слетили, узели једну групу избацили их, узели другу групу вероватно, попели на висину избацили их и онда смо слетели направили паузу 20 минута. Што значи, ми смо ту на земљи 15 минута, морамо раније хеликоптер да спремимо пре стартовања и поновили смо један циклус. Онда направили још једну паузу и у повратку мислим, пошто видим да је 50 минута повратак за Београд. Што значи да смо вероватно, обично тако се и ради када радимо са падобранцима, да смо поново вероватно узели једну групу падобранаца, попели, избацили их и право према Новом Саду, наставили према Београду.

Председник већа: Кажите да ли се сећате да ли сте тог дана видели и оптуженог Звездана Јовановића у Кули?

Сведок Милан Јовановић: Не, ја се не сећам стварно.

Председник већа: Не сећате се?

Сведок Милан Јовановић: Не.

Председник већа: Кажите да ли постоји некаква обавеза да се прави списак лица која ће искарати из падобрана из Ваше летелице?

Сведок Милан Јовановић: Ми не правимо тај списак.

Председник већа: Да ли добијате копију списка?

Сведок Милан Јовановић: Не.

Председник већа: Ништа?

Сведок Милан Јовановић: Они имају свој дневник летења, то знам да воде, а ми не добијамо ни копију нити ми радимо, ми уносимо у наш дневник летења.

Сведок Милан Јовановић: А познајете ли оптуженог Звездана Јовановића?

Сведок Милан Јовановић: Да.

Председник већа: Да ли сте били тог дана на ручку у Јединици за специјалне операције у Кули?

Сведок Милан Јовановић: Не.

Председник већа: Нисте.

Сведок Милан Јовановић: Не, нисмо. Правили смо, мислим да смо кафу попили у клубу. Прву паузу смо били напољу, прво смо били напољу, ту смо сачекали па смо попили кафу. На другој паузи нисмо ни правили више паузе, јер смо имали практично по 15 минута слободног времена.

Председник већа: Можете ли да ми кажете с ким је био у друштву опт. Улемек кад је питао да се врати са вама?

Сведок Милан Јовановић: Ја мислим да је био ту Крсман, Гумар, али нисам...

Председник већа: Како?

Сведок Милан Јовановић: Гумар, Крсмановић, Гумар да је био, али нисам сигуран. Ја мислим, да ли су баш тог тренутка били, али видео сам их заједно.

Председник већа: А кад кажете Крсмановић знате ли му име?

Сведок Милан Јовановић: Не. Крсмановић, Крсман, знам га као Крсман.

Председник већа: Да ли знате где он сад ради?

Сведок Милан Јовановић: Ради негде у Новом Саду, да ли тако нешто.

Председник већа: Сад ми реците пошто сте довели оптуженог Улемека до аеродрома у Сурчину да ли сте се ту растали или знате како је он наставио даље?

Сведок Милан Јовановић: Знам, ја сам остао у хеликоптеру да купирам машину, да је гасим, он је изашао, комадант наш Главчић, он је био на стајанци, прао је свој ауто службени. Он је изашао, кратко је био, попричао са њим, поздравио се, Златко је изашао, исто Кузмановић, пола минута – минут отприлике, стварно не знам да проценим и не знам да ли је ауто тад дошао или је био већ ту, сео је у ауто и отишао.

Председник већа: Добро. Реците ми кад превозите путнике који нису чланови посаде, као што сте сад у конкретном случају урадили, да ли тај списак неке предајете и евидентирате, ко се враћа и ко путује са вама у опште? Да ли је неко обавештен о томе?

Сведок Милан Јовановић: Обавести се комадант јединице, комадант јединице је обавештен о томе.

Сведок Милан Јовановић: Нисам мислила на то, да ли обавештавате ову контролу за цивилно летење?

Сведок Милан Јовановић: Не.

Председник већа: Не обавештавате ни о саставу посаде?

Сведок Милан Јовановић: Посаде да.

Председник већа: А што не о путницима?

Сведок Милан Јовановић: Па њих то не интересује, тај податак.

Председник већа: Ја верујем да њих не интересује, не дај боже да се нешто деси, шта, ко зна ко је с вама.

Сведок Милан Јовановић: Па ми морамо имати интерно у нашој јединици, морамо знати ко се превози и то добијамо, мислим знамо као посада.

Председник већа: Па јесте ли записали тада интерно?

Сведок Милан Јовановић: Ми не пишемо нигде, обавестимо команданта и не пишемо по именима, на пример превезе се пет људи па по именима, то не радимо. У најави за лет што се тиче контроле лета уносимо време, тип хеликоптера, још, различите параметре, категорију, посаду.

Председник већа: Ви не најављујете, то служба најављује?

Сведок Милан Јовановић: Ми најављујемо, углавном ми.

Председник већа: А Ви најављујете?

Сведок Милан Јовановић: Да, углавном ми најављујемо, пилоти.

Председник већа: Кома сте Ви тада саопштили да се Улемек враћа са Вама?

Сведок Милан Јовановић: Саопштили смо, из Куле нисмо саопштили, никог нисмо звали, команданта нашег да му кажемо зато што је он био обавештен сигурно да ће доћи.

Председник већа: Од кога?

Сведок Милан Јовановић: Па, ја мислим да Косић ми је рекао, помоћник команданта да су они њих звали из Куле да најаве возило да би возило могло да дође, службено возило. Значи и ту је био Златко Кузмановић који је био шеф посаде, а и пракса је таква да у принципу из Куле се годинама раније по неко се враћа са нама тако да...

Председник већа: Сматрате да се враћа неко ко је на истом послу као и Ви, је ли?

Сведок Милан Јовановић: По мени да Вам кажем, по мени тај статус није био до краја јасан нити сам се ја уопште упуштао у статус Легијин да ја размишљаам о томе.

Председник већа: Нисам Вас о томе питала, то сами говорите, 'ајде објасните.

Сведок Милан Јовановић: Не, не, ја сам размишљао на тај начин. Значи, то је моја дигресија на то.

Председник већа: Објасните то, нисам Вас разумела, није Вам било јасно шта?

Сведок Милан Јовановић: Статус Легијин, тад пошто сам ја чуо да је у пензији, али нисам се упуштао у то нити сам анализирао ту позицију.

Председник већа: Добро. Ја немам више питања.

Сведок Милан Јовановић: Ја сам о томе размишљао па сам због тога.

Председник већа: Немам питања више за овог сведока. Да ли имају чланови већа? Судија Милимир Лукић, изволите.

Судија Милимир Лукић: Ја бих Вам поставио неколико питања везано за падобранце. Рекли сте да је била једна група, друга група, па да је онда након тога било још, ако можете ближе везано за то колико падобранаца се састоји у једној групи и како су они били обучени?

Сведок Милан Јовановић: Они су обучени, обично су...

Судија Милимир Лукић: Не морате после ћете, 'ајте прво да видимо колико има...

Сведок Милан Јовановић: Ја сам тај податак добио из дневника летења где пише 13 у првој групи, па после 8 па 6. Мислим да је тај податак, да ли Вам је достављен или није, не знам. Из тог броја, из временика како смо ми летели, ја сам извео закључак како смо одприлике од Београда до Куле, први лет је сат и педесет.

Судија Милимир Лукић: Не, само Вас питам само о падобранцима, рекли сте 13, 8 и?

Сведок Милан Јовановић: 13, 8 и?

Судија Милимир Лукић: Је ли имате податак ту код себе?

Сведок Милан Јовановић: Имам копију, 13, 12 и 8.

Судија Милимир Лукић: Сад да Вас питам како су обучени ти падобранци, имају ли нешто на лицу?

Сведок Милан Јовановић: Не, немају, имају кацигу, имају наочаре на лицу често, није правило, и имају онако уске њихове као одело, комбинезоне.

Судија Милимир Лукић: Сад једно питање. Да ли је могао да буде Звездан Јовановић а Ви да га не видите, не препознате, пошто га познајете?

Сведок Милан Јовановић: Да га не препознам?

Судија Милимир Лукић: Да.

Сведок Милан Јовановић: Па не могу да га не препознам, уколико би га видео препознао би га, али ту ми смо на јако уском простору били буквално кратко на земљи.

Судија Милимир Лукић: Да је скакао из падобрана?

Сведок Милан Јовановић: Да је скакао, па тешко. Стварно не знам, ја сам летео углавном 90% тог лета, то је био мој лет у смислу моје обуке за пилота, тако да теоретски може да се деси.

Судија Милимир Лукић: А како то теоретски, објасните?

Сведок Милан Јовановић: Они улазе позади, ја седим напред десно и они улазе позади и улазе у хеликоптер, али у тој припреми требао бих да га видим, мислим у тој паузи док смо били, прву паузу смо правили напољу док су се они паковали.

Судија Милимир Лукић: Добро, ја немам више питања. Хвала.

Председник већа: Судија Радмила Драгичевић-Дичић има право на питање.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Од када познајете Звездана Јовановића?

Сведок Милан Јовановић: Звездана познајем од 1995. године.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте се с њим дружили или у каквом сте односу с њим били?

Сведок Милан Јовановић: Исто, као и са свим момцима из Јединице, онако другарски однос, нисмо се превише добро знали али познавали смо се.

Судија радмила Драгичевић-Дичић: Кад се видите поздравите се?

Сведок Милан Јовановић: Да.

Судија радмила Драгичевић-Дичић: Именом?

Сведок Милан Јовановић: Презименом зато што Јовановић..

Судија радмила Драгичевић-Дичић: А када сте га видели последњи пут пре ових догађаја по којима се води овај поступак?

Сведок Милан Јовановић: Ја мислим у Кули, сигурно у Кули, један од долазака мојих у Кулу мисим да сам га видео.

Судија радмила Драгичевић-Дичић: Да ли је он скакао некада из падобрана из хеликоптера у коме сте Ви били?

Сведок Милан Јовановић: У хеликоптеру у коме сам ја био?

Судија радмила Драгичевић-Дичић: Било када?

Сведок Милан Јовановић: Стварно се не сећам. Не знам, не сећам се.

Судија радмила Драгичевић-Дичић: Знате ли Веселина Лечића?

Сведок Милан Јовановић: Веселин Лечић, то је безбедњак био.

Судија радмила Драгичевић-Дичић: Не, да ли га знате или не?

Сведок Милан Јовановић: По имену мислим да је.

Судија радмила Драгичевић-Дичић: Јесте га видели тог дана, знате његов лик?

Сведок Милан Јовановић: Онако пунији плав.

Судија радмила Драгичевић-Дичић: Не знам, добро, не само ако га познајете. Моје питање је ако га познајете, ако сте сигурни.

Сведок Милан Јовановић: Нисам сигуран.

Судија радмила Драгичевић-Дичић: Хвала.

Председник већа: Чланови већа немају питања. Заменик Специјалног тужиоца нема питања. Да ли неко од одбране има питања за сведока? Констатујем да одбрана нема питања за сведока. Да ли неко од оптужених има питања за сведока? Констатујем да оптужени немају питања за сведока.

Отпушта се сведок Милан Јовановић. Ево Вам лична карта можете да идете, хвала лепо.

Да ли неко има нешто да примети у односу на исказ сведока Милана Јовановића? Констатујем да заменик Специјалног тужиоца нема ништа да примети, пуномоћници оштећених. Одбрана нема ништа да примети, оптужени, нико се не јавља за реч да стави примедбу на исказ овог сведока. Молим Вас нека приступи сведок Јаначковић.

Сведок ЈАНАЧКОВИЋ ИГОР

Председник већа: Игор Јаначковић, Јеначковић је ли тако?

Сведок Игор Јеначковић: Да.

Председник већа: Кажите ми име Вашег оца?

Сведок Игор Јеначковић: Александар.

Председник већа: Колико сте година стари?

Сведок Игор Јеначковић: 32 године.

Председник већа: Адресу Вашег стана?

Сведок Игор Јеначковић: Радована Симића Циге 40.

Председник већа: Кажите ми шта сте по занимању?

Сведок Игор Јеначковић: Авиомеханичар.

Председник већа: Где сте запослени?

Сведок Игор Јеначковић: Хеликоптерска јединица МУП-а Србије.

Председник већа: Идентитет сведока утврђен на основу личне карте М255640 издата од МУП-а Србије 30.07.2004. године. Лични број сведока 0506974710138. Ми смо Вас позвали као сведока у кривичном поступку против оптуженог Улемека, Звездана Јовановића и других лица. Да ли сте са неким од њих у сродству?

Сведок Игор Јеначковић: Не.

Председник већа: Добро. Даћу Вам упозорење као сведоку да сте пред судом дужни да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговорате на питања суда и других учесника у кривичном поступку којима би вероватно себе или себи блиска лица изложили кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Дужни сте суду да пријваите сваку промену пребивалишта и адресе. Јесте ли разумели упозорења које сам Вам дала?

Сведок Игор Јеначковић: Да.

Председник већа: Поред тога позваћу Вас да као сведок положите заклетву пред судом. Ја ћу Вам рећи текст заклетве, уколико сте сагласни са текстом заклетве реците "да", уколико постоје разлози због којих не желите да положите заклетву објаснићете о чему се ради. Текст заклетве гласи: "Заклињем се да ћу пред судом о свему што будем питан говорити само истину и да ништа нећу прећутати".

Сведок Игор Јеначковић: Да.

Председник већа: Звали смо Вас у вези догађаја од 11. марта 2003. године и Вашем боравку у Центру ЈСО-а у Кули када сте били у саставу хеликоптерске посаде која је тамо ишла. Да нам испричате када сте отишли, колико сте се тамо задржали, када сте се вратили, да ли сте видели оптуженог Улемека у Кули, да ли знате да ли се вратио са Вама у Београд, ако знате, кад, у које време, са ким је то контактирано? Изволите, само гласно говорите да Вас чујем.

Сведок Игор Јеначковић: Кренули смо из Београда у 12, 12,10, тако нешто, ишли смо у Кулу, бацали смо падобранце тамо. Значи мислим да смо кад смо дошли одрадили одмах један скок с падобранцима, машину нисмо гасили пошто их је мало било, онда гасимо машину и ти момци спакују те падобране. Пошто су спаковали те падобране, ми нисмо гасили машину и ја сам седео с тим момцима пошто их знамо. Ту сам видео Легију, тада је Легија дошао, мислим да су били Легија, Гумар, мислим да је и Крсмановић био. Пришли су нама тамо да се поздраве, мислим била су ова два пилота.

Председник већа: Шта?

Сведок Игор Јеначковић: Мислим била су и ова два пилота ту. Значи за Кузмановића он је био сигурно тада, за Јовановића не знам да ли је био. Легија се поздравио са нама и сећам се да је питао да ли може да иде до Београда.

Председник већа: Кога је питао?

Сведок Игор Јеначковић: Кузмановића мислим, пилота да ли има места до Београда, они су рекли да има. После тога ми смо урадили још један или два лета с падобранцима и тај задњи лет Легија је дошао, ишао је с нама. У Београд смо стигли негде око четири и десет, тако нешто. Био је у хеликоптеру седео је поред мене.

Председник већа: Да ли се још неко вратио са Вама осим опт. Улемека?

Сведок Игор Јеначковић: Ја мислим да не.

Председник већа: Шта Вам то значи "ја мислим да није", је ли или није?

Сведок Игор Јеначковић: Није, није био је само Легија.

Председник већа: Колико је Вас отишло за Кулу?

Сведок Игор Јеначковић: Два пилота и ја.

Председник већа: И Ви?

Сведок Игор Јеначковић: Добро, кад сте се враћали, колико Вас је укупно било?

Сведок Игор Јеначковић: Па четворо је било.

Председник већа: Добро, то значи Вас тројица, исти састав и плус оптужени Улемек?

Сведок Игор Јеначковић: Да, Легија је био поред мене.

Председник већа: Кажите ми да ли је био организован неки ручак тамо у Центру у Кули?

Сведок Игор Јеначковић: Не. Ја нисам ручао, нисмо ни имали времена пошто нема толико времена између летова морали смо брзо да се враћамо, тако је био договор да не седимо тамо да би се што пре вратили за Београд.

Председник већа: Кажете да се оптужени Улемек јавио Вашем том капетану пилоту са питањем да се врати са Вама у Београд. Да ли је било неког објашњења због чега се он враћа у Београд хеликоптером, да ли сте чули да је нешто о томе причао?

Сведок Игор Јеначковић: Не, мислим баш се сећам да је пошто је пришао ту са нама се поздравио, чисто је само било питање да ли има места до Београда, ако има кад завршите, само то.

Председник већа: Од када Ви познајете опт. Улемека?

Сведок Игор Јеначковић: Па ја сам од 1997.-ме у хеликоптерској, тако да...

Председник већа: Молим.

Сведок Игор Јеначковић: Ја сам од 1997.-ме, тад сам у хеликоптерској јединици тако да се од тад знамо.

Председник већа: Да ли је та Хеликоптерска јединица увек била придодата Јединици за специјалне операције када су они имали некаквих обавеза? Можете ли то мало да нам објасните, јесте ли Ви били Јединица која је коришћена у оквиру МУП-а и за неке друге послове или само за ЈСО?

Сведок Игор Јеначковић: Од 1997.-ме значи до 2000.-те и неке били смо у саставу ЈСО-а, а радили смо и ове задатке, значи за МУП обично, мислим САЈ.

Председник већа: То значи да Вама оптужени Улемек је био и командант?

Сведок Игор Јеначковић: Па на неку руку, пошто је, наша Хеликоптерска има свог команданта тако да сам..

Председник већа: Па добро као јединица, као тим сте имали свог команданта, али кад је он био командант Јединице за специјалне операције, да ли сте Ви били нему потчињени, Ви и Ваш командант?

Сведок Игор Јеначковић: Па тада док смо били у Јединици вероватно да смо били потчињени.

Председник већа: Па добро, а кад је престао ваш статус да будете у Јединици?

Сведок Игор Јеначковић: Ја мислим да је 2001. Хеликоптерска као засебна јединица, од 2001-ве.

Председник већа: Да ли познате Ви оптуженог Звездана Јовановића?

Сведок Игор Јеначковић: Познајем га, виђао сам га још док смо били у јединици тако да знам га.

Председник већа: А из периода када сте припадали тој Јединици, да ли га од тада знате?

Сведок Игор Јеначковић: Да, да.

Председник већа: Да ли га знате ближе, да ли само онако?

Сведок Игор Јеначковић: Не, чисто онако, да кажем с посла.

Председник већа: Да ли знате ком тиму је он припадао?

Сведок Игор Јеначковић: Да Вам кажем не знам.

Председник већа: Молим.

Сведок Игор Јеначковић: Не знам тачно ком је тиму припадао.

Председник већа: Да ли Вам је познато да је он некада скакао из падобрана?

Сведок Игор Јеначковић: Са мном није.

Председник већа: Молим.

Сведок Игор Јеначковић: Са мном није скакао, ја се не сећам да је скакао из падобрана.

Председник већа: Шта?

Сведок Игор Јеначковић: Ја се не сећам да је самном док сам ја радио скочио из падобрана.

Председник већа: Да ли је тог дана када сте били 11.марта скакао?

Сведок Игор Јеначковић: Не, ја мислим да није, не сећам се уопште, него тај дан.

Председник већа: Да ли знате отприлике који су припадници тог дана скакали?

Сведок Игор Јеначковић: Па можда се сетим двоје, знам Јокса крупни дечко, и Џони, њих се двоје сећам стварно, а осталих не.

Председник већа: Колико је укупно људи скакало тог дана?

Сведок Игор Јеначковић: Ја мислим да су скочили били неких дванаесторо.

Председник већа: Можете ли да нам кажете, знате ли на који начин је оптужени Улемек отишао са Аеродрома Сурчин?

Сведок Игор Јеначковић: Дошла су кола по њега, колима је отишао. Колима је отишао, дошла су кола по њега.

Председник већа: Да ли се задржавао на аеродоруму, знате ли о томе нешто?

Сведок Игор Јеначковић: Мислим да није пошто сам ја сређивао хеликоптер тако да нисам обраћао пажњу, али колико се сећам мислим да је отишао релативно брзо.

Председник већа: А на који начин то знате да су дошли колима по њега, је ли то возило дошло на писту, где, како је то било, објасните?

Сведок Игор Јеначковић: Пошто имамо свој хелиодром тамо и ту паркирамо, ту долазе аутомобили, на паркинг долазе аутомобили па тако да је дошло возило на аеродром.

Председник већа: Можете ли да нам опишете о ком возилу се ради?

Сведок Игор Јеначковић: Не сећам се стварно.

Председник већа: Да ли се сећате да ли је оптужени Улемек раније звао некога телефоном да дође по њега на аеродром?

Сведок Игор Јеначковић: Не, нисам чуо.

Председник већа: Кажите ми пре овог 11. марта када сте последњи пут видели опт. Улемека?

Сведок Игор Јеначковић: Мислим да је била нека показна вежба у Кули, мислим да сам га последњи пут тад видео, тад више није био комадант.

Председник већа: А колико отприлике временски, можете ли да определите?

Сведок Игор Јеначковић: Па не знам, два-три месеца пре тога да кажем отприлике, то се већ не сећам.

Председник већа: Добро, ја више немам питања за овог сведока. Судија Милимир Лукић има право на питање.

Судија Милимир Лукић: Шта Ви радите током скокова падобранаца?

Сведок Игор Јеначковић: Мој задатак је да се отворе врата, да омогућим падобранцима да искоче и кад они заврше своје искакање, затварам врата хеликоптера.

Судија Милимир Лукић: Значи Ви сте у хеликоптеру током искакања падобранаца?

Сведок Игор Јеначковић: Тако.

Судија Милимир Лукић: Где је стационирана ова јединица Хеликоптерска, да ли у Кули или у неком другом?

Сведок Игор Јеначковић: У Сурчину.

Судија Милимир Лукић: У Сурчину. Да ли постоје, пошто сте Ви авиомеханичар, уређај за снимање у хеликоптерима?

Сведок Игор Јеначковић: Не.

Судија Милимир Лукић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Судија Драгичевић имате ли Ви питања? Нема питања, заменик Специјалног тужиоца, пуномоћници оштећеног немају питања. Да ли одбрана има питања? Нема питања. Да ли неко од оптужених има питања за сведока Јаначковић Игора? Констаутјем да се нико не јавља да постави питање Јаначковић Игору.

Отпушта се сведок Игор Јаначковић, ево Вам лична карта. Да ли тражите надокнаду трошкова за данашњи приступ у суд?

Сведок Игор Јаначковић: Поновите, ја се извињавам, нисам Вас чуо, питање.

Председник већа: Да ли тражите надокнаду трошкова за данашњи долазак на суд?

Сведок Игор Јаначковић: Не, не.

Председник већа: Добро, хвала можете да идете. Отпушта се сведок. Да ли неко има нешто да примети у односу на исказ сведока Јаначковић Игора? Констатујем да се нико не јавља за реч да стави приговор на исказ сведока Јаначковић Игора.

Молим да се позове сведок Весна Радомировић.

Сведок ВЕСНА РАДОМИРОВИЋ

Председник већа: Добар дан.

Сведок Весна Радомировић: Добар дан.

Председник већа: Весна Радомировић, име оца?

Сведок Весна Радомировић: Милан.

Председник већа: Колико сте година стари?

Сведок Весна Радомировић: 61. годиште, 45, 46 година.

Председник већа: Кажите ми адреса Вашег стана?

Сведок Весна Радомировић: Тимочка 2.

Председник већа: По занимању сте?

Сведок Весна Радомировић: Опростите.

Председник већа: По занимању сте?

Сведок Весна Радомировић: Адвокат.

Председник већа: Добро, идентитет сведока утврђен на основу личне карте Н 113829 издате од МУП-а Србије 25.06.2001.године. Шта је ово са Вашом личном картом, нешто?

Сведок Весна Радомировић: Фали тројка на крају матичног броја.

Председник већа: Матични број 200496171504. Да ли сте у сродству са неким од оптужених?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Председник већа: Даћемо Вам упозорења као сведоку. Дужни сте пред судом да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања суда и других учесника у кривичном поступку којима би себе или себи блиска лица изложили кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Дужни сте да суду пријавите сваку евентуалну промену адресе боравишта или пребивалишта. Јесте ли разумели ово упозорење?

Сведок Весна Радомировић: Јесам.

Председник већа: Позваћу Вас да као сведок пред судом положите заклетву уколико сте сагласни са текстом заклетве реците "да".

Сведок Весна Радомировић: Да.

Председник већа: Уколико нисте сагласни Ви ћете рећи разлоге због којих не желите да положите заклетву. "Заклињем се да ћу пред судом о свему што будем питана говорити само истину и да ништа нећу прећутати".

Сведок Весна Радомировић: Да.

Председник већа: Добро. Ево овако, пошто сте добили ова општа упозорења и с обзиром да сте били бранилац опт. Звездана Јовановића у овом поступку, нећемо Вас питати о садржини разговора које сте имали са Вашим клијентом у време када је давао у предкривичном поступку изјаву пред овлашћеним радницима МУП-а Србије, пред истражним судијом, после када сте имали овлашћења од стране Звездана Јовановића и онај догађај на Фрушкој Гори када је извршен увиђај од стране истражног судије из Сремске Митровице. Ви ћете нама да објасните форму која је тада обављена, тј. да ли је Звездан Јовановић са Вама имао прво поверљив разговор када је први пут давао своју одбрану, да ли је диктирано то пред Вама у записник и да ли је он пред Вама излагао то што је унето у записник? Изволите.

Сведок Весна Радомировић: Да, Звездан и ја смо имали поверљив разговор.

Председник већа: Само гласније мало.

Сведок Весна Радомировић: Звездан и ја смо имали поверљив разговор тог 7. априла 2003. године када сам ја...

Председник већа: Где?

Сведок Весна Радомировић: Када сам ја приступила у просторије Централног затвора где сам позвана од стране МУП-а да преузем одбрану по службеној дужности и том приликом смо, омогућен нам је поверљив разговор насамо у просторији поред просторије у којој сам ја предходно упознала Звездана Јовановића, Александра Милосављевића, тужиоца и Родољуба Миловића, инспектора. Након тог поверљивог разговора Звездан је дао изјаву која је овде у предмету претпостављам, претпостављам зато што нисам ја видела списе предмета. Међутим, желим да истакнем нешто што претпостављам да је за Вас најзначајније. Звездан се понашао за све време нашег контакта како том приликом 7. априла, тако и касније на Фрушкој Гори као да је сам себи полицајац, што је једна неприродна ситуација, барем по мени, а ви ћете већ наравно као суд то ценити. Зашто? Истаћићу један детаљ који је мени остао у сећању, дозволићете проток времена је мало дугачак, али. Када доноси записничарка, после вратићу се ја на хронологију мислим, када доноси те записнике и ставља их на сто узима један примерак тужилац, један примерак полицајац, један примерак узимам ја и један Звездан. Полицајац и тужилац потписују те примерке, наравно без читања без ичега, немају ни разлога. Ја почињем да читам мој примерак, Звездан прелиста свој примерак и почиње, пита уствари њих двојицу "а где ја треба да потпишем". Дакле не само што не чита, него не чека ни да ја

завршим па да видим да ли имам неке примедбе или било шта. То је понашање код мене било врло индикативно. И разлика између њега и понашања полицајца и инспектора је само у томе што су они знали где требају да потпишу без питања. Други моменат који је мени такође био јако индикативан, то је на Фрушкој Гори када након поверљивог разговора он излази и каже: ја сам обећао момцима или људима и ја ћу да дам изјаву. То је као да се он понаша као да је њихов колега, а не да је осумњичени. То су моменти који су код мене створили велику сумњу у разлог зашто је он давао те изјаве, јер фактички су две да кажемо, значи ова од 7. априла и ова на Фрушкој Гори. То је понашање било врло специфично. Друго мој утицај на њега у том периоду је био као да говорим зиду. Он ме саслуша, али се не упушта, не дискутује, не објашњава напосто пусти ме да ја кажем шта имам. И то је све. Знам да је после тога настала једна конструкција која је тотално апсурдна, која негира фактички оно што и он говори, а шта је заправо тачно, да је формално правно све то било у реду, али да је он то давао под принудом. Да ли је било принуде или неког облика притиска конкретно ја то не могу да Вам потврдим нити негирам, напосто зато што је он био...

Председник већа: То Вас нисам питала, само сам питала око онога да ли је он излагао пред Вама своју одбрану и да ли је та одбрана тада евидентирана управо онако како је он износио?

Сведок Весна Радомировић: То је тачно, али то је формална околност, јесте тачно је, ја Вам одговарам на то питање, али мислим да је из разлога коректности, објективности потребно да Вам кажем и околности и оно што је мени остало у сећању као нешто што је неувобичајено понашање лица које је у том моменту осумњичено за извршење квалификованог облика најтежег кривичног дела. Дакле, ако је то излагао слободном вољом па логично је макар да ако он неће да чита после па макар да пусти мене као браниоца. Међутим, он то ништа од свега тога није чинио. Највећи проблем мене као браниоца у том периоду је био да допрем до њега, мислим у менталном смислу, наравно. Разлози су мени непознати, преда мном, кажем опет не желим никога да теретим без доказа, далеко од тога, преда мном то нико није чинио, али он је био од 500 сати у полицији, од кога сам ја у затвору, од којих сам ја била у контакту с њим једва пет сати свеукупно, и то у дисконтинуитету мислим у два временска периода. Шта се дешавало за то време у Централном затвору, то ја не знам.

Председник већа: Да ли је још неко био присутан када је давао изјаву у просторијама Централног затвора осим Вас, Родољуба Миловића и заменика тужиоца Александра Милосављевића и записничарке?

Сведок Весна Радомировић: Да наравно, мислим наравно и записничарке, у тој просторији не, али када сам долазила у ту просторију онда сам, мислим да сви ми знамо како изгледа у Централном затвору тај део где се обављају разговори са осумњиченима или касније окривљенима, где се дају изјаве, где се салушавају. Имамо ону претпросторију пре решетака и ту је седело неколико људи али у моменту када сам ја улазила устао је један човек, то је тужилац, Специјални тужилац Јован Пријић који се мени том приликом и представио, ми смо се том приликом и упознали, он ми је рекао наравно ко је. Рекао ми је зашто сам позвана и он ме је увео у овај простор иза решетака, значи у тај ходник из кога се улази у канцеларију или у просторију, најтачније речено где је вршено саслушање, значи довео ме је он у ту просторију.

Председник већа: Добро, на чији сте позив Ви дошли?

Сведок Весна Радомировић: Опростите.

Председник већа: На чији позив сте дошли?

Сведок Весна Радомировић: МУП. Човек ме је звао то вече представио се, али заиста не могу да се сетим, мислим стварно покушавала сам још много раније, имена су нешто што иначе није моја јача страна, представио се ко је, шта је. Питао ме да ли сам спремна да прихватим свлужбену одбрану лица које се налази у притвору, то знамо говоримо о периоду када је била акција "Сабља", када је било ванредно стање. Ја сам то прихватила, након неких пола сата је дошло двојица у цивилу, опет лица која су се идентификовала и који су ме само превезли, овај ми је и рекао да ће они доћи по мене да ме превезу фактички до Централног затвора.

Председник већа: Добро. Мало пре сте објашњавали да сте Ви читали тај записник који Вам је дат 7. априла.

Сведок Весна Радомировић: То сам истакла као моменат који је мени остао јако упечатљив, јер кажем опет, Звезданово понашање је било понашање човека који као да не схвата или не може да одговори на други начин на позицију на којој се налази.

Председник већа: Јесте ли Ви потписали тај записник?

Сведок Весна Радомировић: Да.

Председник већа: Без примедби?

Сведок Весна Радомировић: Без примедби.

Председник већа: Добро. Кажите ми...

Сведок Весна Радомировић: Он и није дао примедбу.

Председник већа: Молим.

Сведок Весна Радомировић: Па чак ни сам Звездан, кажем, због чега то он најбоље зна јер он је био тамо. Због чега нисам чак имала ни прилику за тако шта, мислим не бих ни ставила примедбу јер је записник довољно био, по мени и на даље, непрецизан у односу на дело које се ставља на терет.

Председник већа: Добро. Кажите ми о Вашем даљем ангажману са Звезданом Јовановићем.

Сведок Весна Радомировић: О мом?

Председник већа: У истражном поступку.

Сведок Весна Радомировић: Добро.

Председник већа: Да ли сте ту имали неког учешћа?

Сведок Весна Радомировић: Да. Дакле истражни судија обавештава, ја сам се распитивала сад постоји опет један велики временски размак између Фрушке Горе и истражног поступка, то је готово месец дана. У том периоду ја сам одлазила нормално, да чујем, Централни затвор, код управника да замолим да се Звездану одобри, пошто је имао проблеме са здрављем, имао је чир или гастритис, нешто од тих хроничних обољења. Звала у полицију, тужилаштво и пратила шта се са њим дешава и ако нисам имала могућности наравно непосредног контакта. Онда сам сазнала да је предмет додељен истражном судији Мирчићу, отишла сам код њега, јавила сам му се и том приликом је он саопштио да постоји једна збуњујућа ситуација. Да је супруга Звездан Јовановића овластила адв. Вукасовића, али да Звездан није потврдио то пуномоћје и ако му је исто достављено у затвору, а да сам ја његов бранилац по службеној дужности и да та ситуација би требало да буде расчишћена и да је најједноставнији начин да се сви нађемо, сад па опет у Централном затвору јер је тамо спровођена истрага, и ми смо 12. маја сви скупа били у затвору. Том приликом је

Звездан одбио присуство адвоката Вукасовића уз образложење да није разговарао са супругом и да не зна зашто је она ангажовала адвоката Вукасовића, да сам ја његов изабрани бранилац од момента када је давао исказ полицији у присуству тужиоца. О томе постоји записник у предмету од 19. маја, што је још једна потврда наравно овога о чему сада причамо, и онда је адвокат Вукасовић је отишао, судија Мирчић је прочитао део на мој захтев захтева за спровођење истраге. Ја сам тражила поверљив разговор. Звездан и ја смо изашли у ходник, обавили смо поверљив разговор и Звездан је коначно, мада је то делимично учинио већ и на Фрушкој гори, али сада је, коначно се определио за одбрану ћутањем. Е након тога настају проблеми. Следећих недељу дана ја немам могућност никакву да видим мог браћеника, на позив судији Мирчићу он мени спушта телефон, на интервенцију код председника суда Баћевића он каже да он ето не може ништа. Па сам покушала, тада је био са мном баш код председника Баћевића адв. Вукасовић, па сам онда ишла код председника Посебног одељења Окружног суда, ни ту није било никаквог ефекта и онда се дешава још једна врло специфична ситуација, мислим да је куриозитет. Након недељу дана истражни судија позива поново адв. Вукасовића и мене у затвор да би се Звездан изјаснио о томе ко ће га бранити. Ја верујем да је Вама потпуно свеједно до пет адвоката који ће да заступају окривљене, мислим сада оптужене. Међутим, таква ситуација није била, тада Звездан каже да је имао контакт, да је његовој супрузи у тих недељу дана одобрена посета и да након тога је он сагласан да се адв. Вукасовић прикључи у одбрани мени и констатује да је он мене ангажовао, да је био сагласан са мојим ангажовањем као адвоката по службеној дужности тиме што ми је потписао пуномоћје још тог 7. априла. Ми остајемо након тога се мени наравно омогућава посета Звездану, у једној од тих посета, што мислим да за Вас може бити интересантно, Звездан је мени казао, сада је ситуација битно промењена, како он има утисак у затвору у овом периоду пре давања изјаве да га трују и да је он у неком тренутку, зашто, зато што је имао главобоље којима иначе није склон. И онда је у једном тренутку престао да једе, односно покушао је да смањи храну, али су се те главобоље настављале па је онда покушао да не пије воду али то му баш и није полазило за руком, а да је након давања изјаве свега тога нестало. Колико је то тачно или није, али из разлога искрености ја нећу прећутати,

Председник већа: Да ли сте Ви нешто предузели у погледу тога, тих његових жалби на његово здравствено стање, да тражите неку лекарску интервенцију, да молите истражног судију да се обави неки ванредни преглед или нешто слично?

Сведок Весна Радомировић: Звездан је увек одбијао лекарску инретвенцију, дакле увек и до те мере, зашто то кажем увек, у периоду између 7. априла и Фрушке Горе од његове породице сам ја дошла до сазнања да је он имао тешко плућно обољење па му је здравље битно угрожено посебно сада обзиром где се налазио и ја сам га питала да ли хоће преглед, он је био изричито против. Дакле, чак је и онако био узнемирен рекао је не, не, никако, до те мере да сам му ја обећала да никада ништа нећу тражити без његове сагласности, у том смислу ни лекарски преглед. Тако да сам ја га сваки пут питала међутим он је увек одбијао било какав лекарски преглед и том приликом ми је саопштио када смо причали о тој ситуацији јер тада је очигледно имао довољно слободе, бар је он тако осећао да може да ми каже све оно што га је мучило предходно. Онда је он рекао да су му узимани узорци пљувачке, крви, косе и осталог већ приликом самог лишавања слободе без његове сагласности и можда још једанпут ако се не варам, ја се извињавам сада мислим да и неки дан касније након лишавања слободе. Нисам тражила лекарску, било какву помоћ он је био изричито против тога увек.

Председник већа: Можете ли да нам кажете када сте били обавештени да ћете присуствовати овом увиђају показивања лица места на Фрушкој Гори?

Сведок Весна Радомировић: Тог дана поподне, сад да Вас не слажем, два – три сата поподне, била сам у граду, још увек стварно не могу да Вам одредим време. Добила сам позив преко мобилног телефона, да ли је био Бора Бањац или Миле Новаковић, немојте, мислим али неко од њих двојице јесте, из УБПОК-а ме је звао и казао да истражни судија и јавни тужилац који се већ налазе или се кренули на Фрушку гору траже од полиције да обавести мене као браниоца по службеној дужности да ли хоћу да присуствујем овој радњи. Ја сам коначно добила другу прилику да разговарам са Звезданом и врло сам јој се, у том кажем смислу, радовала. Одмах сам то прихватила, али сам питала како ја да стигнем и где на Фрушкој Гори. Онда ми је речено да дођем у просторије УБПОК-а на Макишу па ће ми они дати аутомобил и возача који ће ме одвести на лице места. Тако је и било и ми смо, било је онако баш оштра возња, поприлично непријатна, јер се журило, већ је било касно поподне па да не би пао мрак. И тако смо ми стигли на Фрушку гору. По изласку мом, мислим по мом приспећу тамо су већ били и истражни судија и тужилац и сниматељ, Звездан и инспектори, људи у УБПОК униформама. Том приликом сам од Звездана сазнала да је он цео дан заправо био на разним локацијама у граду. Мене нико о том претходном догађању нити је обавестио нити је покушао да позове, да јесте ја бих се сигурно одазвала позиву и нас двоје смо, предочено нам је о чему се ради. Ја сам тражила поверљив разговор, омогућен је у

аутомобилу пошто се све дешавало на отвореном простору. Након тога разговора Звездан је, кажем Вам, ту изјаву која је мени била, сам тај начин је мени био врло специфичан да он је обећао момцима да ће им дати изјаву, мислим и онда он даје изјаву у слободној форми. Након тога судија поставља питање, међутим Звездан тада коначно, али очигледно са сазнањем да више неће бити ни вођен ни питан каже да он више неће да даје никакве изјаве и да неће да одговара на питања. То је мислим почетак његове одбране ћутањем, фактички је то то али што је он то рекао на овакав начин. Јавни тужилац покушава да понови питање, питање се односило на аутомат односно пушку која је била упуцавана, која је била предмет истражне радње и он је питао да ли је то пушка из које је пуцано на Премијера. Мислим то је оно што, није то поверљив разговор, то је оно што се дешавало на лицу места. Звездан је рекао да неће да одговори на то питање, и онда сам се ја умешала и рекла молим вас, мој брањеник се изјаснио да не жели више да одговара.

Председник већа: Сад мене интересује више, не то његово усмено излагање што ту кажете, него да ли је он ту пред Вама показивао те трагове који су нађени на Фрушкој гори?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Председник већа: Него?

Сведок Весна Радомировић: Судија је мене питала да ли хоћу да се у мом присуству обави поновно фотографисање, ја сам то одбила јер не мислим да ја као бранилац би требало да верификујем доказе чијем проналажењу ја нисам присуствовала.

Председник већа: Јесте ли били обавештени да је тада пронађена та чаура?

Сведок Весна Радомировић: Након доласка ми је речено, али ја нисам била присутна. Дакле, ја нисам могла да прихватим и не бих то учинила ни дан данас да ја потпишем да је заиста нешто нађено негде где ја ту нисам била, а тиме би и мој брањеник био принуђен да тако шта потврђује што мислим да није адекватно са аспекта одбране.

Председник већа: Јесте ли Ви били упознати да је он показао то и ако јесте ко Вас је упознао?

Сведок Весна Радомировић: Не, нико мени није рекао да је он то показао, него да су они ишли по Фрушкој гори, да су тражили место где се вршило упуцавање пушке и да су се зауставили на том делу, да су

ишли по неким другим местима, мислим ту на Фрушкој Гори, по другим путевима, стазицама или где год и да су се онда ту зауставили јер је ту на једном штапу постојала некаква укрштеница која је требало, је била мета ради упуцавања пушке, значи да су то видели па да су после тога трага...

Председник већа: Да ли је Вама неко понудио да потпишете тај записник?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Председник већа: Добро, ја више немам питања за сведока. Да ли неко од чланова већа има питања? Судија Радмила Дичић.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Колико је трајао поверљив разговор тај приликом првог Вашег позива и контакта с њим?

Сведок Весна Радомировић: 7. априла?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да, тај први разговор.

Сведок Весна Радомировић: Тај први је трајао неких 15 – 20 минута. Звездан и ја смо или он је, у сваком случају био страствен пушач, ја се, ма како то можда сада у моменту неадекватно звучало али ја се заиста сећам по броју попушених цигарета. Мислим, то је било онако.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ли заједно попушили или свако посебно?

Сведок Весна Радомировић: Свако посебно.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли кад је давао исказ Звездан Јовановић, да ли је било диктирана та његова изјава у записник и записничар је куцао?

Сведок Весна Радомировић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: И то сте Ви слушали Ви и Звездан?

Сведок Весна Радомировић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли сте Ви имали примедбе на садржину записника?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Нисте?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли сте приметили у току диктирања записника пошто слушате, после је то исто што читате, је ли неко, да ли сте Ви док сте слушали диктирање записника приметили да се уноси нешто у записник што Звездан није рекао?

Сведок Весна Радомировић: Не нисам, али и присутни тужилац...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Сачекајте мало, не само, нисам још завршила, па...

Сведок Весна Радомировић: Извињавам се.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Значи нисте приметили. Добро, да сте приметили да ли би ставили примедбу?

Сведок Весна Радомировић: Свакако.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Шта сте хтели сад да кажете, кажите?

Сведок Весна Радомировић: Желела сам да кажем следеће, да је од самог почетка и Звезданова тврдња, а то је било и изнето још приликом мог доласка мени саопштено, да је он предходно имао контакте са инспекторима односно конкретно са тим инспектором Миловићем који је био присутан, није ми речено колико пута, али да је он ту изјаву заправо већ дао. Е сада, ја хоћу да расчистим једну ствар, значи човек је садржински ту изјаву дао без мог присуства први пут. У ком смислу, да ли је та изјава сачињена текстуално и садржински заиста његовом слободном вољом у предходним разговорима са инспектором или му је била наметнута, то ја не знам, али сама концепција изјаве и садржина.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ви говорите сада да ли је он ту изјаву дао под неким притиском за коју не знате или не.

Сведок Весна Радомировић: Наравно.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Моје питање Вама је да ли је он у тој соби где сте седели пред Вама говорио то што пише у тој изјави? Разумете ли моје питање?

Сведок Весна Радомировић: Наравно, разумем Ваше питање ја и одговарам на њега. Али желим Вама да скренем пажњу на чињеницу која је изузетно битна.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ви сте већ скренули пажњу, нема потребе да скрећете поново.

Сведок Весна Радомировић: Не, не, да је он већ раније имао разговоре и да је то био само продукт нечега што се већ дешавало, а са чиме ја нисам била упозната.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: У току тог давања, док је он давао ту изјаву да ли му је неко постављао питања?

Сведок Весна Радомировић: Не, мислим, ја се стварно не сећам из простог разлога што је то било, ја Вам опет кажем, била само верификација нечега што је већ постојало. Дакле...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не разумем шта сад кажете, као верификација нечега што је већ постојало?

Сведок Весна Радомировић: Значи, ако Ви и ја, ја Вама дам изјаву, на пример ван ове суднице се могло пре три дана, пет дана кад год да Вам испричам све ово што сада овде говорим. Ако смо се ми сагласили. Сад не говорим да ли је он то учинио под принудом или не, ја то не знам. Могуће јесте али и сада, само дозволите, ја сада дођем пред веће и само саопштим...

Председник већа: Не, немојте тако госпођо Радомировић, Ви почињете да импровизујете нешто што Вас колегиница није питала.

Сведок Весна Радомировић: Не импровизујем него желим да Вам кажем суштину.

Председник већа: Немојте тако да причате, јесте ли Ви онда неке поставили питање око тога и када Ви сазнајете да је он разговарао, кад Ви сазнајете да је он данима разговарао пре тога?

Сведок Весна Радомировић: Ја не знам да је он данима разговарао, ја само сазнајем да је предходно обављен разговор и да је он предходно...

Председник већа: Кад сте то сазнали?

Сведок Весна Радомировић: Пред сам поверљив разговор и у току разговора са њим.

Председник већа: Добро. Изволите.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Колико страница је имао тај записник који сте потписали?

Сведок Весна Радомировић: Пет, или шест.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: И како је сад, значи то је садржина, ако записник садржи пет или шест страница, колико дуго је трајао тај разговор?

Сведок Весна Радомировић: Па трајао је сат – сат ипо отприлике. Ја стварно тад нисам гледала на сат.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро, и све то што је Звездан рекао је унето у записник?

Сведок Весна Радомировић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли то тај записник који је извађен из машине и Ви сте га потписали?

Сведок Весна Радомировић: То ја не знам пошто је куцано на лап-топу и записничарка након завршетка одлази у другу просторију да би се одштампао тај записник и то је тај записник и то је донела, наравно.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажите ми јесте Ви имали неко питање за Звездана док је он давао исказ?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Нисте га ништа питали?

Сведок Весна Радомировић: Не, ја по правилу не питам, наравно свог брањеника, односно лице које заступам, не постављам му питања.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не знам, неко поставља, неко не поставља, ја Вас питам јесте ли Ви питали?

Сведок Весна Радомировић: Ја не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли је неко, да ли је тужилац имао неко питање за њега?

Сведок Весна Радомировић: Могуће, јер ја се стварно тога не сећам. Јер кажем Вам, када се нешто дешава управо сам то покушала да Вам објасним. Када нешто није

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро, не сећате се, немојте да ми објашњавате. Кажите ми да ли сте Ви имали контакте са његовом породицом?

Сведок Весна Радомировић: Да, јесам након тога.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли било неких непријатности у тим контактима?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не, добро. Када су Вас позвали да дођете као бранилац јесу ли Вам казали кога браните за убиство, да је то за убиство Премијера, да је то...?

Сведок Весна Радомировић: Не, није ми саопштено, значи то увече, тек први позив не. То ми је саопштио тужилац Пријић када сам се са њим упознала, о конкретно о ком лицу се ради и конкретно зашто.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли Вам је Звездан Јовановић, оптужени тада и у току давања тог исказа, у току поверљивог разговора деловао уплашено, мислим нормално да је уплашен у тој ситуацији, у неком вишем степену егзистенцијално, животно да је, је ли то било очигледно?

Сведок Весна Радомировић: Ја не познајем, посебно тад нисам познавала Звездана Јовановића да бих знала какве реакције су њему примерене, како он реагује у којој ситуацији, али у општем смислу није деловао уплашено, није деловао, значи он је психофизички и у оној мери

у којој сам ја то могла кроз разговор да утврдим био присебан, знао је, оријентисан у времену и простору, знао је где се налази, због чега и ту нисам приметила неко посебно афективно стање, али кажем опет, ја га нисам познавала, не знам како он реагује у којој ситуацији.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли је Звездан Јовановић од Вас тражио да имате контакт са његовом породицом?

Сведок Весна Радомировић: Да, јесте, дао ми је том приликом њихове телефоне, од супруге и мајке.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: То што сте рекли да је он Вама после рекао у једном тренутку да је мислио да га трују? Је ли тако?

Сведок Весна Радомировић: Јесте, тако ми је казао.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: И да има главобољу. Је ли се жалио на нешто друго осим главобоље?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро.

Сведок Весна Радомировић: Не, није.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Вама као његовом адвокату, у том тренутку сте га вероватно посматрали, претпостављам?

Сведок Весна Радомировић: Наравно не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли сте Ви помислили да је његов живот угрожен из те приче из његовог физичког изгледа, психичког, разговора, контакта са њим?

Сведок Весна Радомировић: Говоримо о периоду, значи он је увек изгледао психофизички потпуно...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ја Вас питам за тај период кад Вам је он рекао да је мислио да га трују, разумете, и да има главобоље. Да ли је Вама деловао да је он животно угрожен?

Сведок Весна Радомировић: Он је то мени рекао накнадно за предходни период. Сад да ли Ви мислите у моменту када ми то говори или на период на који се односи његова изјава?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Нисам разумела, зато Вас питам да ли су те главобоље биле у то време док прича са Вама или се жалио да је раније имао главобоље па више нема?

Сведок Весна Радомировић: Он је мени то саопштио у току трајања истражног поступка, а за период пре давања изјаве.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Пре давања изјаве.

Сведок Весна Радомировић: Да, а у моменту док сам ја с њим рзаговарала, он се ни на шта није жалио.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Тада Вам се није жалио?

Сведок Весна Радомировић: Не, није.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро.

Сведок Весна Радомировић: Ако је био стварно уплашен онда ми се не би ни жалио, логично.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ја немам више питања.

Председник већа: Да ли сте кад сте долазили 7. априла у просторијама Централног затвора видели Милета Новаковића?

Сведок Весна Радомировић: Знате шта, ту је било људи који су седели, више њих у тој предпросторији, али ја сам прошла, мислим да то није трајало минут, значи само сам дала своју легитимацију службеном лицу, а Јован Пријић је истог момента устао, значи ту је било људи сад ко је био ту, ја стварно нисам обраћала пажњу. Мислим није ми се нико други обратио.

Председник већа: Ко је диктирао записник?

Сведок Весна Радомировић: Родољуб Миловић.

Председник већа: Молим?

Сведок Весна Радомировић: Миловић.

Председник већа: Добро. Да ли, чланови већа више немају питања. За реч се јавио заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли се сведоку, тада браниоцу, осумњичени Звездан Јовановић жалио на уцену, да је уцењиван пре давања изјаве 7. априла?

Сведок Весна Радомировић: Не, Звездан Јовановић се мени тада ни на шта није жалио и то сам казала већ.

Заменик Специјалног тужиоца: Колико сте имали контаката и где са његовом породицом?

Сведок Весна Радомировић: Ја сам имала сусрет са његовом супругом у мојој канцеларији, имала сам виђење са његовом мајком у њиховом стану. Е сада, колико пута то стварно не могу да, мислим и то су контакти које сам имала са његовом породицом.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте Ви добили записник о његовом саслушању?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли га је добио Звездан?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Заменик Специјалног тужиоца: Након давања те изјаве да ли сте се видели са Звезданом у Централном затвору?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте се видели са њиме после доношења решења о спровођењу истраге?

Сведок Весна Радомировић: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте анализирали садржину његове одбране?

Сведок Весна Радомировић: Не разумем питање.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте разговарали о његовој дотадашњој одбрани?

Адв. Крсто Бобот: Молим Вас судија, ово су недозвољена питања, ја морам да приговорим заиста.

Председник већа: Јесте.

Адв. Крсто Бобот: И ово прво питање Специјалног тужиоца је било недозвољено, не може се сведок изјашњавати о ономе...

Председник већа: Рекли смо то, нећемо питати сведока.

Адв. Крсто Бобот: Судија, улази све на снимак, зато приговарам.

Председник већа: Слажем се с Вама и примедба је на месту.

Заменик Специјалног тужиоца: Не знам, нисам сигуран да је на месту.

Председник већа: Јесте колега, на месту је. Рекли смо и не можемо на те околности, то опет задире у нешто друго, рекли смо на које околности ћемо сведока саслушавати. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Када су прекинути Ваши контакти са осумњиченим Звезданом Јовановићем?

Сведок Весна Радомировић: Негде у јуну, половином јуна месеца 2003. године, дакле по протеклу, након месец дана од трајања од започињања истражног поступка.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте Ви као адвокат Звездана Јовановића након што су престали Ваши контакти били излагани одређеним претњама, уценама, притисцима, а у вези са функцијом коју сте?

Сведок Весна Радомировић: Не, ни од кога.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли су против Вас вођени некакви поступци кривични?

Сведок Весна Радомировић: Јесте, вођен је један кривични поступак чија је садржина била мени, и овом приликом желим да то истакнем посебно, потпуно несхватљива у смислу да је тај први

записник био фалсификат. Мени је то несхватљиво управо зато што негира саму одбрану Звезданову и потпуно је противно чињеницама. Значи тамо где има фалсификата нема принуде, тако да ми је потпуно нејасно уопште покретање тако чега, а само чињенично стање негира могућност фалсификата јер...

Председник већа: Кажите ми где је вођен тај кривични поступак?

Сведок Весна Радомировић: Пред Петим општинским судом.

Председник већа: Да ли је окончан?

Сведок Весна Радомировић: Јесте правноснажно.

Председник већа: Како?

Сведок Весна Радомировић: Ослобођена сам одговорности.

Председник већа: То сте добили, пресуду?

Сведок Весна Радомировић: Да, правноснажна је.

Председник већа: Добро.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је то реч о одустанку или је донета пресуда?

Сведок Весна Радомировић: Извињавам се, решење је донето, извињавам се суду, неслагање је истражни судија исказао, веће је рекло решењем да нема места уопште за спровођење истражног поступка и онда је на то решење је жалбу уложила Биљана Кајганић и онда је Окружно веће потврдило ову одлуку општинског суда.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је још неки поступак вођен против Вас?

Сведок Весна Радомировић: Вођен је дисциплински поступак по захтеву Биљане Кајганић и Ненада Вукасовића пред Дисциплинском комором, у првостепеном, ту немам коначну одлуку. Првостепеном сам оглашена одговорном па сам се жалила, па је укинута па је поново спроведен првостепени и сада сам ослобођена одговорности и од стране Коморе.

Председник већа: А због чега је вођен тај дисциплински поступак?

Сведок Весна Радомировић: Злоупотреба положаја, фалсификат исказа. Значи ослања се на кривичну пријаву.

Председник већа: Добро. Да ли има још питања? Заменик специјалног тужиоца нема питања. Пуномоћници оштећених немају питања за сведока. Да ли одбрана има питања за сведока? Констатујем, за реч се јавио бранилац Сапе Пејаковића адв. Крсто Бобот. Изволите колега.

Адв. Крсто Бобот: Захваљујем. Судија, моје прво питање, да ли је сведок био на списку бранилаца при Адвокатској комори Београда за постављање за браниоца по службеној дужности у предкривичном поступку?

Сведок Весна Радомировић: Не, ја никада нисам била, ни дан данас нисам на том списку, нити ћу се пријавити.

Адв. Крсто Бобот: Да ли сведок онда може да објасни којим путем је дошло до тога да она буде позвана?

Председник већа: Објашњено је то, она је одговорила на то, питање на који начин је позвана.

Адв. Крсто Бобот: Неко је позвао из полиције.

Председник већа: Објаснила је.

Адв. Крсто Бобот: Па ако није на списку како је позвана?

Председник већа: Па добро, то је питање за неког другог.

Адв. Крсто Бобот: Ето могу да питам одакле број телефона сведока том лицу из полиције које га позива да буде бранилац по службеној дужности?

Председник већа: Она је објаснила, објаснила је малопре колега.

Сведок Весна Радомировић: Судија немам ништа против да одговорим на ово питање.

Председник већа: Нема потребе да објашњавате на то питање. Објаснили сте како сте, а сад ово остало нека постави питање полицији или нека поднесу нешто друго.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Моје следеће питање је, судија, да ли сведок може да се изјасни колико је пута био ангажован од стране полиције у предкривичном поступку као бранилац по службеној дужности за време ванредног стања?

Сведок Весна Радомировић: Не знам какве то везе има са предметом, али два пута.

Адв. Крсто Бобот: Два пута. Да ли може сведок да наведе који је тај други предмет био, где је био ангажован?

Сведок Весна Радомировић: То је поступак против Радомира Марковића везано за убиство Ивана Стамбоића и покушај атентата на Вука Драшковића. Ја бих врло радо доставила изјаву у том смислу, пошто ме већ питате колега, па дозволићете мало шире.

Председник већа: Не, колега то већ зна, није он необавештен.

Сведок Весна Радомировић: Изјаву Радомира Марковића о мом поступању би јако волела да видим од колеге после две године.

Председник већа: Одговорили сте, то је опште позната чињеница и о томе је већ било речи.

Сведок Весна Радомировић: Не, али баш бих волела да прочитам записник и изјаву Радомира Марковића.

Адв. Крсто Бобот: Па не знам, је ли ово сведок са мном полемише, могу и ја да полемишем, али то ћу кроз примедбе ставити. Могу ли да поставим и питање, па Ви судија одлучите. Како сведок објашњава да буде постављен за браниоца по службеној дужности лицу које већ има три ангажована браниоца, на пример?

Председник већа: О ком поступку питате?

Адв. Крсто Бобот: У том другом поступку који је сад објаснила.

Председник већа: Забрањује се одговор на то питање.

Адв. Крсто Бобот: Добро, хвала. Моје питање следеће је, да ли сведок познаје нека од ових лица Бора Бањац, Родољуб Миловић и Миле Новаковић?

Председник већа: Забрањује се одговор на то питање.

Адв. Крсто Бобот: Хвала немам питања више.

Председник већа: Да ли има још неко? Бранилац оптуженог Улемека адв. Слободан Миливојевић, изволите?

Адв.Слободан Миливојевић: Председниче, могу ли непосредно?

Председник већа: Можете.

Адв.Слободан Миливојевић: Хвала лепо. Да ли Вам је била позната одредба наредбе о увођењу ванредног стања по којој је лицима која се налазе у притвору забрањено право на одбрану путем адвоката?

Председник већа: Нисам чула, шта забрањено?

Сведок Весна Радомировић: Ја сам разумела питање.

Адв.Слободан Миливојевић: Мислим да сте ме разумели.

Сведок Весна Радомировић: Да, да, судија каже није чула, ја кажем ја сам разумела.

Адв. Слободан Миливојевић: Разумеће.

Председник већа: Мени је била позната та Уредба, међутим колега је нетачно интерпретира. Јер та Уредба изричито каже да се лицима забрањује право на браниоца у складу са ЗКП-ом, да је тачка на месту, забрањује се право на браниоца, тада би било забрањено право на браниоца. Овако како је она донета дато је селективно право органима унутрашњих послова фактички да примењују оно шта њима одговара и то је било законито. Лично сам против тога, ако то има икакве везе, али мислим да нема, нема утицаја, али је тако било.

Адв.Слободан Миливојевић: То је Ваше тумачење, али да ли можете онда да нам дате такође свој став везано за одлуку Уставног суда Србије поводом уништења тих одредби из Наредби о увођењу ванредног стања.

Председник већа: Имате ли питања, или сад, не знам, нисам Вас разумела. Шта је то сад, какве то везе има са ...

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли је и то било тумачење да се може...

Председник већа: То је општепозната одредба Уставног суда.

Адв.Слободан Миливојевић: Да се може ангажовати бранилац.

Председник већа: Чекајте колега, то је опште позната одредба Уставног суда и то је објављено, то нас је обавезивало све. Изволите.

Адв.Слободан Миливојевић: Очигледно је да свако може да тумачи на свој начин. Хвала.

Председник већа: Она је овде сведок.

Сведок Весна Радомировић: Не, та уставна одредба долази битно касније, мислим.

Председник већа: Немојте молим Вас. Има ли још неко питања за сведока од стране браниоца? Констатујем да се нико више не јавља за реч. Да ли неко од оптужених има? Јавља се за реч оптужени Звездан Јовановић.

Опт. Звездан Јовановић: Добар дан, ја бих замолио сведока ако може да покуша да се присети кад је ушла у ту просторију, где сам ја наводно...

Председник већа: Само мало гласније.

Опт. Звездан Јовановић: Кад је ушла у ту просторију где сам ја наводно давао изјаву, да ли може да се сети шта се налазило на столу?

Сведок Весна Радомировић: Налазиле су се белешке Родољуба Миловића.

Опт. Звездан Јовановић: Белешке, да ли је била, кад кажете белешке, мислите на свеску, је ли?

Сведок Весна Радомировић: Да. По мом сећању, заиста ја сада не могу да Вам тврдим да ли је то била свеска, да ли је била агенда, али колико се ја сећам била...

Председник већа: Одакле Вам је познато да је то била белешка Родољуба Миловића?

Сведок Весна Радомировић: Зато што је сам Родољуб рекао.

Председник већа: Добро.

Опт. Звездан Јовановић: Реците ми где је седео тужиоц, да ли се испред њега налазио, ајде, ја сад, ја не знам, "А4" формат, значи у виду као изјаве нечега, значи више листова тих и да ли је то тужиоц читао? Да ли можете да се присетите, ја бих Вас замолио.

Сведок Весна Радомировић: Ја заиста не могу поуздано да одговорим на то питање, заиста не. Ја се не сећам јер ми смо врло брзо изашли готово одмах смо изашли из те просторије у ову другу просторију, а ово је била специфична, Миловић се користио својим белешкама, значи већ их је имао унапред припремљене.

Председник већа: Кажите ми када говорите о белешкама које су биле у овој канцеларији, да припадају тада инспектору Родољубу Миловићу, јесу ли те белешке се налазиле испред Родољуба Миловића или испред неког другог лица које се налазило у тој просторији?

Сведок Весна Радомировић: Испред Миловића.

Председник већа: Добро, а због чега Вам је он то посебно објашњавао да су то његове белешке?

Сведок Весна Радомировић: Зато што је објаснио да је предходно био разговор са Звезданом, да је то све сачињено и да он на основу тога, мислим, сачињено опет да не уђемо у ону причу која је термилошка. Дакле, да је та изјава већ дата у смислу њене садржине и те његове белешке су садржавале заправо оно што је предходно њему саопштио Звездан, претпостављам да му је то предходно саопштио Звездан. Кажем претпоставио јер то саопштавање

Председник већа: Ви то претпостављате или Вам је то све испричао Родољуб Миловић?

Сведок Весна Радомировић: Опростите да ли?

Председник већа: Ви то претпостављате све или Вам је то испричао Родољуб Миловић?

Сведок Весна Радомировић: Све ми је Миловић рекао.

Председник већа: Добро.

Сведок Весна Радомировић: Ништа ја ту не претпостављам.

Председник већа: Добро, изволите.

Опт. Звездан Јовановић: Ја бих Вас замолио још једном, у тој изјави наводе, што смо је потписали ја и Ви, да се сетите да ли сам ја све то те вечери причао и да ли сте од мене чули све то што пише у тој изјави?

Председник већа: Одговорила је на то питање, и на моје питање и на питање члана већа Радмиле Драгичевић-Дичић.

Опт. Звездан Јовановић: Добро, захваљујем. Реците ми приликом доласка на Фрушку Гору, да ли је судија од мене тражила да покажем лице места и да ли су техничари том приликом пред Вама и пред судијом претраживали терен и нашли чауру?

Сведок Весна Радомировић: Не, преда мном ништа није нађено.

Председник већа: Одговорила је на то питање Јовановићу.

Сведок Весна Радомировић: То је све раније чињено и преда мном ништа није нађено.

Председник већа: Одговорила је на то питање.

Опт. Звездан Јовановић: Пред Вама ништа није нађено?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Председник већа: Молим Вас Радомировићка, окрените се напред и немојте одговарати стално идете испред, одговарате шире него што Вас неко пита.

Сведок Весна Радомировић: Па зато што ствари нису тако једноставне.

Председник већа: Молим Вас прекините. Изволите.

Опт. Звездан Јовановић: Реците ми да ли је те вечери, кад се та изјава потписивала, да ли сам ја одбио да одговарам на неко питање?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Опт. Звездан Јовановић: Госпођо Весна нећемо улазити даље, ја бих само замолио, да Вас замолим, време ће показати тачно шта је истина, ја Вам се захваљујем на сведочењу.

Председник већа: А кажите нам Јовановићу, на чије питање сте одбили да одговарате?

Опт. Звездан Јовановић: Па госпођо судија, током те вечери кад је потписивана та изјава, да ли сам уопште одбио на било које питање било коме да одговарам.

Председник већа: Сведок је сад рекла "не".

Опт. Звездан Јовановић: Па у реду, ја сам рекао у реду је.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља за реч? За реч се јавља првоокривљени Милорад Улемек.

Опт. Улемек Милорад: Ја бих замолио, пре него што поставим питање, консултацију са својим браниоцем.

Председник већа: Можете.

Опт. Милорад Улемек: Добар дан, првоокривљени Милорад Улемек. Хтео бих да Вам поставим питање, уколико можете да се сетите. Тог дана када сте позвани да присуствујете давању изјаве Звездана Јовановића, да ли можете да се сетите које је то доба дана било?

Сведок Весна Радомировић: То је било негде увече.

Опт. Милорад Улемек: Да ли можете да кажете

Сведок Весна Радомировић: Седам - пола осам.

Опт. Милорад Улемек: Седам – пола осам. Да ли можете да нам кажете колико је трајало давање те изјаве?

Председник већа: Одговорила је на питање судије Драгичевић.

Опт.Милорад Улемек: Да ли можете да нам кажете, та изјава, како да кажем, како је куцана та изјава, на чему?

Сведок Весна Радомировић: На лап-топу.

Опт.Милорад Улемек: На лап-топу. Да ли можете да ми кажете да ли је та изјава штампана у тој просторији и где је куцана?

Председник већа: И то је одговорила. Да је штампана у другој просторији.

Опт.Милорад Улемек: Добро, када су Вас довели на Фрушку Гору, како Вама је представљено да треба, можда се нећу добро изјаснити судија пошто ја нисам стручан баш тим изразима, Ви сте позвани да присуствујете којој радњи, ако разумете шта хоћу да кажем?

Сведок Весна Радомировић: Разумем шта хоћете да кажете. То је истражна радња увиђајног типа, а предузео је судија, истражни судија Сремскомитровачког суда и јавног тужиоца по замолници, колико је мени познато, Окружног суда у Београду.

Опт.Милорад Улемек: Добро, значи то је била радња увиђаја?

Сведок Весна Радомировић: Да.

Опт.Милорад Улемек: И још ме занима, да ли је Вас ико обавестио да је Звездан Јовановић вођен на још неке локације, мислим кад говорим обавестио, говорим од стране полиције, осим на Фрушку гору?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Опт.Милорад Улемек: Нисте обавештени?

Сведок Весна Радомировић: Не.

Опт.Милорад Улемек: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Судија Радмила Драгичевић-Дичић има право на додатно питање?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хтела сам да Вас питам у вези тог првог исказа у својству осумњиченог Звездана Јовановића од 7.,

да ли док је он давао исказ, да ли сте приметили да га је неко подсећао шта треба да каже?

Сведок Весна Радомировић: Да, то је била комуникација са инспектором Миловићем.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Како, хоћете ли нам то описати?

Сведок Весна Радомировић: Не знам како то да Вам сад.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ја Вас питам да ли га је потсећао у смислу садржине тога што он говори, а не на то да ли је постављао питање, разумете ли?

Сведок Весна Радомировић: У смислу садржине значи...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажите, објасните како?

Сведок Весна Радомировић: Значи комуникација типа па како оно беше, Звездан се њему обраћа, ја Вам кажем мени је све, Ви сте ми рекли да ја прешироко одговарам, или да претерано исказујем своја сазнања, ја само покушавам да будем заиста до краја отворена у смислу да Вам изнесем све чињенице на којима Ви доносите одлуку.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Само желим да сазнам то што сте Ви чули и видели, а не Ваше закључке, резумете ли?

Сведок Весна Радомировић: Не, закључке ја ни не говорим, ја Вам...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро, хајде да не полемишемо.

Сведок Весна Радомировић: Значи њихов однос је био као да су обојица на истој страни, а не да су противници.

Председник већа: То Вас није колегиница питала, то.

Сведок Весна Радомировић: Па знате, не знам како да Вам објасним, ја не могу да се сетим сваке речи.

Председник већа: То што сте сад одговорили, изrekli, не знам како да назовемо, знате.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесу ли били другари, пријатељи, шта?

Сведок Весна Радомировић: Па не, мислим, па ја Вам управо говорим да то је нешто што мени је било специфично. Они комуницирају као да су кажем, не знам како на други начин то да изразим, радо бих то рекла другачије, али као да су на истој страни. Шта је разлог томе то ја не знам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Шта је радио Звездан Јовановић пре тога, да ли знате, које је било његово запослење и где је радио?

Сведок Весна Радомировић: Знам да је био запослен у Јединици за специјалне операције ЈСО.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли то везано при полицији?

Сведок Весна Радомировић: Да, јесте.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Родољуб Миловић, где је радио?

Сведок Весна Радомировић: Он је радио у УБПОК-у, ваљда.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: У полицији исто?

Сведок Весна Радомировић: У полицији исто, не знам тачно која служба.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли је неко Звездана Јовановића исправљао у томе што је рекао? Разумете, хоћу да Вас питам, да ли сте приметили да је, без обзира што сте рекли, али сад желимо да сазнамо истину, без обзира што сте рекли да нисте имали примедбе на записник. Ја хоћу да Вас питам да ли сте стекли утисак да неко у току давања исказа Звездана Јовановића на било који начин врши притисак на њега док је давао исказ? Разумете ли, у смислу да га исправља то што он каже, па каже не може тако, унећемо овако, разумете ли?

Сведок Весна Радомировић: Не, наравно да не. Па ја сам већ Вама одговорила и саопштила да је мени било саопштено да је већ

предходно та изјава у садржинском смислу већ постојала, ту није било разлога за било какве исправке.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро, да ли је Звездан Јовановић то говорио као напамет научен текст, разумете ли?

Сведок Весна Радомировић: Знате шта, ја сад то заиста не унем да Вам одговорим. Мисим, ја не могу да препознам да ли неко рецитије или нешто говори.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли знате, мислим били сте у позоришту, да ли неко рецитије? Знате шта је рецитација и шта је...

Сведок Весна Радомировић: Па зависи колико је ко добар глумац, онда уме и да добро одрецитије да се не препозна, тако да у том смислу стварно не могу да Вам одговорим на питање да ли је то било нешто што је он научио па сада само репродуковао или је то било нешто што је он спонтано говорио сада већ не знам који пут пошто сам била упозната.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Како је Вама деловало?

Сведок Весна Радомировић: Нисам имала никакав утисак и верујте да није оставило никакав утисак на мене да бих Вам сад могла рећи у било ком смислу нити спонтаности нити рецитовања.

Председник већа: Шта подразумевате под спонтаност у излагању?

Сведок Весна Радомировић: Рецимо сматрам да ја сада спонтано излажем, немам никакву предричу са Вама и говорим оно што ме питате или оно док сам слободно говорила, то је спонтано излагање.

Председник већа: А то онда мислите да је то тако било како сте рекли да сте доживели давање његове изјаве?

Сведок Весна Радомировић: Не разумем Ваше питање. Ја сам рекла да немам утисак да ли је његова изјава била давана спонтано, па сте ме Ви питали шта ја подразумевам под спонтаношћу. Ја могу да говорим о себи, али не могу да говорим о другоме, при том кажем опет.

Председник већа: А како постоје други начин давања изјаве кад се неко саслушава осим тог што кажете спонтано и још како другачије, с

обзиром да сте адвокат, имате искуства, нисте ваљда први пут ишли тада да слушате?

Сведок Весна Радомировић: Наравно да не, то је лична особеност сваког од нас, начин излагања. Ја не могу да тумачим како неко излаже, да ли је то спонтано или не, посебно кад ту особу не познајем.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли је Вама логично и нормално да, било у Вашим ранијим одбранама и по службеној дужности, у тим ситуацијама да полиција већ обави разговор са осумњиченим?

Сведок Весна Радомировић: Да, било је, а ово је било ванредно стање па је било посебно специфична ситуација.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не, не разумете, да ли је Вама логично да пре него што дође адвокат да разговара са полицијом да неко од полиције разговара с тим лицем?

Сведок Весна Радомировић: Ту нема логичности, то је законско овлашћење. Значи они у моменту када говоримо, 14 дана, знамо који закон је у том моменту на снази, не само ЗКП него и Закон о организовању...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не, питање је било да ли Ви очекујете, када одете да браните неког у својству осумњиченог који даје исказ пред полицијом, да ли очекујете да он тад први пут говори пред полицијом о томе што га питају?

Сведок Весна Радомировић: Из праксе не очекујем.

Председник већа: Кад кажете били су на истој страни, кад говорите о инспектору Миловићу и тада осумњиченом Звездану Јовановићу, то мислите на задатак да се испуни обавеза давања те изјаве, обављања службене радње или сте нешто друго размишљали о томе?

Сведок Весна Радомировић: Ја не размишљам о томе зашто је то тако било, јер ја немам доказа ни за шта да бих могла да кажем и да изводим закључке. Ја кажем оно што сам приметила.

Председник већа: Не знам на шта сте мислили, на истој страни, ја то не разумем?

Сведок Весна Радомировић: Осумњичени и инспектор су по логици и по свом статусу у поступку, у том моменту су супростављене стране. Дакле требало би да је инспектор тај или полицајац у најширем смислу који покушава да нешто утврди, утани, требало би да осумњичени тај који покушава нешто да избегне, да прикрије, умањи своју одговорност, чак и ако признаје или већ на који начин да се брани, а овде, то је уобичајена ситуација.

Председник већа: Добро, а овде сте доживели да су обојица на задатку утврђивања истине, је ли то?

Сведок Весна Радомировић: Не, овде сам доживела да говоре као да су сагласни, а не да имају супростављене позиције у поступку, да ли је то била последица Звезданове слободне воље или принуде или неки трећи разлог, ја то не знам, али то је тако функционисало.

Председник већа: Добро. Да ли има још неко питање за сведока? Опт. Улемек се јавља за реч.

Опт. Милорад Улемек: Госпођо председавајућа, само једно питање, ви процените да ли ће те дозволити, а везано, само бих се наставио на ову вашу серију питања, с обзиром да је сведок, како да кажем, поменуо овде једну односно две реченице па ако би могао да разјасни. У Вашем излагању сте поменули да је тај записник, по Вама, био непрецизан.

Председник већа: Шта да је био?

Опт. Милорад Улемек: Непрецизан.

Председник већа: Како, као?

Опт. Милорад Улемек: Да је записник био непрецизан.

Председник већа: То ја нисам чула.

Опт. Милорад Улемек: Ја сам тако записао.

Председник већа: Не, не није то сведок рекао. Сведокиња нек одговори.

Сведок Весна Радомировић: Ја сам говорила о садржини.

Опт.Милорад Улемек: Па то, то мислим, ја се извињавам, ја немам правничка искуства. Значи мислим на садржину записника, значи не на записник као записник.

Председник већа: Рекли смо да на те околности нећемо саслушавати сведока.

Опт.Милорад Улемек: Мене ти детаљи, судија, мене не занимају.

Сведок Весна Радомировић: Не, ја не могу

Опт.Милорад Улемек: Не, ја нисам питао шта и како.

Председник већа: Добро.

Сведок Весна Радомировић: Ја не могу да одговорим на ово питање зато што говоримо о непрецизности садржине записника. Значи ја бих онда требало да износим детаље из тог записника, из садржине изјаве, а непрецизност сам хтела да кажем, ако ми суд дозвољава да...

Председник већа: Изволите.

Сведок Весна Радомировић: Хвала, на пример, Звездан каже да не зна да ли је пуцао из канцеларије са првог или...

Председник већа: Не тако.

Сведок Весна Радомировић: Па то је та суштина, не могу другачије да...

Председник већа: Да је било непрецизности у односу на оно што је он рекао и што је унето у записник?

Сведок Весна Радомировић: У односу на оно шта је он рекао у смислу објашњења.

Председник већа: Добро, и како сте Ви реаговали као бранилац, нисте ставили примедбу на то?

Сведок Весна Радомировић: То је задатак тужиоца, а не мене.

Председник већа: Молим.

Сведок Весна Радомировић: То је задатак тужиоца а не мене као браниоца да прецизирам изјаву и да тражим детаље, мислим наравно да не.

Председник већа: Из овога,, сведокиња како се изјашњава произлази да је било разлике између онога што је Звездан казивао и онога што сте Ви прочитали у записнику, је ли то?

Сведок Весна Радомировић: Не, ја нисам то казала.

Председник већа: Него?

Сведок Весна Радомировић: Не, ја сам рекла да у самој изјави како да употребим жаргонски израз, можда ће бити једноставније, да је просто била рупичаста, значи сама изјава у односу на предмет о коме говори. Значи његово излагање је било непрецизно, а није моје као браниоца да прецизирам то излагање.

Председник већа: Добро.

Опт.Милорад Улемек: Још само једно питање, да се надовежем на ово, да ли је ико у тој просторији који је присуствовао изјави покушао на неки начин да прецизира то што говори Звездан Јовановић у смислу постављања питања?

Сведок Весна Радомировић: Колико се ја сећам не.

Опт.Милорад Улемек: Немам више питања?

Сведок Весна Радомировић: То се види из саме изјаве.

Председник већа: Даље, да ли неко од бранилаца тражи, ево Миливојевић, бранилац оптуженог Улемека, изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Питање се односи на Фрушку Гору када је истражни судија сачињавао записник или о увиђају или већ како је назвао ту истражну радњу. Да ли сте Ви добили тај записник да потпишете, да ставите примедбу, да на било који начин изнесете свој став о тој процесној радњи?

Сведок Весна Радомировић: Не, судија је руком у том моменту писала када се то дешавало, а након тога никада није достављен записник.

Адв. Слободан Миливојевић: Још једно питање, мада је било подоста питања везано за то саслушање горе у ЦЗ-у, током читавог тог саслушања да се тако назове, да ли нам можете оријентационо рећи ко је више говорио Звездан Јовановић, Миловић или неко други?

Председник већа: Е сад нећемо тако, питање не може, јер је она објаснила на који начин је и одговорила на питање да ли је било постављање питања од стране инспектора, ја сам то питала мало другачије. Није било тако, не дозвољавам то питање. Ево, забрањујем одговор на то питање. Тражите одлуку већа.

Адв. Слободан Миливојевић: Али нисте ме чули шта желим следеће да поставим.

Председник већа: Молим.

Адв. Слободан Миливојевић: Нисте ме чули шта желим следеће да поставим као питање? Следеће питање, садржину следећег питања нисте ме чули, ја нећу стављати приговор.

Председник већа: Не, ово сам Вам рекла

Адв. Слободан Миливојевић: Нећу стављати приговор, идемо даље.

Председник већа: Добро.

Адв. Слободан Миливојевић: Дозвољавате следеће питање

Председник већа: Не можемо одмах два питања одједном.

Адв. Слободан Миливојевић: Па ја сам већ рекао да ћу повући то питање, оно предходно и да не тражим одлуку већа.

Председник већа: Добро.

Адв. Слободан Миливојевић: Могу ли сад друго.

Председник већа: Сад можете, непосредно питате.

Адв. Слободан Миливојевић: Е хвала вам.

Председник већа: Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли је током диктирања, пре него што је диктирано, записник, било који део изјаве Звездана Јовановића, унето у записник нешто што Звездан Јовановић није рекао, него неко од присутних инспектора или...

Председник већа: То сам ја питала колега и одговорила је.

Адв. Слободан Миливојевић: Она је почела да говори, извињавам се.

Председник већа: Не, одговорила је то.

Адв. Слободан Миливојевић: Почела је да говори али сте је Ви спречили.

Председник већа: Ко је спречио?

Адв. Слободан Миливојевић: Па сведок је почела да говори у тренутку "ето на пример Звездан каже" и онда је Ви пресечете и кажете не може то да одговори.

Председник већа: Не, садржину нећемо препричавати, то смо се договорили.

Адв. Слободан Миливојевић: Али судија веома је индикативно, да не кажем, то је најблаже могућа реч, ако се током саслушања инспектор позива и каже "е па Јовановићу, је ли тако било", да ли је то индикативно, да ли то вуче на нешто. Дозволите ми да размишљам, не мора да значи да сам у праву.

Председник већа: О томе на такав начин није говорио. Ви покушајте да формулишете питање тако да не звучи да нам сведок препричава садржину онога што је Звездан Јовановић пред њом говорио што је инспектор питао и онога што је улазило у записник, о формалним стварима ћемо све дозволити. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја заиста нећу да се упуштам у садржину појединачног дела ове изјаве која је дата. Ја говорим о односу, дакле говорим о учешћу свих који су учествовали у састављању тог записника па питам да ли постоји нешто што је, ајде нека буде овакво питање. Има ли нешто што је унето у записник а што није тада изјавио Звездан Јовановић него неко други диктирао током тог саслушања?

Сведок Весна Радомировић: Колико се ја сећам не.

Председник већа: Бранилац Крсто Бобот, бранилац Пејаковића и Тојаге, изволите.

Адв. Крсто Бобот: Хвала судија, ја бих се вратио на овај догађај, значи с Фрушке Горе па бих питао сведока, пошто је он адвокат, значи стручан је, да ли је то био увиђај или је било саслушање? То мени није јасно, гледали смо снимак да разјасним, је ли то био увиђај или саслушање?

Председник већа: Чекајте колега, то је већ процесна ствар, саслушање окривљеног, што би рекао бивши председник већа у природи није предвиђено одредбама ЗКП-а, а то ћемо оставити као нешто о чему ће размишљати веће и одбрана током овог поступка.

Адв. Крсто Бобот: Мене је повукло због тога што смо...

Председник већа: Тумачећи процесне одредбе, знате.

Адв. Крсто Бобот: Мене је вукло због тога што смо сви гледали тај снимак и то је овако спектакуларно било, па сам хтео у вези тога да разјаснимо неке ствари.

Председник већа: Колегиница је адвокат, није правни експерт, да кажемо, ако треба неко тумачење да добијемо.

Адв. Крсто Бобот: Добро. Следеће питање, да ли је сведок тада када је дошла на Фрушку Гору од било кога сазнала да је са окр. Звезданом Јовановићем вођен некакав разговор тог дана и ако јесте, да ли је сазнала где је вођен, да ли је вођен на неко друго место пре Фрушке горе итд., да ли је имала информацију о томе?

Председник већа: Одговорите.

Сведок Весна Радомировић: Звездан ме о томе обавестио.

Адв. Крсто Бобот: Да ли је онако бранилац Звездана Јовановића ставила истражном судији примедбу у том смислу да је њен окривљени, њен брањеник вођен без њеног присуства на некакве локације да нешто прича, разговара са неким полицајцима без браниоца, да ли је у том смислу ставила неку примедбу?

Сведок Весна Радомировић: Ја нисам ставила никакву примедбу управо из овог разлога што после поверљивог разговора Звездан излази из кола и каже "ја хоћу да дам изјаву". Значи, ту је негде мене...

Адв. Крсто Бобот: Добро, то је везано за став брањеника, али да ли сте размишљали?

Сведок Весна Радомировић: Врло је везано у овом смислу о коме говорим. Значи, ако...

Адв. Крсто Бобот: Ја причам у процесном смислу као бранилац, да ли стављате органу који води увиђај, саслушања, назовимо како хоћемо.

Председник већа: Одговорила је.

Адв. Крсто Бобот: Добро, није ставила никакве примедбе. Да ли је сведок тада на Фрушкој Гори видела да се разговор са судијом снима камером?

Сведок Весна Радомировић: Да.

Адв. Крсто Бобот: Да ли је ставила примедбу евентуално или питање онеме ко води увиђај, да ли је то била полиција, истражни судија, то се не зна, ко врши снимање, по чијем одобрењу, по чијој наредби, да ли је тражила да јој се покаже некакав акт којим се то снимање одобрава?

Сведок Весна Радомировић: Присутни истражни судија је то потврдио.

Адв. Крсто Бобот: Извињавам се, шта је потврдио?

Сведок Весна Радомировић: То, дозвољеност снимања, она је била присутна, она и јавни тужилац.

Адв. Крсто Бобот: Да ли је истражни судија предочио некакву одлуку своју да је одобрио то снимање или је то само усмено саопштио?

Председник већа: Мислите од окривљеног или?

Адв. Крсто Бобот: Не, да ли је као бранилац тражио од истражног судије да је обавести или достави некакву одлуку којом се одлучује о оптичком снимању или видео снимању на Фрушкој Гори?

Сведок Весна Радомировић: Писмену одлуку, извињавам се, ја не разумем.

Адв. Крсто Бобот: Да ли Вам је судија, значи...

Сведок Весна Радомировић: Ако неко мени усмено саопшти, а јесте, ја сад питам да ли мислите да ли сам тражила писмени отправак? Не.

Адв. Крсто Бобот: Наравно.

Сведок Весна Радомировић: Нисам тражила писмени отправак, не.

Адв. Крсто Бобот: Тако је наравно.

Сведок Весна Радомировић: Не.

Адв. Крсто Бобот: То мора да се одлучи писмено. Да ли сте тражили писмену одлуку о томе од судије.

Председник већа: Одговорила Вам је колега.

Адв. Крсто Бобот: Нисам чуо, извињавам се, да није тражила.

Председник већа: Одговорила Вам је.

Адв. Крсто Бобот: Немам више, хвала.

Председник већа: Бранилац опт. Александра Симовића адв. Миодраг Рашић, изволите.

Адв. Миодраг Рашић: Питање за сведока, сведокиња је поменула да се у просторији где се обавља ова службена радња, саслушање осумњиченог, налазиле су се неке белешке које су припадале господину Миловићу, службеном лицу, поменула је белешке да су се налазиле на столу, рекла је да ли је свеска или агенда или томе слично. Моје питање гласи ако суд дозволи: Какве су то белешке, да ли је то рукописна белешка, куцана белешка, шта ту све постоји, ако је видела и ако зна?

Сведок Весна Радомировић: Ја једино што знам то је да је то било у рукопису, то је оно што сам видела, а све остало значи садржину детаљно и све остало, ја нисам имала прилике да то разгледам.

Адв. Миодраг Рашић: Ако суд допушта наредно питање које гласи: За време трајања тог саслушања да ли се у ма којем тренутку десило да се службено лице које врши саслушање, господин Миловић, послужи тим белешкама и да их неке предрочи?

Председник већа: Па питали смо, одговорила нам је два пута на то питање, и судији Дичић и мени.

Адв. Миодраг Рашић: Захваљујем. Нисам баш сасвим га разумео, али ако је питање постављено, ја баш нисам тако схватио. Хвала Вам лепо, немам више питања.

Председник већа: Бранилац опт. Владимира Милисављевића адв. Александар Поповић.

Адв. Александар Поповић: Хвала Вам. Да ли нам можете рећи да ли сте имали утисак да је постојао предходни договор било какве врсте пре него што сте се ви појавили између осумњиченог...

Председник већа: Забрањује се одговор на ово питање Александра Поповића. Специјалиста сте за таква питања.

Адв. Александар Поповић: Да ли сте имали утисак да обављате своју бранилачку функцију када сте присуствовали саслушању Звездана Јовановића и током цело...

Председник већа: Чекајте, нисам вас чула, не разуме се шта сте питали?

Адв. Александар Поповић: Могу да појасним. Ево, преформулисаћу питање. Обзиром, рекли сте да нисте постављали питање, рекли сте да нисте могли да дођете до Звездана Јовановић, ја Вас питам сад, да ли сте имали Ви лично, као адвокат, утисак да обављате бранилачку функцију или да сте тамо из неког другог разлога?

Председник већа: Забрањује се одговор на то питање.

Адв. Александар Поповић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Да ли још неко има питања за сведока? Констатујем да више питања за сведока нема, нико се не јавља. Отпушта се сведок Весна Радомировић. Да ли тражите надокнаду за приступ на данашњи главни претрес?

Сведок Весна Радомировић: Не, хвала.

Председник већа: Не, можете да идете. Да ли неко има нешто да примети у односу на исказ сведока Весне Радомировић? Заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећеног немају ништа да примете. За реч се јавио бранилац опт. Улемека адв. Слободан Миливојевић, изволите?

Адв. Слободан Миливојевић: Можда би наравно много више о овоме требало да говори адвокат и колега који брани Звездана Јовановића, Неша Вукасовић. Наравно, не сматрам да је ово само његово, мој или туђи посао, ово је свих нас, па због тога ћу изнети примедбе и у име колеге, тако смо се договорили. Основна примедба то је да је и ово сведочење показало да је то време време "Сабље", време у коме је овај предкривични поступак рађен, да је то време када је рађено на силу са безброј манипулација, подметања итд. Указаћу само подметања, ово у смислу формалноправних примедби које смо већ иначе истакли, у односу на записнике који су сачињавани, али и да је време када су се тумачиле одређене одредбе на начин како то неком одговара, па се то чини и дан данас, па између осталог чујем овде тумачење које, но добро свако има право на своје виђење, тумачење да забрана права на одбрану притвореним лицима у време ванредног стања је била селективна и дата је само у толико да полиција може да изабере адвоката. Апсолутно сматрам и супротно је моје виђење, то је било забрана права на одбрану, та одредба је укинута, а између осталог зашта је била потребна, била је потребна због тога што треба тачно одређени адвокати, не желим ни на који начин да атакујем на личност овде саслушане колегинице. Свако одговара за оно што учини, али говорим у другом контексту, било је неопходно ангажовати одређене адокате за тачно одређене случајеве и то оне случајеве који су после процесуирани овде пред овим Специјалним судом како би се дала практично конвалидација свега онога незаконитог, формално правног и на други начин стеченог и што је послужило наравно конструктима и онима који воде кривични прогон да ове људе ставе на оптуженичку клупу. Утолико сматрам да је ово учешће адвоката у овом поступку у време када је дата изјава Звездана Јовановића, и једна и друга у условима који су о чему сам већ раније говорио, само да скратим да не би опретећивао пуно, када је у питању нарочито процесна радња, да ли увиђај, да ли је показивање лица места, да ли је саслушање или не зна шта на Фрушкој Гори, очигледно мисли да није ништа од свега тога јер није снабдевена одговарајућом законском анализом то је требало конвалидирати па потом ће мо у току поступка ми пронаћи начин како ће мо то да оперемо. Утолико сматрам да изјава овог сведока иако је, грех ми на

душу, желим и то да кажем, колегиница у одређеним ситуацијама је дала изјаву која је веома, веома близу истни само што је питање сад наравно способност сваког од нас из страха истина, односно храбрости у време када је то сачињавано да ли треба и како треба да поступа бранилац који уочава одређене незаконитости. Утолико сматрам да ову изјаву треба издвојити јер је она противна оним доказима који су формално правно исправни, а одприлике је сагласна оним доказима за које смо ми већ предложили да се издвоји из списка.

Председник већа: Добро, да ли се још неко јавља за реч? Бранилац адв. Крсто Бобот, изволите.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Моје примедбе се састоје у две врсте. Прва је примедба на исказ сведока и поступање сведока тада као браниоца на том, ја бих то назвао догађају на Фрушкој гори, је несхватљиво ми је да адвокат присуствује једној радњи која се третира као, ако се третира као увиђај онда се ту не узима никаква изјава, него се фиксирају трагови па се врше мерења итд. То је очигледно није урађено у присуству адвоката, а онда се опет врши некакво саслушање у присуству адвоката што би реко како сте рекли предходни председник већа у природи, што заиста Законик о кривичном поступку не предвиђа и заиста ми је то чудно овако са стручне стран пристанак на један такав поступак, то је прва ствар. Друга примедба моја је овако начелне природе и мислим да је то индикативно и да то треба да веће има у виду да је заиста чудно да један адвокат који није на списку бранилаца при Адвокатској комори буде ангажован по службеној дужности за време ванредног стања у два предмета и то у предмету овом као бранилац Звездана Јовановића и у једном другом предмету такође који је вођен пред овим судом као бранилац Радомира Марковића који је тада имао већ своја три изабрана браниоца. Мислим да то указује на одређене чињенице, да указује на одређену потребу ангажовања одређених адвоката као што је рекао колега Миливојевић. Ја се слажем са сведоком који је рекао то је селективно право, само бих дао један додатак тако је, за време акције "Сабља", права на браниоце имали су само они осумњичени који су пре тога у полицији решили да ће да признају то за шта се терете и тада им је обезбеђен бранилац. Ни у једном другом случају нису имали право на браниоца. И мислим да то заиста ово веће све те чињенице треба да има у виду. Хвала.

Председник већа: Да ли се још неко јавља. Добро, бранилац опт. Симовића адв. Миодраг Рашић, изволите?

Адв. Миодраг Рашић: Захваљујем председнице већа, ја бих дакле да скратим и не трошим Ваше време сувише исто ово као што је и навео

колега Бобот у једној скраћеној форми и са једним логичким резонем који мислим да ће те имати у виду као нашу, односно као моју примедбу. Сведокиња је овде изричито рекла да је прекршила она или већ неко други одредбе чл.229 ст.6 ЗКП јер тамо као што је рекао уважени колега Бобот компорирана обавеза органа унутрашњих послова да како овде кажу у правној норми позове браноца по редоследу са списка који доставља одговарајућа адвокатска комора. Сведокиња је директно јасно рекла да није била на списку, а пошто се ради о једној правној норми, она је дакле овде нама рекла да је ту правну норму прекршила. Сад поставља се питање зашто или је сведокиња била у страху онда су све њене радње које је предузела у таквој ситуацији објашњиве, али је чине процесно мањкавима или није била у страху, онда је ово њена вољна радња и вољно кршење закона. У сваком од ова два случаја чини ми се да се може ставити и примедба у изнетом правцу. Хвала Вам.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч? Од оптужених нико се не јавља, за реч се јавио опт.Звездан Јовановић. Сад искористите прилику па реците и оно што сте јуче хтели да кажете у вези овог увиђаја на Фрушкој гори.

Опт. Звездан Јовановић: председавајућа ја сам свестан да Весна, овај сведок више не може да каже оно што се дешавало горе и да се овако није дешавало. Ја сам свестан да је то кривично дело и она себе зато не може да оптужи, да кажем време ће све показати, најбољи показатељ је време. Оно што је овде занимљиво председавајући ја сам хтео јуче да изнесем, овај записник који је рађен горе на Грушкој гори или већ где пошто мени није то није уручено. Без обзира на то што из њега не може апсолутно чак ни да се наслути да је ту нешто рађено пре доласка судије, и ако се на оном снимку тачно јасно види да судија је обавештен о томе, бар обавештен о оном делу званичном како бих ја рекао. Међутим овде је судија председавајућа навела, ја морам да кажем неистине које покушавају на један начин да дају легитимитет свему томе што се дешавало. Ако ми дозволите ја ћу цитирати. Ја немам оригинал записника, имам овај записник и транскрипт од 17. јануара 2007. године који сте ви прочитали дакле на 96. страни између осталог где је она написала судија наводи значи од стране истражног судије затражено је од осумњиченог да покаже где је паркирао аутомобил. Што је осумњичени урадио, а што је од стране крим. техничара фотографисано и снимљено видео камером. Пазите сада, потом је од стране крим. техничара претражена банкина поред коловоза са десне стране од места где је осумњичени показао где је аутомобил био паркиран те је на банкини испод лишћа у шипражју пронађена једна чаура. председавајућа, овде судија тврди да је у њеном присуству дакле

након давање ове условне речено моје изјаве, значи крим. техничари претраживали лице места и пронашли чауру испод лишћа у шипражју. Ово пре свега није тачно. Ово није могло да се догоди из тог разлога што је тамо где наводно ја показујем да је лице места већ био паркиран аутомобил, али непосредно поред аутомобила она купола значи поред чауре, са обележеним бројем. И што је овде врло, врло занимљиво, налази се чаура испод лишћа. Ако само мало погледа онај снимак горе чак и то условно речено први пут да је нађено, ја кажем увек условно речено јер то апсолутно нема везе са истином, видећете да та чаура није нађена испод лишћа. Видећете да је чак и померена да би се снимало дно. Дакле, како је сада, којом магијом сада је доспела та чаура испод лишћа. Овде се чак не наводи стално се враћам, на особу у зеленој вијетнамци која је овде била присутна која је управо творац по налогу Милета Новаковића дакле овога свега што се дешава. Затим, у наставку овога овде судија такође описујући како је наводно тамо где је та новина та чувена мета, дакле такође описује да је и ту вршено, техничари су вршили претраживање у њеном присуству и да су пронашли дакле ту новину. Апсолутно нетачно пошто је и ту стајала купа са бројем. Ја се не сећам којим бројем. А осим тога сада би сте видели ту присуство судије дакле новину која је прекривена гранчицама и лишћем као да је ту стајала годинама, иако је пре тога то држано у руку, па наводно ја показивао и све остало. Јасно је председавајућа да овде дакле да овде покушава да се да неки легимитет. Ја заиста, или ова судија има неке претензије према драматизацији, а чули сте овде Весну Радомировић шта каже, каже да уопште у њеном присуству није показивано и није нађена тражена чаура. Мислим заиста ја сво време покушавам да кажем да се скуп храбрости и да се види ко је фалсификовао доказе судија. Пазите, имате сада овде исти онај принцип који смо имали већ код оне касете тамо чувене касете испред улаза број 5, али овде има тон, али нема времена и нема датума. Зашто? Могли би видети где је касета сечена, где је када ко био и шта радио, а датум већ је познато јер су фалсификовали да су ме изводили два дана, а не једног дана, истог дана.

Председник већа: Када су вас изводили, два дана или један дан на Фрушкој Гори?

Опт. Звездан Јовановић: Молим?

Председник већа: На Фрушкој Гори сте били један дан?

Опт. Звездан Јовановић: Госпођо судија, један дан сам укупно ја извођен ван ЦЗ-а, ван круга. Дакле, тога дана се дешавало и Бубањ поток и хала Лимес и Фрушка Гора. Дакле, исти дан. С тим што је ово мало, али чак и на овом снимку што вам је дао овај овде заменик Специјалног

тужиоца као оригинал, како он тврди да је оригинал. Ту је сечено и рађено, али то ћемо већ временом показати и доказати. Зато молим веће, тражите оригиналне касете.

Председник већа: Тај ту и сами знате да није био присутан заменик Јован Пријић. Молим вас сачекајте да кажем, то је полиција тамо снимила. Видели сте ко је био заменик тужиоца, ко је био истражни судија и тако даље. Према томе, немојте све говорити и онда када говорите о заменику Јовану Пријићу, молим вас да се у службеним просторијама односите према њему онако сходно ономе што он обавља ту функцију. Све његово можете оспоравати, оно што је радио као професионалац овде, али заштиту личности морамо пружити свакоме.

Опт. Звездан Јовановић: Захваљујем и прихватам вашу, у реду је председавајућа. Ја уопште нећу, али из вашег излагања сам чуо да је он ово, односно да је он као оригинал снимак. У реду, ја нећу уопште о њему говорити, али ме интересује само једна ствар, зашто он као тужилац ако није учествовао у фалсификовању, зашто на инсистирање одбране и нас оптужених да се нешто провери, нешто што је очигледно фалсификат, он то одбацује као неосновано. Зашто не опере себе, зашто не покуша да опере себе председавајућа. Ја о томе говорим. Ја знам да је он учествовао у фалсификовању. Зато вам ја говорим зашто он не покуша себе и стално говорим тражим оригинале нека вам дају оригинале. Ако и сама судија констатује овде да је снимано камером откуд вам ЦД онда. Хвала председавајућа. Ја немам више.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља за реч да стави неку примедбу на исказ овог сведока?

Констатујем да не.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес ради одмора и одређује пауза у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Председник већа: Наставак главног претреса у 12,55 часова.

Настављамо са доказним поступком.

Позивам да приступи сведок Симић Саша.

Ваше име и презиме?

Сведок Симић Саша: Симић Саша.

Председник већа: Име оца?

Сведок Симић Саша: Симо.

Председник већа: Колико сте година стари?

Сведок Симић Саша: 33 године.

Председник већа: Добро. Кажите ми шта сте по занимању?

Сведок Симић Саша: Возач.

Председник већа: Где сте запослени?

Сведок Симић Саша: У управи за заједничке послове републичких органа.

Председник већа: Адреса вашег стана?

Сведок Симић Саша: Београдска 117, Угриновци.

Председник већа: Да ли сте у сродству са неким од оптужених у овом кривичном поступку?

Сведок Симић Саша: Не.

Председник већа: Даћу вам упозорење као сведоку. Дужни сте да пред судом говорите истину. Лажно сведочење представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања за која процените да би вероватно изложили себе или себи блиска лица кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. Дужни сте да суду пријавите сваку евентуалну промену адресе боравишта или пребивалишта. Јесте ли разумели ова упозорења?

Сведок Симић Саша: Јесам.

Председник већа: Позваћу вас да као сведок положите заклетву пред судом тако што ћу вам саопштити текст заклетве, а ви уколико сте сагласни са тим реците «да», а уколико постоје неки разлози због којих не желите да положите заклетву, објаснићете о чему се ради.

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Добро. Реците нам ако можете да ли, пошто вас је предложио пуномоћник оштећеног Милана Веруовића као сведока на околности вашег боравка 12. марта 2003. године у дворишту зграде Владе Републике Србије, испред улаза број 5, на оном паркингу. Да ли сте тог дана били, ако јесте када, у ком временском периоду, да ли сте нешто видели, чули? Изволите.

Сведок Симић Саша: Па, ја сам био у службеном возилу. Довезао сам пре тога министра Гашу Кнежевића. Стигао сам у двориште Владе неких можда 5 до 10 минута пре него што ће доћи Премијер са пратњом. Паркирао сам возило у рикверц тако да сам гледао право, не баш буквално право, можда мало укосо, у врата на која је Премијер требало да уђе. Они су стали са колима. Изашли су момци из обезбеђења. Разгледали околину. Тада је Милан Веруовић отворио врата. Премијер је изашао. Додали су му штаке. Он је закорачио према улазу зграде Владе, значи према тим вратима. И онда је једноставно пао. Сада ја нисам пошто су кола била испред мене, нисам видео, ја сам видео само значи рамена и главу. Нисам видео комплетно тело. И он је само значи нестао испод кола. Ја сам у том моменту мислио да се он саплео и пао. Међутим, када су повалили момци из обезбеђења оружје, онда сам видео да је нешто друго у питању. Не знам да ли да причам даље, да ли...

Председник већа: Причајте.

Сведок Симић Саша: Сада, схватио сам да је нека пуцњава. Сада нисам знао да ли је он саплео се и пао, да ли је залегао приликом значите пуцњавае или је погођен, јер то нисам видео. Само сам видео да је нестао. Милана Веруовића уопште нисам ни видео да је нестао јер сам тада гледао право у Премијера. Момци из обезбеђења значи сви су повалили пиштоље, окренули се неки изнад моје главе, неки са стране, пиштоље, тако да ја нисам знао ни да ли се још увек пуца, ни одакле се

пуца. Онда сам видео неки људи код капије улазне у двориште Владе, почели су да истрчавају напоље, који су били у дворишту, али тамо поред саме капије. И сада нисам знао да ли да изађем из кола, да ли да седим у колима. И онда када сам видео да они излазе напоље, када излазе на улицу, упалио сам ауто и ја сам изашао на улицу. Када сам изашао на улицу онда сам видео да полиција истрчава из зграде Владе значи наоружани са аутоматима и хватају заклон. Тада сам и ја изашао из кола, али више нисам чуо тада већ никакву пуцњаву, јер уопште нисам знао о чему се ради.

Председник већа: И?

Сведок Симић Саша: И полиција је значи све склањала људе одатле. Значи сви су хватали неки заклон јер уопште није се знало шта је по среди. Онда су службена кола после пар минута изашла под ротацијом. Отишли су значи у правцу Кнеза Милоша. Тада је дошао један момак из обезбеђења који је исто био у обезбеђењу Председника Владе, и питао ме је да га возим у Клинички центар. И ја сам га одвезао у Клинички центар и питао сам га уз пут да ли је то можда био атентат на Премијера. И он је мени тада одговорио «Не знам, можда». После сам се вратио назад испред зграде Владе. После је дошла полиција. Вршили су увиђај. И ту сам био до увече касно. Дао сам изјаву инспектору. Не знам ко је, не сећам се пошто је давно било. Ето то је то.

Председник већа: Јесте ли потписали ту изјаву коју сте дали?

Сведок Симић Саша: Молим?

Председник већа: Јесте ли потписали ту изјаву коју сте дали?

Сведок Симић Саша: Нисам. Он је мене само...

Председник већа: Где сте давали ту изјаву?

Сведок Симић Саша: У дворишту Владе.

Председник већа: Усмено?

Сведок Симић Саша: Можда сат времена после тога.

Председник већа: Молим?

Сведок Симић Саша: Сат времена после свега тога што се издешавало, значи дао сам ту изјаву.

Председник већа: Јесте ли знали коме дајете изјаву?

Сведок Симић Саша: Па, полиција. Сада ја не знам тачно ко је. Јер само је била полиција ту.

Председник већа: Је ли то писано, снимано, било шта рађено са том изјавом?

Сведок Симић Саша: Не сећам се тога.

Председник већа: Коме сте све испричали да сте били ту у дворишту Владе?

Сведок Симић Саша: Тада коме сам испричао?

Председник већа: Да.

Сведок Симић Саша: Па, позвао сам министра непосредно после тога када сам дошао са Клиничког центра и рекао сам да се нешто напољу дешава. Да ја нисам сигуран шта је. Да је нека пуцњава у питању. И причали смо ми тамо што смо били окупљени. Свако је причао неку ту своју причу, неку верзију. Ето то је било. Сада тачно коме сам мислим причао, не знам. Ко год ме је питао, међусобно смо ту причали. И возачи и шта ја знам.

Председник већа: Можете ли да нам кажете тачно где сте били паркирани у дворишту Владе?

Сведок Симић Саша: Па, могу, али не знам како. Или да насликам или овако да вам објасним.

Председник већа: Да вам покажемо ми фотодокументацију је ли бисте могли?

Сведок Симић Саша: Могу.

Председник већа: Да ли се евидентира улаз возила која улазе у двориште Владе Републике Србије?

Сведок Симић Саша: Да ли сам их видео?

Председник већа: Не. Да ли се евидентирају возила која улазе у двориште Владе Републике Србије?

Сведок Симић Саша: Па, ја не знам...

Председник већа: Да ли сте ви тада као возач министра Кнежевића били евидентирани да сте ушли у двориште Владе?

Сведок Симић Саша: Па, ја не знам да ли полицајац који стоји у обезбеђењу значи у оној кућици испред дворишта да ли нешто записује ко улази. То стварно не знам. То ни дан данас не знам да ли неко води евиденцију о томе.

Председник већа: А да ли је тадашњи министар Кнежевић ушао на исти улаз број 5?

Сведок Симић Саша: Јесте. Непосредно пре тога неколико минута. Можда 5, 10 минута не знам тачно колико.

Председник већа: Када сте улазили у двориште Владе Републике Србије, да ли сте видели окупљене новинаре и ако јесте где?

Сведок Симић Саша: Јесам, видео сам их значи били су тачно преко пута Владе. Значи преко, са друге стране Немањине улице и они су снимали зграду Владе и тај улаз у двориште Владе.

Председник већа: Да ли је било више камера или једна?

Сведок Симић Саша: То не знам. Нисам обраћао пажњу на то.

Председник већа: Па по чему сте распознали да су то новинари?

Сведок Симић Саша: Па, зато што имају камеру.

Председник већа: Само по томе?

Сведок Симић Саша: Па, само по томе.

Председник већа: Колико сте камера видели?

Сведок Симић Саша: Не знам. Сада се не сећам стварно.

Председник већа: Да ли сте раније виђали новинаре са камерама на том месту да су се налазили?

Сведок Симић Саша: Па, то је тада била нека пракса у то време, значи непосредно пре тога сам их виђао, значи када је нека конференција за штампу или тако нешто, они су снимали прво долазак функционера у саму Владу, а после су нормално улазили у Владу па снимали и у згради Владе.

Председник већа: Да ли сте знали да ли тада постоји нека конференција за штампу у згради Владе Републике Србије?

Сведок Симић Саша: Нисам разумео питање.

Председник већа: Да ли сте били обавештени да тада има нека конференција?

Сведок Симић Саша: Јесте. Била је конференција за штампу министра просвете Гаше Кнежевића значи.

Председник већа: За колико сати је била заказана?

Сведок Симић Саша: Нисам сигуран. Ја мислим у 12,00 сати. Ја стварно не знам. Мени када кажу само возим од места А до места Б.

Председник већа: Које је регистарске таблице носило то возило са којим сте ви дошли тог дана и о ком се возилу ради?

Сведок Симић Саша: «Пасат», црни, БГ 58-11.

Председник већа: Како?

Сведок Симић Саша: 58-11.

Председник већа: 58-11?

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Кажете да сте видели када је дошао Премијер са својом пратњом. Је ли можете то мало боље да нам опишете како улази, једно возило, два возила, тип возила, место на којем се заустављају, како се паркирају, на који начин излази пратња, на који начин излази Премијер и где ви видите тачно докле је стигао Премијер када је то пропао како ви кажете?

Сведок Симић Саша: Стигла су три «БМВ»-а. Један црни, у коме је био Премијер који је био у средини. Један сиви испред и један сиви

позади. Црни «БМВ» са Премијером је стао баш наспрам улаза број 5. Када се он зауставио тада су момци из пратње изашли око аутомобила и осматрали околину.

Председник већа: Из ког возила су то изашли?

Сведок Симић Саша: Из свих возила су изашли. Ја мислим само из Премијеровог нису. Значи из овог предњег и из овог задњег. После можда 10-так, 15 секунди то исто не знам тачно колико, Милан Веруовић који је седео на сувозачевом месту чини ми се возила у којем је био Премијер, он је отворио задња врата Премијерова и Премијер је изашао из кола.

Председник већа: Како? Јесте ли видели то како излази из кола?

Сведок Симић Саша: Па сада директно да ли му је Милан помогао да изађе или је он сам устао то не знам. Јер ја само видим пошто су они затамљени, ја само видим значи главу и рамена.

Председник већа: Од чега не можете да видите?

Сведок Симић Саша: Па, од аутомобила. Зато што је аутомобил испред мене. А они излазе са оне друге стране. Значи он је изашао из возила. Додали су му штаке из возила. Он је узео штаке. Окренуо се.

Председник већа: Кажете не видите Премијерово тело, осим рамена и руку је ли тако. Главу, рамена и руке, то видите.

Сведок Симић Саша: Да. Од прилике значи колико се види изнад кола.

Председник већа: Добро. И шта даље видите?

Сведок Симић Саша: Видим значи штаке како му додају.

Председник већа: Како? То нам објасните.

Сведок Симић Саша: Па, из...

Председник већа: Опишите нам то. Како то видите?

Сведок Симић Саша: Па, видим штаке пошто их из истог тог возила избацују горе.

Председник већа: Ко?

Сведок Симић Саша: Да би, па не знам ко додаје, ко је додао штацие.

Председник већа: Коиe додаје?

Сведок Симић Саша: Па, не знам сада да ли је Милан узео штацие или је директно Премијер узео штацие пошто је био окренут према мени.

Председник већа: Ко?

Сведок Симић Саша: Премијер. Значи узима штацие и онда се са штациама вероватно када их је ставио окреће се према вратима Владе.

Председник већа: Је ли био окренут лицем ка вратима Владе?

Сведок Симић Саша: Молим?

Председник већа: Је ли био лицем окренут ка вратима Владе?

Сведок Симић Саша: Да. Значи тада се окреће лицем према вратима Владе. И креће унутра. Значи није ни ушао унутра. И онда је само нестао доле испод кола.

Председник већа: Испод кола?

Сведок Симић Саша: Не испод кола, мислим поред кола. Значи само више га нисам видео.

Председник већа: Јесте ли га ви видели, па ви прво кажете да видите га до врата тамо. Шта то хоћете да нам кажете, је ли има неки степеник испред улаза у зграду Владе Србије?

Сведок Симић Саша: Има један степеник.

Председник већа: Па, како је то возило било паркирано, поред степеника или је било?

Сведок Симић Саша: Поред степеника. Значи тачно наспрам врата од аутомобила из којих је Премијер изашао, значи задња врата су била тачно наспрам улазних врата зграде Владе где је он ушао.

Председник већа: Добро. И колико њему треба одатле са места где је изашао да пређе до улаза у Владу?

Сведок Симић Саша: Па, то је било јако близу. Сада ја не могу зато што сам ја да ли је било метар, метар и по, два.

Председник већа: Јесте ли видели ви то колико је то било близу?

Сведок Симић Саша: Па, нисам могао да видим од аутомобила. Али могу визуелно да оценим да је било значи можда не више од 2 метра.

Председник већа: Јесте ли видели померање штака са Премијером, да се праве кораци?

Сведок Симић Саша: Не. Он се једноставно само окренуо и кренуо у зграду. Значи окренуо се од возила за 180 степени и гледао лицем у врата.

Председник већа: Је ли ви све време посматрате у том правцу?

Сведок Симић Саша: Да. Ја све време посматрам. И онда је само нестао доле. Ја сам у том моменту мислио да се он саплео и пао. Тек када су момци из обезбеђења извадили оружје, онда сам схватио да је нешто друго у питању.

Председник већа: Кажите ми то када видите, мислите да се он споплео и пао, да ли сте видели да ли су врата на згради Владе била отворена или не?

Сведок Симић Саша: Па, јесте. Једно крило је било отворено. То на које је он требао...

Председник већа: Како сте то видели?

Сведок Симић Саша: Па, зато што сам видео значи једно крило је затворено, једно је отворено. И он је мислим...

Председник већа: Потпуно отворено?

Сведок Симић Саша: Са штакама није могао ни да уђе кроз затворено.

Председник већа: Кажете било је паркирано ово возило, па вас то питам како то видите?

Сведок Симић Саша: Па, врата су вишља.

Председник већа: Чекајте да завршим питање. Кажете не видите доњи део тела Премијера испод рамена ништа не видите од возила које је паркирано. Ја вас сада питам рекли сте да је направио мали корак не знам колико до уласка и да ту пропада. Сада ми објасните како видите та отворена врата?

Сведок Симић Саша: Па, зато...

Председник већа: У ком делу видите то отворено и колико отворено?

Сведок Симић Саша: Па, видим горњи део врата, пошто су врата...

Председник већа: Колико...

Сведок Симић Саша: Пошто су врата улазна вишља од аутомобила. И види се да је једно крило отворено.

Председник већа: Које?

Сведок Симић Саша: Па, када гледам у врата десно крило.

Председник већа: И?

Сведок Симић Саша: И он је једноставно покушао да уђе...

Председник већа: Јесте ли видели у ком тренутку су врата била отворена и када у односу на кретање Премијера?

Сведок Симић Саша: Ја мислим да су врата све време била отворена.

Председник већа: Не питам вас ја је ли ви мислите, него јесте ли ви то видели, а не шта ви мислите. Него вас питам јесте ли видели?

Сведок Симић Саша: Не знам. Ја то уопште нисам обраћао пажњу. Ја знам значи када је он улазио да су врата била отворена јер он сам Милан је стајао поред њега, он није могао да уђе са штакама унутра

да су врата била затворена. Сада да ли је непосредно пре тога неко отворио врата или су била све време отворена врата то не знам, јер на то нисам уопште обраћао пажњу.

Председник већа: Када сте ви видели да су отворена?

Сведок Симић Саша: Када је Премијер улазио унутра.

Председник већа: Добро.

Сведок Симић Саша: Јер ја све време гледам у њега. Нисам чак ни видео ни када је Милаћ пао.

Председник већа: Не питам вас то. Сада смо код врата.

Сведок Симић Саша: Значи видео сам када је он улазио тада сам видео и врата да су била отворена. И он је био тик уз та врата. Он чак, ја мислим да он није ни, то је било буквално на самом улазу. Можда 20цм пре самих врата.

Председник већа: Кажите ми на том возилу у којем сте се ви налазили, да ли је био прозор отворен или затворен и да ли сте имали затамљена стакла или не?

Сведок Симић Саша: Тада нисам имао затамљена стакла и прозори су били затворени.

Председник већа: Да ли се ради о блиндираном возилу или не?

Сведок Симић Саша: Не.

Председник већа: Добро. И шта ви радите када видите да Премијер пропада? Јесте ли видели како он то пада, да ли пада напред, назад?

Сведок Симић Саша: То нисам видео. Зато што ја видим јако..

Председник већа: А јесте ли видели да је пао?

Сведок Симић Саша: Ја сам само видео како је он нестао. Значи сада да ли је пао напред јер ја опет иза њега гледам, па не могу ни да оценим да ли пада напред, да ли пада доле.

Председник већа: Је ли ви видите да он пада или кажете видео сам да је нестао. Јесте ли можда помислили да је ушао?

Сведок Симић Саша: Не. Он је нестао доле. Испод кола је нестао.

Председник већа: Како мислите нестао испод кола? Не разумем то.

Сведок Симић Саша: Па, не знам како да вам објасним.

Председник већа: Па, не знам ни ја како то значи нестао испод кола?

Сведок Симић Саша: Значи као да је чучнуо доле.

Председник већа: Је ли ви то не видите од кола?

Сведок Симић Саша: Не видим. Да, не видим од кола јер кола су затамљена и не види се ништа.

Председник већа: Па, шта то значи када кажете нестаје, је ли ви видите сам тренутак када он пада и нестаје или само видите одједном да њега нема?

Сведок Симић Саша: Видим ја како значи како...

Председник већа: Видите га да је испред врата?

Сведок Симић Саша: Видим га испред врата и видим само како пада доле.

Председник већа: А како сте то видели ајде када кажете малопре да не видите, малопре кажете да не видите од затамљеног возила из којег је изашао, сада кажете видим како је пао доле. Сада ми то објасните? То је ушло у транскрипт колега, тако је рекао сведок.

Адв. Слободан Миљивојевић: Сведок није рекао да је видео пок. Ђинђића испред врата.

Председник већа: Молим?

Адв. Слободан Миљивојевић: Није сведок рекао да је видео пок. Ђинђића испред врата.

Председник већа: Малопре је то рекао колега молим вас. Ја не могу вама ништа, малопре је то рекао.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја нисам глув. Он је рекао да је кренуо и да је одједном нестао.

Председник већа: Вратићемо се на транскрипт направићемо прекид да видимо шта је рекао. Нећемо се изјашњавати него ћемо баш да се уверимо онако како је сведок рекао јер је врло битно шта је сведок рекао.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од 10 минута да би се извршило преслушавање транскрипта у том делу.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Председник већа: Наставак главног претреса у 13,32 часова.

Сада ћемо репродуковати укупно видео запис. Има 22 минута. Тражила сам од режије да последњих 10 минута репродукујемо због утврђивања ове чињенице како је сведок описао положај Премијера након изласка из возила и положај возила у коме се он налазио. Такође вас обавештавам да ће истовремено бити сниман овај део који буде, о чему сведок буде говорио тако да неће бити неког прекида да се о томе ради, него ћемо снимати и оно што се сада дешава и слушати оно што смо чули раније.

Молим режију да пусти аудио запис.

Завршено је преслушавање аудио записа.

Председник већа: Када кажете да сте били паркирани испред Владе Републике Србије и да видите ово возило Премијерово и ова два

возила из пратње, у односу на возило Премијера, како је било ваше возило паркирано, паралелно са тим возилом или како?

Сведок Симић Саша: Ја сам гледао значи као према тим вратима у возило. Возило је стајало...

Председник већа: Не питам вас како је гледало, него вас питам како вам је возило било паркирано, да ли сте били паркирани паралелно са тим возилима или сте били паркирани како, предњим делом ка возилу, како?

Сведок Симић Саша: Предњим делом моје возило је гледало значи предњи део мог возила је био окренут према Премијеровом возилу.

Председник већа: Возилу?

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Добро. Сада кажете видели сте када су штаке како ви то кажете изношене из возила.

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Хоћете ли то да нам објасните, са које стране су додаване те штаке?

Сведок Симић Саша: То стварно не могу да се сетим. Значи ја видим штаке како они додају штаке из возила. Сада да ли их додају са сувозачевог места или назад са задњег седишта, то не знам.

Председник већа: Је ли ви видите целе штаке или шта видите?

Сведок Симић Саша: Видим значи само врх штака.

Председник већа: Шта зовете врхом штака?

Сведок Симић Саша: Па део који дође под пазух.

Председник већа: Добро.

Сведок Симић Саша: Значи само препознајем да су то штаке. Премијер узима штаке, ослања се на штаке и okreће се за 180 степени и значи гледа лицем у врата Владе.

Председник већа: А први пут када видите Премијера пре него што је кренуо ка вратима Владе Републике Србије, како га видите, који део његове главе видите?

Сведок Симић Саша: Па, видим значи леву страну како излази и онда видим лице, јер се окреће значи према возилу да узме штаке. Када је узео штаке, онда се окреће на десно и ја видим леђа тада. И значи он прави један закорачај чини ми се на тај један степен и тада и пада.

Председник већа: Добро. Где је Милан Веруовић у том тренутку?

Сведок Симић Саша: Он је стајао поред њега. Значи ја како гледам у Премијера, Веруовић Милан је био са леве стране његове.

Председник већа: Са леве стране?

Сведок Симић Саша: Премијерове. Значи на месту сувозача, значи поред сувозачевих врата је био.

Председник већа: Поред сувозачевих врата?

Сведок Симић Саша: Да. Ту је био када је отворио врата и када Премијер излази, али ја нисам уопште обраћао пажњу на Милана Веруовића. Ја сам све време гледао Премијера.

Председник већа: Кретање Веруовића не можете да описујете?

Сведок Симић Саша: Не. Не могу да објасним јер нисам видео ни када је Милан пао.

Председник већа: Добро.

Сведок Симић Саша: Јер ја сам видео када је Премијер пао.

Председник већа: Не питам вас када је пао, него да ли сте видели претходно његово кретање. Каже видите како се Премијер окреће и иде ка вратима. Да ли тада уопште видите Милана Веруовића када Премијер иде ка вратима тамо?

Сведок Симић Саша: Не. Тада уопште не обраћам пажњу на Милана.

Председник већа: Значи је ли га видите или га не видите?

Сведок Симић Саша: Вероватно сам ја њега видео али ја на њега нисам обраћао пажњу.

Председник већа: Па, добро не питам вас да ли обраћате пажњу, нисте га чували ви, него да ли сте га видели то ме интересује?

Сведок Симић Саша: Он је био ту све време. Значи када је он тачно пао доле ја не знам. Јер то нисам видео.

Председник већа: Не питам вас то. Него вас питам, када Премијер Ђинђић иде ка вратима, да ли сте ви видели у његовој близини Милана Веруовића и ако јесте где?

Сведок Симић Саша: Не знам. Тога не могу да се сетим уопште.

Председник већа: Да ли сте видели неког другог из пратње Премијерове из ова два аутомобила из пратње те људе како су били распоређени у тренутку када Премијер креће ка вратима?

Сведок Симић Саша: Па, они су били сви око возила и окренути значи...

Председник већа: Како око возила? Ајте направите нам тај распоред.

Сведок Симић Саша: Они су сви изашли значи на различите стране око та три возила. И били су окренути значи леђима возилима. Значи лицем су гледали околне зграде. Осматрали околину.

Председник већа: Да ли су сви гледали у истом правцу?

Сведок Симић Саша: Не. Нису. Сви су гледали у различитим правцима.

Председник већа: Колико њих на пример је гледало ка оној згради која је порушена у Немањиној улици?

Сведок Симић Саша: То не знам.

Председник већа: Колико њих је било окренуто ка парку тамо?

Сведок Симић Саша: То не знам. Такве детаље уопште нисам нити сам памтио нити сам примећивао.

Председник већа: Добро. Јесте ли чули неки звук ви тада?

Сведок Симић Саша: Нисам чуо ништа зато што сам, кола су била затворена и била ми је пуштена музика. Ја сам када се то све издешавало музику смањιο али после тога више ништа није се ни чуло.

Председник већа: Шта је било?

Сведок Симић Саша: Реко, после тих дешавања, ја сам одмах музику смањιο, али после тога ништа нисам чуо. Јер после тога није ни било пуцања.

Председник већа: А пре тога, пре него што је Премијер пао, да ли сте нешто или нестао, како кажете, да ли сте тада нешто чули?

Сведок Симић Саша: Не.

Председник већа: Да ли сте видели неко померање тела Премијерова пре него што је нестао?

Сведок Симић Саша: Не.

Председник већа: И шта онда радите?

Сведок Симић Саша: Онда су, тада су момци из обезбеђења извадили оружје и уперили, значи неки су уперили оружје...

Председник већа: А где, како сте то видели, опишите нам то?

Сведок Симић Саша: Па, значи када Премијер пада поред кола, они аутоматски ваде оружје и окрећу оружје према околним зградама. Тада видим људи који су били у дну дворишта почињу да трче и да беже према излазу из дворишта. Ја тада нисам знао шта да радим, да ли да изађем из кола или да останем у колима, зато што не знам ни да ли се пуца још увек, да ли се пуцало, јер уопште не знам о чему се ради. Када сам видео да они излазе из дворишта...

Председник већа: Сада ми реците колико је то људи било у дворишту и где сте их видели?

Сведок Симић Саша: Па, не знам.

Председник већа: И у ком тренутку, сачекајте да завршим питање. Где их ви видите, испред Премијеровог возила, иза, у односу на ваше возило?

Сведок Симић Саша: У односу на моје возило значи са моје десне стране скроз у дну дворишта код излазне капије.

Председник већа: Које излазне капије?

Сведок Симић Саша: Где је Премијер ушао. Значи оно што гледа на Немањину улицу.

Председник већа: Ту је било људи?

Сведок Симић Саша: Па, ту је можда било једно 2 човека ја мислим. Не знам тачно да ли 2 или 3.

Председник већа: Добро.

Сведок Симић Саша: И они су истрчали на улицу.

Председник већа: Је ли знате да ли су то били мушкарци, жене?

Сведок Симић Саша: Мушкарци.

Председник већа: Како су били обучени, ко је то?

Сведок Симић Саша: Не знам. То не могу да, мислим не знам ни људе, да ли су они радили у неком државном органу или ја претпостављам да су били и они неки возачи зато што је ту било чини ми се још једно возило доле скроз паркирано. Да ли је то било њихово возило. Не сећам се.

Председник већа: Јесу ли они изашли пешке или возилом?

Сведок Симић Саша: Они су пешке изашли. А ја сам возилом изашао и паркирао поред. И изашао сам из кола и тада је полицајац који је стајао значи са оружјем, униформисани полицајац стајао је поред стуба са оружјем, викао ми да се склоним одатле.

Председник већа: Како да се склоните са возилом или сами?

Сведок Симић Саша: Не. Сами.

Председник већа: Сам?

Сведок Симић Саша: Да. Само да се склоним одатле.

Председник већа: И?

Сведок Симић Саша: Ја сам се склонио и стајао где су сви остали људи стајали. Значи код улаза у саму зграду.

Председник већа: Добро. Шта се дешава после?

Сведок Симић Саша: После тога полицајци са наоружањем излазе неколико њих је изашло из зграде Владе.

Председник већа: А где сте ви били у том тренутку када они излазе из зграде?

Сведок Симић Саша: На улици испред зграде Владе.

Председник већа: Конкретизујте то у односу колика је зграда Владе, на ком делу?

Сведок Симић Саша: Значи на самом оном улазу поред улаза у двориште где је улаз у двориште Владе ту има полицијска кућица и улаз у саму зграду. Е ја сам ту био.

Председник већа: Где на степеништу или на тротоару?

Сведок Симић Саша: Не. Ту на улици на тротоару.

Председник већа: На тротоару?

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Је ли било људи око вас?

Сведок Симић Саша: Јесте.

Председник већа: А где се налазио онај човек полицајац из кућице тада?

Сведок Симић Саша: Па, не знам ја ни ко је био полицајац из кућице зато што...

Председник већа: Јесте ли видели неко униформисано лице?

Сведок Симић Саша: Па, био је ту полицајац један поред стуба стајао је са наоружањем. Али ја се не сећам ни ко је он, не сећам се уопште његовог лика сада тренутно после 4 године.

Председник већа: А са места где сте ви стајали тамо на тротоару испред улаза у зграду Владе када сте истрчали из дворишта, шта сте могли да видите у дворишту, шта се дешава?

Сведок Симић Саша: Па, ништа нисам могао да видим у дворишту, зато што сам ја значи само гледао напред куд возим.

Председник већа: Шта сте гледали?

Сведок Симић Саша: Гледао сам напред куд возим.

Председник већа: Ја вас нисам разумела и рекли сте малопре да вам је рекао да изађете и да сте ви пешке изашли. Сада кажете...

Сведок Симић Саша: Не. Ја сам изашао колима на улицу. Стао сам колима одмах ту поред излаза. И изашао сам из кола. И када сам изашао из кола, тада ми је полицајац рекао да се склоним одатле.

Председник већа: Добро.

Сведок Симић Саша: И ја сам се склонио наравно. Кола сам ту оставио. Али сам се склонио овамо код ових других...

Председник већа: Јесте ли кола оставили ту?

Сведок Симић Саша: Да. Ту сам кола оставио. После тога су изашла возила из пратње, Премијерово возило и возила из пратње. И после тога дотрчао је један момак из обезбеђења Премијеровог који је рекао да га возим у Ургентни центар за њима.

Председник већа: Како се зове тај момак кога сте ви возили?

Сведок Симић Саша: Нисам разумео.

Председник већа: Како се зове тај момак кога сте возили до Ургентног центра?

Сведок Симић Саша: Дража се зове.

Председник већа: Како?

Сведок Симић Саша: Дража.

Председник већа: Јесте ли га тада први пут видели?

Сведок Симић Саша: Не. Виђао сам га и раније. Мислим знао сам ликом јер сам ја те момке виђао доста пута.

Председник већа: И?

Сведок Симић Саша: И ја сам га одвезао у Ургентни центар. Он је изашао. Ја сам се вратио назад у двориште Владе. И ту сам био цео дан.

Председник већа: Ту сте ушли колима у двориште Владе је ли?

Сведок Симић Саша: Да, ушао сам колима.

Председник већа: И?

Сведок Симић Саша: И онда сам ту био у дворишту Владе. После је дошла полиција. Снимали су значи све што се дешавало.

Председник већа: Шта то?

Сведок Симић Саша: Па, не знам ја. Значи обележили су оно место где је био атентат. Значи ставили су ону траку и ту није могло да се...

Председник већа: Добро. Ајде реците ми сада које је возило изашло прво из дворишта зграде Владе након вашег напуштања дворишта?

Сведок Симић Саша: То не знам.

Председник већа: Где сте се ви тада налазили?

Сведок Симић Саша: Па, ја тада сам стао, изашао, значи полицајац ме опомиње да се склоним одатле. Ја сам онда отишао код ових осталих људи. И то се вероватно десило онда када ја нисам значи гледао у том правцу.

Председник већа: Јесте ли видели било које друго возило?

Сведок Симић Саша: Видео сам ова друга два «БМВ»-а сива што су била у пратњи.

Председник већа: Добро. Када њих видите?

Сведок Симић Саша: Па, значи непосредно после тога, ја сада време тачно колико минута, ја то не могу ништа да одредим.

Председник већа: Да ли су та два возила изашла једна за другим?

Сведок Симић Саша: Ја мислим да јесу. Али у то уопште нисам сигуран. Не знам како да одговорим на то питање.

Председник већа: Добро. Да се вратимо код оних врата улазних која сте ви видели да су била отворена. У ком тренутку њих ви видите отворене?

Сведок Симић Саша: У ком тренутку их видим отворена?

Председник већа: Да су отворена да?

Сведок Симић Саша: Па ја њих запажам значи када Премијер хоће да уђе унутра. Али пре тога уопште нисам обраћао пажњу на њих. Значи нисам гледао уопште околу шта се дешава, само сам гледао у Премијера. Тако да нисам приметио да ли су та врата била отворена или их је неко непосредно пре тога отворио. Углавном када је Премијер хтео да уђе на њих она су била отворена.

Председник већа: Јесу ли била широм отворена или како?

Сведок Симић Саша: Једно крило је било отворено.

Председник већа: Па, то једно крило?

Сведок Симић Саша: Једно крило је било широм отворено.

Председник већа: Добро. Да ли сте видели да неко стоји на тим вратима изнутра?

Сведок Симић Саша: Не знам. Ни на то уопште нисам обраћао пажњу.

Председник већа: А кажите ми, пошто сте довели министра Кнежевића, је ли вам то био први пут да улазите у двориште Владе?

Сведок Симић Саша: Не. До сада сам, није први пут.

Председник већа: Колико дуго сте њега возили?

Сведок Симић Саша: Три године.

Председник већа: Добро. Можете ли да се изјасните на који начин је ушао министар Кнежевић у зграду Владе, је ли ушао на исти тај улаз број 5?

Сведок Симић Саша: Да. Исти тај улаз.

Председник већа: Ајде то нам реците, да ли се сећате како је он ушао?

Сведок Симић Саша: Па, ја сам стао значи колима поред врата, поред улаза у Владу. Министар је изашао. Не сећам се да ли су била отворена врата или их је он отворио. Тоба се не сећам.

Председник већа: А како је било уобичајено када је он долазио, како је он улазио на та врата, један уобичајени било који дан када га доведете дотле, да ли се сећате како је он улазио?

Сведок Симић Саша: Увек је тако улазио.

Председник већа: Како?

Сведок Симић Саша: Значи ја дођем возилом из правца Немањине, станем поред самих врата, министар отвори своја врата, изађе и уђе у зграду Владе.

Председник већа: Е то ме интересује.

Сведок Симић Саша: Увек на та иста врата.

Председник већа: На који начин је он отварао та врата зграде Владе?

Сведок Симић Саша: Молим?

Председник већа: Да ли се сећате како је он отварао врата та када је улазио он у зграду Владе?

Сведок Симић Саша: Па, обично су била затворена. Значи и он је отварао нормално. Руком је отварао врата. Није никада стајао полицајац да отвара врата. Увек онај ко улази сам отвори врата.

Председник већа: Можете ли да нам опишете када улазите у двориште то зграде Владе колико има полицијских тих кућица спољног обезбеђења и конкретно тог дана када сте долазили да ли сте нешто приметили?

Сведок Симић Саша: Па, има једна кућица која је поред самог улаза у зграду Владе. И она се налази на улици. Значи на тротоару. И једна кућица преко пута тих малих врата где су улазили министри и Премијер где је тог дана хтео да уђе.

Председник већа: Добро. А тамо она друга врата када се излази из дворишта?

Сведок Симић Саша: Па, ту сам јако ретко излазио. Ја се не сећам да сам до тада уопште туда и излазио. И сада када су била отворена, једноставно када се можда неки радови врше доле, онда су та врата била отворена, друга или ако су неке демонстрације. Онда и горе има полицајац увек када су врата отворена. А сада када су врата затворена да ли ту има полицајац или нема, то стварно не знам.

Председник већа: Кажите ми да ли сте имали неки договор са министром Кнежевићем до када треба да га чекате ту?

Сведок Симић Саша: Нисам имао никакав договор. Нити сам питао колико ће се задржати.

Председник већа: Добро.

Сведок Симић Саша: Јер ни они никада не знају колико ће састанци трајати.

Председник већа: И када сте ви ту били паркирани, кажете дошли сте једно 5 минута раније, пре 12 сте дошли, 5 минута ја сам тако разумела вас?

Сведок Симић Саша: Па, ја не знам колико је тачно сати било. Али ја сам дошао можда неких 5 – 10 минута пре него што ће доћи возило Премијера.

Председник већа: Како су они улазили у двориште Владе?

Сведок Симић Саша: У двориште?

Председник већа: Да, када сте приметили, како се они крећу?

Сведок Симић Саша: Па, они су улазили значи имали су ротационо светло и увек су ишли мало брже. И зауставили су...

Председник већа: Шта то значи мало брже?

Сведок Симић Саша: Па, у принципу сва возила која су под пратњом иду брже него обична возила.

Председник већа: Па, добро, али када улазе у двориште ту где треба да се зауставе?

Сведок Симић Саша: Па, нису они ишли нешто претерано брзо, али нису ни ишли полако, оно да миле. Него једноставно значи улазе у двориште, заустављају се. Момци који излазе из возила обезбеђење, они исто јако брзо излазе из кола, заузимају своје положаје, осматрају околину и после неког времена значи 10-так, 15, 20 секунди, ја не знам колико, да ли пола минута, у то нисам сигуран, онда отварају врата Председнику Владе и Председник излази.

Председник већа: Па, не отварају сви ваљда сте видели?

Сведок Симић Саша: Не. Отвара врата један човек. Значи у овом случају Милан Веруовић.

Председник већа: Њега сте видели?

Сведок Симић Саша: Да. Видео сам га значи када је изашао.

Председник већа: Јесте ли ви њега познавали од раније?

Сведок Симић Саша: Па, знао сам га као и све момке што сам знао. Значи из виђења јер их виђам стално ту.

Председник већа: А овако их нисте познавали?

Сведок Симић Саша: Молим?

Председник већа: А овако их нисте познавали?

Сведок Симић Саша: Не. Од раније га нисам знао. Значи само на послу што сам га виђао.

Председник већа: Добро. А где ви сада радите?

Сведок Симић Саша: Исто радим у Управи за заједничке послове републичких органа.

Председник већа: Да ли сада неког возите од функционера?

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Кога?

Сведок Симић Саша: Министра просвете Слободана Вуксановића.

Председник већа: А пре Слободана Вуксановића?

Сведок Симић Саша: Возио сам исто министра просвете Љиљу Чолић.

Председник већа: Добро. И кажете ви сте се вратили испред Владе Републике Србије из Ургентног центра?

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Када ступате у контакт са тим полицајцем и да ли је то био униформисани човек или човек у цивилу и да ли сте знали ко је он, да ли је он ту вршио увиђај или како сте се баш том човеку обратили?

Сведок Симић Саша: Па, он је вршио увиђај и питао је да ли има неког од сведока ко је све то видео. И ја сам рекао да сам ја био ту и да сам све видео. И он је мене испитивао шта сам све видео. Није био униформисан. Како се зове и како изгледа ја сада не могу да се сетим.

Председник већа: До када сте ви остали ту?

Сведок Симић Саша: Па, остао сам увече до касно. Негде око 10 сати можда увече. Не знам тачно. Јер су после тога сви министри дошли у Владу и били су у Влади.

Председник већа: Па сте због тога остали ту је ли?

Сведок Симић Саша: Да. И возачи остали су исто били у дворишту Владе и чекали министре.

Председник већа: Јесте ли ви рекли вашем министру којег сте тада возили да сте то све видели ту?

Сведок Симић Саша: Јесам. Све сам му испричао.

Председник већа: Када, тада или?

Сведок Симић Саша: Па, увече када је он изашао из зграде Владе.

Председник већа: Пошто сте тада саопштили том полицајцу да ли је још некада било ко са вама разговарао у вези овог догађаја?

Сведок Симић Саша: Јесте Милан Веруовић.

Председник већа: Када?

Сведок Симић Саша: Па, не знам, прошло је доста времена. Сада ја не знам да ли после годину дана, тачно датума не могу да се сетим.

Председник већа: Је ли то он чуо од некога да сте ви били ту или како?

Сведок Симић Саша: Па, вероватно је чуо. Не знам ни од кога. Не знам, можда је прочитао у том полицијском извештају. То ја њега нисам питао одакле он зна. Мислим то су знали сви.

Председник већа: И где сте ви разговарали са Миланом Веруовићем на те околности?

Сведок Симић Саша: Разговарао сам у згради министарства.

Председник већа: Којег?

Сведок Симић Саша: У Немањиној 22.

Председник већа: Којег министарства?

Сведок Симић Саша: Па, то је зграда министарстава.

Председник већа: Па, у ком министарству?

Сведок Симић Саша: Нигде у министарству него значи на главном улазу. Он је дошао до главног улаза. Ја сам сишао на главни улаз и ту сам му испричао. И он је рекао да ћу добити позив за суђење, али нисам га добио до сада.

Председник већа: Је ли сам био тада Милан Веруовић када сте ви разговарали?

Сведок Симић Саша: Па, са мноштем је стајао сам. Сада да ли је он са неким дошао, то не знам.

Председник већа: Он је вама тада наговестио да ће вас предложити за сведока је ли?

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Симић Саша: Не. Није он мени наговестио да ће ме предложити за сведока.

Председник већа: Него?

Сведок Симић Саша: Он је рекао једноставно да ћу добити позив да се јавим на суд у својству сведока.

Председник већа: Добро. Хвала. Ја немам више питања за овог сведока. Судија Милимир Лукић има право на питање.

Судија Милимир Лукић: Ја бих вам поставио два сегмента питања везано за положај возила и везано за ово о чему сте причали, а то је о кретању Премијера. Значи положај возила али то би можда било да се скица покаже колико је удаљено возило од...

Председник већа: Ајде покажите фотодокументацију.

Судија Милимир Лукић: Онда би лакше могло сведок да нам каже где се налазило возило. Питање је колико је удаљено возило?

Сведок Симић Саша: Моје возило у односу на Премијерово возило?

Судија Милимир Лукић: Јесте.

Сведок Симић Саша: Па, ја не знам можда неких 7 метара да кажем.

Председник већа: Можете на документ камери да сви виде. Молим режију да пустимо овај снимак са документ камере да се види у судници.

Можете ли у односу на ову фотографију да се изјасните?

Сведок Симић Саша: Па, могу ја да вам објасним где сам стајао.

Председник већа: Можете. Приђите овде па ћете нам показати.

Сведок Симић Саша: Молим?

Председник већа: Приђите овде па ћете нам показати.

Сведок Симић Саша: Ево овде од прилике.

Председник већа: Ту сте стајали?

Сведок Симић Саша: Да.

Судија Милимир Лукић: Ево вам и ова оловка, биће прецизније.

Председник већа: Да не буде прстом, да се види.

Сведок Симић Саша: Овде сам стајао. Значи тачно наспрам врата од улаза у Владу.

Председник већа: Добро. А како је било возило Премијера, поставите оловку да видимо.

Сведок Симић Саша: Моје возило је било паркирано као ово возило. Значи гледало је, ја сам лицем гледао право у врата.

Председник већа: Значи ваше возило је било предњим делом паркирано ка улазу у Владу је ли тако? Управо на улазу у зграду?

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Добро. На паркинг простору који се види изнад ове беле пуне линије на фотографији број 1 фотодокументације, ближи изглед лица места улаз у зграду Владе Републике Србије фотографисано из правца улице Немањине ка улици Адмирала Гепрата. То је фотографија број 1 и виде се испред паркирана возила, пуна бела линија. Сведок показује у односу на дрво које се налази прво возило управно окренуто чеоним делом ка улазу у Владу Републике Србије, улаз број 5. Возило је треће по реду од прилике од овог последњег паркираног које видимо.

Сада покажите како је било паркирано возило Премијерово у односу на ваше возило?

Сведок Симић Саша: Овде је било паркирано.

Председник већа: Значи то показујете овај део исцртаних паркинг места испред улаза.

Сведок Симић Саша: Није паркирано како су нацртана паркинг места, већ попреко.

Председник већа: Добро. Ту је било паркирано?

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Ви одатле гледате?

Сведок Симић Саша: Ја гледам одавде.

Председник већа: Добро.

Судија Милимир Лукић: Добро. Ја бих наставио сада ако може везано за ово. Малопре сте нам одговорили да је постојао неки угао, да није било паралелно ваше возило, него да сте посматрали возило Премијера под одређеним углом. Тако сте рекли малопре. Сада нам кажете друго. Можете ли то да објасните? Малопре сте рекли да је постојао угао када сте показали у правцу ових врата, да није било паралелно него да је постојао један одређени угао.

Сведок Симић Саша: Значи да, нисам гледао баш право на врата, значи у односу на мене малко лево су била врата.

Судија Милимир Лукић: Следеће питање би било везано за следеће, да ли сте ви имали непрекинути визуелни контакт са Премијером од његовог изласка из возила до пада? Значи да ли сте имали непрекинути визуелни контакт, да ли ме разумете шта питам? Непрекинуто да сте га гледали или сте у неком тренутку скренули поглед, трепнули?

Сведок Симић Саша: Не. Ја сам све време гледао у Премијера.

Судија Милимир Лукић: Следеће што ме интересује, везано за ово окренуо се. Да ли нам можете објаснити да ли је председник Владе изашао и како је изашао из возила непосредно. Да ли је значи прво истурио ноге, да ли сте то видели и везано за излазак?

Сведок Симић Саша: Нисам разумео? Да ли је прво?

Судија Милимир Лукић: Да ли сте видели ви како је он изашао из возила?

Сведок Симић Саша: Па, ја сам видео мислим...

Судија Милимир Лукић: То што сте видели, што можете да се сетите, мислим да је битно реците нам то чега се сећате.

Сведок Симић Саша: Милан Веруовић му је отворио врата и Премијер значи устаје и ја видим горњи део његовог тела. Значи рамена и главу.

Судија Милимир Лукић: Тада када устаје, да ли ви видите његово лице или видите теме овај позади део?

Сведок Симић Саша: Када излази из возила видим му леву страну лица. Онда се он окреће лицем према мени, узима штаке, и када је узео штаке онда се на десно окреће за 180 степени, леђима према мени. И прави закорачај, значи уздиже се на степеник. И у том моменту пада.

Судија Милимир Лукић: Добро. И има још нешто што ме интересује. У једном моменту сте рекли Милан стоји поред њега. Па онда сте исто на питање одговорили, објаснили овај део везано када му даје штаке. Када Милан стоји поред њега, да ли у том моменту или

касније везано за Милана? То сте нам исто рекли да губите њега из вида, Милана Веруовића.

Сведок Симић Саша: Па, он је био у мом видокруту али ја нисам обраћао пажњу на њега јер сам све време гледао у Премијера. Тако да ја уопште нисам приметио, ја сам Милана видео док је он отварао врата. А како је изашао Премијер ја више нисам на Милана обраћао пажњу. Тада сам гледао само у Премијера.

Судија Милимир Лукић: Ја питања више немам. Хвала.

Председник већа: Да ли судија Дичић има питања?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли сте ви лично знали да треба и Премијер тог дана да дође у зграду Владе?

Сведок Симић Саша: Нисам знао.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Нисте чули од вашег министра?

Сведок Симић Саша: Па, нисам са министром никада о томе разговарао.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. И кажите ми то што сте рекли да су после када сте видели да је Премијер пао да су чланови његовог обезбеђења уперили пиштоље, јесу ли уперили ка одређеном правцу пиштоље или како, је ли можете то да определите?

Сведок Симић Саша: Уперили су пиштоље према значи околним зградама. Неки су уперили према Гепратовој одакле се испоставило касније да је одатле пуцано, а неки су уперили пиштољ значи изнад мене у зграду која је срушена у бомбардовању. Али одмах су затим сви окренули пиштоље према Гепратовој. И неки од њих су отрчали значи кроз парк према Гепратовој, а неки су остали ту. Ја сам у том моменту кренуо ка излазу из дворишта Владе.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Колико се то брзо дешава, да сада сви они упере пиштољ ка Гепратовој и трче ка Гепратовој?

Сведок Симић Саша: То су све били делићи секунде.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: То мислите када кажете сви ка Гепратовој трче мислите на чланове обезбеђења Премијера покојног?

Сведок Симић Саша: Да. Да. Само су они у том моменту били ту. Нико више није био ту. И ја у колима.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Па, где су отрчали тамо или колико се далеко удаљавају од места?

Сведок Симић Саша: Не знам. На то нисам обраћао пажњу. Ја сам већ у то време у том моменту кренуо ка излазу.

Председник већа: А ови људи који трче ка излазу из дворишта које сте ви видели, када њих видите у односу на овај тренутак када сви трче ка Гепратовој?

Сведок Симић Саша: Па, у том моменту. Значи то се све у том моменту дешава.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Да ли заменик Специјалног тужиоца има питања? Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Рекли сте да сте имали упаљену музику у аутомобилу.

Сведок Симић Саша: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Колико је та музика била гласна?

Сведок Симић Саша: Па, не знам. То вам сада не могу рећи.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је то нормалан звук, да ли је то одвијено, тиха музика?

Сведок Симић Саша: Не знам. Ја сам после тога смањио музику скроз, у ствари угасио, али колико је тада било појачано, ја стварно не знам.

Заменик Специјалног тужиоца: Је ли то било уобичајена?

Сведок Симић Саша: Па, уобичајена музика. Не нешто прегласна.

Заменик Специјалног тужиоца: Уобичајен звук у аутомобилу?

Сведок Симић Саша: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Ништа специјално?

Сведок Симић Саша: Не знам. То стварно не знам колико.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли вам је мотор био упаљен?

Сведок Симић Саша: Ни тога се не сећам.

Заменик Специјалног тужиоца: У моменту када видите да пок. Премијер нестаје, шта ви видите од његовог тела, који део, позади, лице?

Сведок Симић Саша: Он када пада ја њему видим леђа.

Заменик Специјалног тужиоца: И још једно питање. Када сте разговарали са Веруовићем, тамо испред Немањине 22, да ли можете да појасните мало укупан тај ваш разговор, око чега се он водио?

Сведок Симић Саша: Не могу да се сетим шта сам тада изјавио. Као што не могу да се сетим ни шта сам изјавио инспектору одмах након убиства.

Заменик Специјалног тужиоца: Хвала.

Сведок Симић Саша: Причао сам све што знам. Па сада исто што сам и сада причао. Сада да ли у детаље све или конкретно који део, то се не сећам.

Заменик Специјалног тужиоца: Још једно питање. Процените питање молим. Да ли ви добро чујете?

Сведок Симић Саша: Па, чујем нормално. Сада не знам никада нисам био на оцени слуха.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Значи ви дефинитивно нисте чули ниједан пуцањ тако можемо да схватимо је ли?

Сведок Симић Саша: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Да вас питам том полицајцу који није био у униформи, што сте дали изјаву после сат времена од догађаја, тако сте казали, јесте ли њему краће него сада, јесте ли њему рекли све што сте и данас казали или неки други начин?

Сведок Симић Саша: Па, вероватно. Мислим...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Или краће?

Сведок Симић Саша: Кажем вам, да ли тачно конкретно све или упроштено тачно шта ме је он питао, ја се не сећам, прошло је 4 године. Ја кажем не сећам се ни лика приближно полицајца.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ли рекли њему да нисте чули пуцањ, полицајцу?

Сведок Симић Саша: Вероватно сам му рекао. Не сећам се.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ли му казали да нисте видели тренутак када је погођен Премијер?

Сведок Симић Саша: Нисам разумео?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ли му казали да нисте видели када је погођен Премијер и да нисте чули пуцањ, јесте ли то рекли полицајцу?

Сведок Симић Саша: Да. Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Повлачим питање. Да ли сте Веруовићу испричали шта сте све видели?

Сведок Симић Саша: Јесам, испричао сам му.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли он заказао састанак са вама или сте се случајно срели?

Сведок Симић Саша: Назвао ме је телефоном.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Хвала.

Председник већа: Ево овако, показаћемо вам сада на документ камери скицу дворишта Владе Републике Србије и можда ћете се боље снаћи на њој. Хоћете да покажете од прилике место где сте ви били паркирани?

Сведок Симић Саша: Па, сада овако тачно да вам кажем не могу јер ја не знам да ли су биле поделе ове паркинг места. Али од прилике значи са десне стране је кућица полицијска. Ја сам био на трећем или на четвртом месту не знам, од кућице.

Председник већа: Хоћете ли да нам покажете овде на скици да ли можете да нам покажете где је била кућица?

Сведок Симић Саша: Овде или овде.

Председник већа: Значи од овога квадрата који је обележен као писмо је ли тако?

Сведок Симић Саша: Да. Значи од овога овде, овде сам или овде био паркиран.

Председник већа: Значи...

Сведок Симић Саша: Пре бих рекао да сам овде био паркиран зато што сам...

Председник већа: Показујете треће место од овог квадрата који је подељен дијагоналама је ли тако? Од стрелице ка Адмирала Гепрата треће место? Тако?

Сведок Симић Саша: Да. Треће или четврто.

Председник већа: Не. Обележена паркинг места, имамо обележено 3. Ви показујете друго или треће?

Сведок Симић Саша: Ово овде?

Председник већа: Не. Него ово горе што сте показивали где сте паркирани. Ова учртана паркинг места, та подељена места. Па овде немате другу црту да показујете да то буде паркинг него од квадрата значи ово је прво паркирно место, померите још вамо оловку, то је једно је ли тако?

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Па нисте то прво...

Сведок Симић Саша: Ја сам и ово рачунао као прво.

Председник већа: Не.

Сведок Симић Саша: Значи друго или треће.

Председник већа: Друго или треће. Добро. У односу на возило Премијерово је ли тако?

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Које је било паралелно са вратима је ли тако?

Сведок Симић Саша: Не разумем како паралелно?

Председник већа: Сада покажите оловком како је било возило Премијерово у односу на ваше возило?

Сведок Симић Саша: Попреко.

Председник већа: Попреко. Ајде оловку поставите.

Сведок Симић Саша: Овако је било.

Председник већа: Тако је било. И сада ми кажите ова возила из пратње како су она била?

Сведок Симић Саша: Једно је било испред, једно је било иза.

Председник већа: Исто тако, у истом положају као и ово?

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Добро. И ви како од ових возила како правите је ли ви настављате преко паркинга да идете колима напред ка излазу или како?

Сведок Симић Саша: Да. Ја само скрећем десно и излазим на излаз.

Председник већа: Поред ових возила је ли?

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: Добро. А где су тада ови пратиоци?

Сведок Симић Саша: Тада они крећу сви да трче. Неки хватају заклон, неки крећу да трче према парку, значи према Адмирала Гепрата. У том моменту ја крећем и ја онда више не гледам у њих него гледам према излазу.

Председник већа: А ви ништа не чујете да је нешто бупнуло, треснуло? Ништа нисте чули?

Сведок Симић Саша: Не.

Председник већа: Добро.

Сведок Симић Саша: Када сам смањιο музику ништа нисам чуо после.

Председник већа: А нисте отварали прозор уопште?

Сведок Симић Саша: Нисам. Нисам отварао прозор.

Председник већа: Што?

Сведок Симић Саша: Па, нисам. Било је релативно хладно.

Председник већа: Добро. Можете да се вратите. Да ли има још неко од чланова већа питања за сведока? Не. Да ли заменик Специјалног тужиоца има питања? Нема питања. Пуномоћници оштећеног немају питања. Да ли одбрана има питања? Бранилац оптуженог Улемека адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала лепо. Имам само једно питање. Да ли сте било када после 12. марта дана када сте давали ову изјаву инспектору, да ли сте било када позивани од стране органа унутрашњих послова, од стране било ког из обезбеђења ваше зграде и тако даље, да дате званичну изјаву?

Сведок Симић Саша: Нисам.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала лепо. Немам више питања.

Председник већа: Да ли још неко има питања за овог сведока?

Са бранилачке стране нема више нико питања.

За реч се јавио оптужени Звездан Јовановић. Изволите.

Опт. Звездан Јовановић: Рекли сте само да сте испричали Гаши Кнежевићу свом министру кога сте возили ово што сада овде сте испричали је ли тако?

Сведок Симић Саша: Јесам.

Опт. Звездан Јовановић: У детаље како сте овде све сада испричали је ли тако?

Сведок Симић Саша: Па, овако у ове детаље нисам никоме испричао.

Опт. Звездан Јовановић: Али углавном значи сте му рекли?

Сведок Симић Саша: Причао сам значи у глобалу шта се десило. То сам испричао.

Председник већа: Овде се окрените.

Опт. Звездан Јовановић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: А кажите ми Симићу када сте са овим инспектором разговарали, је ли он узео ваше име и презиме и где радите и тако?

Сведок Симић Саша: Да. Да.

Председник већа: Узео је, записао је?

Сведок Симић Саша: Да. Јесте.

Председник већа: Добро. Право на додатно питање има судија Милимир Лукић. Изволите.

Судија Милимир Лукић: Јесте ли пратили ви суђење ово у новинама шта се дешава овде?

Сведок Симић Саша: Па, нисам баш нешто пратио.

Судија Милимир Лукић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли се још неко јавља да постави питање сведоку?

Имате ли ви нешто да нам кажете што нисте рекли?

Сведок Симић Саша: Тренутно се не сећам шта бих још могао да вам кажем.

Председник већа: Када сте сазнали да је рањен Милан Веруовић?

Сведок Симић Саша: Када сам сазнао? Па, тог дана сам сазнао значи поподне док смо причали у дворишту Владе са осталим возачима. Тада сам чуо да је и Милан Веруовић рањен. Мада ја сам причао да нисам видео и да не верујем да је он рањен, јер ја то нисам ни видео. Али нисам ни знао како ми је то промакло, јер једноставно толико сам пажње посветио погледу на Премијера да около ништа нисам видео што се дешава. А иначе ја сам њима значи видео само главу и рамена. Тај моменат када је он пао под кола нисам видео. Јер ја после више ништа не видим.

Председник већа: Ја некако нисам схватила када сте објашњавали то кажете додају му штаке. Одакле ви видите да му додају штаке, где му их додају?

Сведок Симић Саша: Ја видим значи изнад крова. Изнад крова штаке како му додају.

Председник већа: А кроз...

Сведок Симић Саша: Сада да ли је Премијер лично узео штаке, или му је Милан додао, тога се не сећам.

Председник већа: Рекли сте да видите горњи део штака што иде код руке, па је ли тај горњи део био изнад крова када је изношен или како, не разумем?

Сведок Симић Саша: Да, да, изнад крова. Значи види се значи чисто сам видео и препознао да је то штака.

Председник већа: Је ли то видите како их неко држи у ваздуху или видите да су оне на земљи, не разумем вас?

Сведок Симић Саша: Ја видим значи само изнад возила штаке. Е сада колико сам видео, да ли 10 – 15 цм, 20 цм, то не знам.

Председник већа: Ви у ствари нисте видели целе штаке?

Сведок Симић Саша: Нисам целе штаке видео.

Председник већа: Шта сте видели?

Сведок Симић Саша: Видео сам значи само врх штака.

Председник већа: Онај део са рукохватом је ли?

Сведок Симић Саша: Па, ја мислим тај део са рукохватом.

Председник већа: Можете ли да нам кажете које боје је то било?

Сведок Симић Саша: Не знам. Не сећам се.

Председник већа: Јесте ли видели ви када Премијер намешта штаке на руке?

Сведок Симић Саша: Нисам то видео.

Председник већа: А да ли сте познавали Миладина Веруовића?

Сведок Симић Саша: Да ли сам га познавао?

Председник већа: Да.

Сведок Симић Саша: Па, рекао сам вам, познавао сам га значи само...

Председник већа: Не питам вас за Милана. Него за Миладина?

Сведок Симић Саша: Миладина?

Председник већа: Његовог брата?

Сведок Симић Саша: Нисам.

Председник већа: Да ли сте још неког из обезбеђења?

Сведок Симић Саша: Па, по имену никога нисам знао. Ако је он био у обезбеђењу онда сам га знао из виђења. Али ја не знам да ли је он био у обезбеђењу. Значи Милана Веруовића тада сам после свега тога сам сазнао да се он зове Милан Веруовић. А нисам знао како се он зове до тада.

Председник већа: Јесте ли знали да је он први пратилац Премијеров?

Сведок Симић Саша: Па, претпостављао сам зато што сам њега видео да је он увек отварао врата Премијеру. Да је био први до Премијера. Зато сам претпоставио да је он први пратилац.

Председник већа: Ви сте рекли да сте видели да је он изашао на врата за сувозача је ли, овај пратилац Веруовић?

Сведок Симић Саша: Да.

Председник већа: И онда је обишао око кола са које стране?

Сведок Симић Саша: Тога се не сећам. Да ли је он обишао око кола и отворио врата или је дошао само до врата, мислим није обишао кроз око кола, него он је од места сувозача најкраћим путем дошао значи само један корак и отворио задња врата.

Председник већа: Како то знате најкраћим путем када кажете не знате?

Сведок Симић Саша: Не. Нисам вас разумео. Да ли ме питате да ли је кроз обишао око целог возила?

Председник већа: Не. Ја вас питам када га видите оно како он долази до Премијерових врата. То вас питам.

Сведок Симић Саша: Па, нисам...

Председник већа: Са које стране долази, да ли обилази предњи део возила?

Сведок Симић Саша: Нисам на то обраћао пажњу јер ја сам знао да је то Премијеров ауто и да он тада стиже и ја сам само очекивао када ће Премијер да изађе из возила. Тако да на околне ствари нисам уопште обраћао пажњу.

Председник већа: А кажите ми с обзиром на висину ових људи из Председничког обезбеђења да ли вам је неко сметао да видите све то добро? Да ли су својим телима то како кажете да су стајали ту окренути лицем?

Сведок Симић Саша: Па, није ми нико сметао.

Председник већа: Нико вам није сметао? А да ли сте познавали возача Председника?

Сведок Симић Саша: Па, знао сам га из виђења. Исто као и све остале.

Председник већа: Ја немам више питања. Јавља се оптужени Улемек да постави питања. Изволите.

Опт. Милорад Улемек: Госпођо председавајућа, ја бих само вратио на онај део када је сведок говорио о новинарима које је угледао испред Владе Србије односно преко пута Владе Србије колико сам ја схватио. Је ли то тачно да сте видели новинаре?

Сведок Симић Саша: Па, видео сам људе. Видео сам камеру. Претпоставио сам да су то новинари. Колико је њих било и колико је камера било то не знам.

Председник већа: Извињавам се, то када кажете видео сам људе, да ли су ти људи стајали у групи, ходали, кретали се, по чему ви закључујете баш да су они новинари и камермани ето то?

Сведок Симић Саша: Па, претпоставио сам да је новинар зато што има камеру. А за ове остале не знам да ли су они били случајни пролазници или ко су били ја не знам.

Председник већа: Јесу ли стајали у групи ту?

Сведок Симић Саша: Не знам.

Председник већа: Где су они стајали код зграде СМПП-а или?

Сведок Симић Саша: Код зграде СМПП-а. Да.

Председник већа: Добро. Јесу ли стајали у групи или како?

Сведок Симић Саша: Не. Ја сам тада возио кола, то је био значи један махиналан поглед, колико сам ја успео да видим, јер ја сам сву своју пажњу посветио вожњи аутомобила.

Председник већа: Ја вас не разумем. Кажете видите групу новинара и видите камеру, а сада кажете не знам.

Сведок Симић Саша: Видео сам камеру. Колико је људи ту било, то не знам.

Председник већа: Добро. Изволите.

Опт. Милорад Улемек: Само сам још хтео да питам, да ли ви сматрате или да ли сте ви видели да су ти људи за које ви претпостављате да су новинари видели долазак Премијерових возила у двориште Владе Србије?

Сведок Симић Саша: Па, ја претпостављам да су видели.

Председник већа: Хоћете ли се окренути овамо у микрофон да уђе то у записник што причате. Одговорите на питање ту у микрофон.

Сведок Симић Саша: Па, ако су ту стајали све време вероватно су видели.

Председник већа: Па јесте ли их ви видели?

Сведок Симић Саша: Ја сам их видео када сам улазио. Десетак минута пре тога.

Председник већа: Када сте бежали тамо из дворишта оно када сте излазили јесте ли их тада видели?

Сведок Симић Саша: Тада их нисам видео. Али знам да су ме снимали јер је то био директан пренос на телевизији тада.

Председник већа: И видели сте себе је ли?

Сведок Симић Саша: Па, видела ме је супруга на телевизији па ме је звала на мобилни телефон.

Председник већа: Добро. Изволите.

Опт. Милорад Улемек: Још сам хтео нешто да вас питам. Да ли сте се икада после тога ви видели на телевизији када вас је супруга видела на било ком снимку пошто знате да су, или да ли знате да су се ти снимци вртили после?

Сведок Симић Саша: Па, били су снимци додуше ретко да је толико трајао снимак да се ја нисам видео. Али неки моји рођаци су видели па су ми рекли да су ме видели.

Опт. Милорад Улемек: Да ли знате када су вас видели, ког дана?

Сведок Симић Саша: Не.

Опт. Милорад Улемек: Не знате. И само ме још једна ствар занима, да ли ти новинари како ви кажете да сте видели да су са тог места где су стајали имали преглед према улазу Владе број 5? Да ли су могли да виде?

Сведок Симић Саша: То не знам.

Опт. Милорад Улемек: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Кажете звала вас је супруга да вам каже да вас је видела на телевизији. После колико од тог дешавања? Где сте се ви тада налазили када вас је она први пут звала?

Сведок Симић Саша: Па, на тротоару испред зграде Владе у Немањиној улици.

Председник већа: Јесте ли тада већ били у Ургентном центру или сте се вратили?

Сведок Симић Саша: Вратио сам се из Клиничког центра.

Председник већа: Добро. Немам више питања. Да ли има још неко нешто да пита? Нема.

Отпушта се сведок Симић Саша. Можете да идете.

Сведок Симић Саша: Хвала.

Председник већа: Да ли има неко нешто да примети у односу на исказ сведока Симић Саше?

Заменик Специјалног тужиоца нема ништа да примети.

Пуномоћници оштећеног такође се не јављају за реч да ставе примедбу на исказ.

Да ли неко од одбране има примедби?

Нема нико.

За реч се јавља оптужени Улемек. Изволите.

Опт. Милорад Улемек: Добар дан. Госпођо председавајућа, на сам исказ ја не могу да дам никакву примедбу. Али бих приметио нешто друго ако ми дозволите.

Председник већа: Само изволите.

Опт. Милорад Улемек: Да смо данас имали сведока овде који је једини видео оно што је испричао да је видео значи који је видео чак и оно што није обезбеђење његово видело, који је дао одређени број изјава сада Гаши Кнежевићу, не знам том неком полицајцу, и тај један једини сведок није позван нити предложен, нити помињан од стране било кога. Због чега? Ја нећу да полемишем, али то нам довољно говори о томе како су се можда неке ствари дешавале, дешавале и због чега су се дешавале. Само то хоћу да кажем.

Председник већа: Ево позвали смо га. Дали смо му прилику да каже шта има.

Опт. Милорад Улемек: Али мислим добро. То је био нечији други посао, али у реду. Пријатно.

Председник већа: Да ли још неко се јавља за реч да стави примедбу?

Адв. Александар Ђорђевић: Ја бих имао предлог судија, није примедба, ако дозволите сада.

Председник већа: Кажите.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала вам. Тај предлог је већ раније стављен у току овог поступка и ја бих га сада тек после овога сведочења поновио и поново бих ставио тај предлог. Ради се о предлогу да Специјални тужилац упорно истрајава у оптужници односно у

механизму настанка овог атентата и смрти пок. Премијера. А опет сад неки сведоци, а поготово овај сведок који као што је речено је једини видео моменат поготка самог Премијера, који тврди да су врата била отворена и да је Премијер лицем био окренут ка улазу у зграду Владе Србије. Ако је тако као што је овај сведок рекао, а немамо разлога да не верујемо у то, онда хитац који је погодио Премијера никако није могао доћи са леве стране него је морао доћи са десне стране односно супротно од Адмирала Гепрата дакле из Бирчанинове улице. Ако сада и даље остаје оптужница мислим Специјални тужилац и даље не мења оптужницу и остаје значи да је пуцано из правца Адмирала Гепрата, ја поново стављам предлог да укључимо све стручњаке ове земље или стручњаке из иностранства није више битно јер су укључени, да извештаче да ли је могуће да Премијер са тежином коју је имао, то је констатовано у обдукцији са ослонцем на једној нози, са вратима тако да реконструишемо врата путем фотодокументације коју имамо са лица места, и онога што је рекао колика је била снага удара стручњак из Висбадена удар метка у тело, да ли је могуће да он прође, ако је био окренут леђима, да пропадне кроз та врата и да уђе унутра. Мислим да од прилике сви знамо одговор да је то прилично немогуће и да би то била нека фантазија, слично оном Кенедијевом метку. А са друге стране имамо исказ овог сведока који говори ово што је рекао. Поново значи стављам предлог да се изврши вештачење да ли је могуће да се атентат десио онако како се то наводи у оптужници. Ето то је мој предлог. Хвала.

Председник већа: Добро. Да ли има још неко нешто да предложи?

Констатујем да не.

Молим вас да се заменик Специјалног тужиоца изјасни на овај предлог?

Заменик Специјалног тужиоца: Предлог је неоснован.

Председник већа: Добро. Нека приступи сведок Драган Јанковић.

Предложите шта сте хтели?

Не знам колико ћете бити опширни, да ли имате питања за сведока пошто је то камерман који је вршио увиђај испред зграде Владе 12. марта.

Имате ли личну карту код себе?

Сведок Драган Јанковић: Да.

Председник већа: Дајте ми. Драган Јанковић је ли тако?

Сведок Драган Јанковић: Да.

Председник већа: Име оца?

Сведок Драган Јанковић: Чедомир.

Председник већа: Колико сте година стари?

Сведок Драган Јанковић: 52 године.

Председник већа: По занимању сте?

Сведок Драган Јанковић: Сада сам тренутно пензионер. Али по занимању завршио сам вишу школу унутрашњих послова у Земуну.

Председник већа: Сада сте пензионер је ли?

Сведок Драган Јанковић: Пензионер сам већ годину и месец дана.

Председник већа: Где сте радили пре пензионисања и на којим пословима?

Сведок Драган Јанковић: Пре пензионисања сам радио у Градском СУП-у Београд, Управа за сузбијање криминалитета, Одељење криминалистичке технике, а радио сам на радном месту шефа фотолабораторије.

Председник већа: Адреса вашег стана?

Сведок Драган Јанковић: Пожепска 14.

Председник већа: Идентитет сведока утврђен на основу личне карте број 213213 од 15.6.2002. године. Лични број 2401955710152.

Ми смо вас позвали као сведока у овом поступку против оптуженог Милорада Улемекa и других у вези кривичног поступка који се води због атентата на Премијера Председника Владе Србије др.

Зорана Ђинђића, а поводом увиђаја који је обављен 12. марта у дворишту Владе у Немањиној улици, улаз број 5. Ви сте тада били на лицу места. Да нам кажете када сте сазнали шта се десило, од кога, са ким сте отишли, који су ваши конкретни задаци били и да ли сте били у Гепратовој улици, да ли сте тамо учествовали у увиђајној екипи, који су ваши задаци били, када је сачињен тај извештај о крим. техничком лицу места и да ли сте ви учествовали у његовом сачињавању. Изволите. Нисам вас упозорила. Као сведок сте дужни претходно да вас то упозорим, да пред судом говорите истину. За лажно сведочење се кажњава по закону. Нисте дужни да одговарате на питања суда и других учесника у кривичном поступку, уколико би на тај начин изложили себе или себи блиска лица кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. Дужни сте суду да пријавите сваку евентуалну промену адресе боравишта или пребивалишта. Јесте ли разумели упозорење?

Сведок Драган Јанковић: Да.

Председник већа: Позваћу вас да положите као сведок заклетву, тако што ћу вам рећи текст заклетве, а ви ћете рећи ако сте сагласни са заклетвом «да», а уколико не желите да положите заклетву рећи ћете разлоге због чега то не желите да учините.

Текст заклетве гласи: «Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Драган Јанковић: Да. Прихватам.

Председник већа: Добро. Изволите сада нам испричајте све што ви знате о овоме.

Сведок Драган Јанковић: Па, добро. Тога дана са места догађаја ја сада не могу да кажем колико је то било сати, ме је позвао шеф увиђајне екипе Радован Китић. Он ми је био шеф увиђајне екипе, а ја шеф фотолабораторије. Позвао ме је у неко доба. Не знам. Али сада знаћу оно када тамо стигнем, да дођем на место догађаја да са собом понесем камеру, рефлекторе и нешто мало више филмова. Наравно нисам ни знао тог тренутка када ме је он позвао о чему се ради. Онда ми је он рекао да је пуцано на Премијера и да треба да донесем ту опрему, да ће то да потраје. Од прилике тако то је био његов речник. Ја сам упалио то возило, спремио сам ту неку додатну опрему коју смо ми имали за тако нека већа кривична дела, односно на различитим местима, масовне катастрофе имали смо некакве запаковане пакете за такве

послове. И ја сам дошао доле. Доле сам га пронашао испред улазних врата Владе. Када сам тамо стигао увиђај је већ био једним делом да кажем у току. То је прво место где сам отишао, а у току тога дана односно у току тога до 2 па не знам колико је то било сати, да ли је 2 или 1 сат, не знам стварно сада не могу да се сетим, али до увече смо остали на том месту. Више пута сам се кретао од једног места ка другом. Горе па доле, према тој згради горе за коју су они већ претпостављао донели неке закључке. Добро, да наставим. Значи ја сам их затекао да они врше тај увиђај и постављали су купе, оно што редовно мислим раде криминалистички техничари, два криминалистичка техничара су то већ радила. И он ме је практично упознао са тим местом догађаја. Истот тог тренутка ја сам имао камеру код себе. Малу камеру неку нашу коју ми носимо за потребе снимања на увиђајима. Ја сам започео то снимање. Међутим, они још нису обележили све трагове. То се догађало тек испред улазних врата. Онда је он рекао добро, они нека то раде, ајде каже да снимимо каже да прођемо горе па да снимимо и горе. Ја кажем то некако излази из неког редоследа. Обично смо чекали да се то заврши, целокупно лице места па га онда прођете камером и снимите. Међутим, он је рекао ћути, сними то не дај Боже да нам се нешто деси са негативом. Али добро, било је врло ретко таквих догађаја. Нека имамо тај снимак. Тако да сам ја то снимање започео доле, наставио сам горе. Онда смо отишли у ту зграду у тој горе улици, на други спрат. Он ми је рекао од прилике, каже ово би требало да буде нека соба где се нешто дешавало. Ту сам направио један кратак снимак. И онда смо ту стали. Није имало практично шта више да се снима. Негде у том моменту се појавио начелник одељења, Владимир Миомановић. И онда су се договарали та екипа да се прошири, пошто је то место било односно било је на два различита места, да се позове још неко да би могао да паралелно практично врши увиђај и да се не чека екипа, да заврши то доле. Ми смо учествовали у тим разговорима. И онда сам ја питао, па добро, шта сада, мислим, сада смо стали. И док се то договарало, док су обилазили пошто на том спрату има више спратова, договарали су се о томе како ће да почну од улазних врата, са прегледом отисака, не знам, мислим оно баш редослед тај који ће радити. Ја сам ту сачекао и онда сам рекао, па добро, ајде, ја ћу да се вратим на то доле, на ово, па да направимо неки ред, мислим у том снимању. За то време ја сам се вратио доле. Не, направио сам горе наравно у тој соби сам направио тај снимак. Само онако грубо када уђете кроз собу, направио сам снимак јер од прилике у тој соби још криминалистички техничари нису започели ту радњу практично, јер није било обележених трагова, па зато сам и коментарисао да је најбоље да сачекамо да се све то заврши па да онда наставимо снимање. Ја сам отишао доле и сачекао сам да техничари доле у згради Владе заврше то обележавање тих трагова. Када су то завршили од прилике паралелно они су фотографисали ја сам снимао то камером.

Када се то завршило онда сам се ја поново вратио док сам сачинио тај снимак, поново сам се вратио горе. Међутим, горе је већ од прилике су почели да раде. Направили су вероватно неку коорганизацију. Почели су да раде на тим просторијама, ходнику, степениште и онда сам ја од улазних врата практично оним неким редоследом како би то иначе снимиио. Редоследом од зграде па степеницама до тог спрата вршио та снимања. И из ходника зграде сам, пошто је већ вероватно су они прегледали и рекли су имаш чауру у олуку. Добро, ја сам онда направио тај снимак. Мислим да је то било са степеница сигурно је било са степеница. И она се видела, али доста далеко. Снимио сам ту чауру. Попео се горе. И горе када сам изашао на тај спрат горе је била та екипа. Китић Радован...

Председник већа: То причате о Гепратовој је ли?

Сведок Драган Јанковић: Милисав Ђорђевић, не могу, мислим оно баш да се сетим.

Председник већа: Је ли то причате о Гепратовој?

Сведок Драган Јанковић: Да. У Гепратовој. И онда су се договарали да ће они сада прегледати те собе, обилазили су, пошто на том спрату има доста соба. И лево и десно има тих улазних врата. И у том нашем некаквом договору шта даље, шта ћемо да радимо, ко ће шта да ради, појавио се начелник Миомановић опет. Вероватно је и он негде циркулисао од тог места од једног до другог. И онда је рекао добро, момци ви урадите собу, ови ће степенице, ови ће ово, а ја пошто практично ја нисам како да вам кажем, нисам ја део увиђајне екипе...

Председник већа: Само мало. Никола молим вас, нађите ми крим. технички извештај од 12. марта. Изволите, наставите.

Сведок Драган Јанковић: Пошто ја практично нисам оно њихов део, њиховог тима, они су као засебан одсек, ја сам био тог тренутка када сам завршио та нека одређена снимања, док они сада не заврше нешто даље од тога, да то може да се сними, онда сам ја практично био слободан и онда је начелник рекао да ја изађем на кров и да прегледам тај део крова јер евидентно су они видели ту чауру и нормално, ја сам је снимиио. Ајде каже види да нема још нешто на крову. Ја сам наравно изашао на тај кров. Обишао и лево и десно. Међутим, на тај кров смо изашли ваљда са првог спрата пошто не може, мислим да нигде од тих соба није било врата, него смо прескочили преко прозора са првог спрата. И онда сам ја прегледао цео тај кров. Некако је мени то тако запало тако је речено да ја обиђем тај целокупан кров и да тражим да ли

има нешто што би евентуално могло да изађе. Наравно и он је изашао са мном на тај кров. Изашли смо заједно. Прегледали смо целокупан тај кров и на том крову није било ничега сем те једне чауре. Практично тражила се чаура. Пошто је једна већ виђена, тражило се да нема нешто више од тога. Пошто није било ничега више, ја сам остао на том крову. Он је сишао са крова. Отишао је опет даље негде. Не знам сада опет где. Оставио ме је самог ту. И већ је увиђајна екипа почела да ради ту собу и пошто сам се ја већ затекао на крову, онда је неко из увиђајне екипе од тих момака који су то радили су ми додали фотоапарат преко тог прозора, преко кога сам ја изашао да се не пењу они на кров, каже ајде када си ти на крову, фотографиши ту чауру и наравно ја сам ту фотографисао ту чауру и додали су ми број, ону купу. Поставио сам ту купу поред чауре. Фотографисао ту чауру и вратио сам тај фотоапарат. Чауру су спаковали у кесу јер је било важно мислим то је тако тада било њима важно да сазнају која је то чаура, да би могли по тој чаури да одреде о каквом се оружју ради и шта је то, која је то врста. Наравно тај податак су добили од ових момака који су вршили увиђај јер код њих је била чаура, спакована у кесицу и са тог крова ја сам сишао, јер једноставно више на том крову ништа није било. Када сам сишао са тог крова, поново се појавио начелник и рекао ајде Гане када си ти кренуо тако су ме звали, ајде Гане када си ти кренуо већ са тим, ајде да се претражи доњи део овог крова. То је неки кров од трске. Онда смо ми сишли доле. Ја сам погледао тај кров. Реко, знаш шта, по овоме не може да се хода. Мислим не можете да идете по том крову, то је некакве летвице, па папир углавном и та трска. Ја сам рекао да бих ја ово могао да гледам једина могућност нам преостаје, он је оставио мени да ја нађем начин како да то гледамо, ја сам рекао да се позове ватрогасна екипа и да дође ватрогасна екипа са корпом. Наравно он је то и учинио као наравно руководиоца позвао је ватрогасну бригаду. Ватрогасна бригада је врло брзо дошла. И онда када су они дошли и поставили ватрогасно возило, ја сам лежао у тој корпи једно 45 минута од прилике, сада не могу тачно у минут да кажем, и они су практично са том корпом лебдели изнад тог крова од трске. И онда смо неколико пута парцијално прелазили онако квадратни по квадратни метар, не би ли нешто уочили, а да се практично то не ремети, да се не дира тај кров. Међутим, после 45 минута и упорног гледања једноставно ја то нисам могао да видим. Једини сам ја то гледао. И онда смо већ, онда сам ја сишао са те корпе и рекао то једноставно није могуће. Тако је то густо, тако је то тамо наређано, нисмо могли то да нађемо и онда смо се договарали са момцима из ватрогасне екипе, дошло их је ја мислим једно десетак, петнаест. Не знам сада колико, али доста их је дошло. И онда смо се договорили да они су рекли па дајте да то скинемо, тај кров. Мислим ватрогасци. И онда су стварно кренули да почну полако парцијално да скидају ту трску и онда смо се ми договорили да како се та трска скида,

да она прође кроз неколико рука, значи да се два пута то прегледа, с обзиром на то да је то густо. Они су скидали тај сегмент по сегмент, па једна група је то гледала, протресала па спуштала, протресала па спуштала. И негде у неком тренутку горе на том тршчаном крову, било их је ја мислим двоје, троје, не знам колико ватрогасаца, један је рекао е, нашао сам. Шта си нашао? Каже ево овде има нека чаура. Океј. Онда је наравно, онда сам се ја поново укључио у ту ствар, узео сам, по проналаску те чауре, узео сам ту камеру и попео сам се поново у зграду и негде са зграде сам онако да кажем из далека снимио ту чауру јер није могло да се попне. Они су вешти па су по тим летвама знате ходали. Онда је претпостављам да је сигурно да је криминалистички техничар неки то снимио, попео се, јер сам ја онда поново силазио, па смо онда то што смо чистили, прикупљали на једну гомилу, стално смо то што смо претресали скупљали, скупљали, скупљали на једну гомилу. Направљен је тај снимак. Већ је почео мрак. Значи негде је већ то било не знам колико је то могло бити сати. Али већ је пао мрак у току тог рада. И тога дана ми смо то практично ја сам, не могу говорити о свима осталима, али сви смо остали отишли, јер смо запаковали ствари, опрему све комплетно, тај се дан завршио. А оставили смо ипак за сваки случај ту трску и остао је полицајац који је чувао то место да би евентуално у некаквим дневним условима се то наставило и даље. Ето то је моје учешће у том дану и оно што сам ја радио.

Председник већа: Добро. Сада ми реците да ли је вама познато ко је руководио увиђајем испред зграде Владе Републике Србије када сте ви дошли тамо?

Сведок Драган Јанковић: Па, када сам ја тамо дошао ја сам кажем вам једино кога сам затекао, затекао сам та два криминалистичка техничара који су постављали куле, тачно тог момента сећам се то као и данас. И затекао сам Китић Радована. Никога нисам другог затекао практично сам се са њим договарао и он ме је практично уводио, јер они су стигли раније. Нормално раније чим су започели и обишли су то све и он је већ све знао од прилике где се шта догађа. Њега сам затекао и никога више. Начелника свог који је тако са времена на време појавио, па ишао негде, не знам, значи појави се па се нешто договоримо, па он оде. Па се поново појави, па нам одреди од прилике он, претпостављам да је у том тренутку он је као највиши руководилац, он је водио тај увиђај.

Председник већа: Кажите ми јесте ли ви фотографисали само оно што је било обележено као траг или сте снимали простор, пре него што је обележен или?

Сведок Драган Јанковић: Да. Па, то је оно што сам вам и малопре рекао. Знате постоји у служби што је сасвим природно, постоји некакав страх да вам се нешто не деси са фотоапаратом, да вам се не поквари или обично 99% случајева код нас у служби су, тако је и почело да се снима видео камером јер не дај Боже да се нешто деси, као што је Китић рекао не дај Боже да се нешто деси, да нам се поквари филм, неће нас спасити ни Сава, ни Морава, како се то говорило. И добро, то је био нормалан страх. Ја сам то разумео, али једноставно желео сам да се целокупна та ствар заврши па када се све заврши, онда прођете па то снимите и направите један комплетан снимак. Међутим, кажем вам прво смо снимили то на улазним вратима. То је било делимично. Ми нисмо још практично завршили. Па смо се попели горе, па смо снимили ту собу. Само унутрашњост собе направљен је снимак и направљен је снимак са прозора према доле, тим вратима Владе.

Председник већа: Добро.

Сведок Драган Јанковић: Али то још увек није било обележено. Још увек није било.

Председник већа: Сада када кажете када улазите у ову канцеларију у Гепратовој улици, реците ми када сте дошли ту, шта ви запажете од предмета који се налазе то што ви фотографишете, снимате?

Сведок Драган Јанковић: Не фотографишем, значи само снимам камером. Па, знате како, то је нека како да вам кажем исто бих то урадио и да је соба била обележена. Значи да су трагови били обележени. Када уђете у било који простор, снимите тај комплетан простор. Па онда у том комплетном простору ако имате некакве детаље, онда ви снимите некакве детаље, али ти детаљи су кажем опет претходно прво обележени. Као што сам рецимо и снимио нешто када се заврши па се то обележи, онда се вратите на то место па сваки траг снимите опште стање. Значи општи изглед просторије у коју улазите. А онда посветите пажњу сваком трагу понаособ.

Председник већа: Ја вас питам јесте ли ви запамтили нешто карактеристично у тој соби када сте ушли у тој канцеларији, шта сте ви карактеристично видели, шта сте снимили, шта је на вас оставило први утисак да треба да снимите?

Сведок Драган Јанковић: Па, нисам кажем ја нисам ништа карактеристично снимио. Снимио сам баш ту целу собу, јер за мене то још увек није било обрађено место догађаја.

Председник већа: Је ли био отворен прозор?

Сведок Драган Јанковић: Једино што када сам ушао у ту собу наравно био је отворен прозор и поред прозора је стајала једна столица и на прозору је стајало једно ћебе. Ово остало је тако неке ствари, као набацане. Ништа посебно. Једноставно ништа ми није имало шта да ми привуче пажњу. За мене је то нешто било што практично није довршено.

Председник већа: Да ли сте снимали панораму од прозора ка улазу у Владу?

Сведок Драган Јанковић: Да. Да. Снимио сам. Мислим да је чак и више пута нешто, и снимио сам то и са степеница, и из те собе у којој сам био, неколико пута, не знам колико, али сам правио некакав зумирани снимак. То је нешто било ми смо у периоду од 2000. до 2000. и неке године добили потпуно нову опрему, криминалистичко техничку из донација Немачке Владе и онда је то један од ретких случајева било када смо је користили. Онда је она имала некакав зум који повећава 120 пута па смо практично тај направили, ајде то је била некаква прилика, да нешто снимите, да зумирате да видите како ће то да прихвати...

Председник већа: У Гепратовој сте рекли да сте 12. марта затекли Радована Китића је ли?

Сведок Драган Јанковић: Да. Радована Китића.

Председник већа: Добро. Да ли сте још некада долазили у ту канцеларију са Китић Радованом?

Сведок Драган Јанковић: Не. Само тога дана мислим на то место догађаја само то место више нисам долазио. Али сам одлазио на захтев оперативе у она улица...

Председник већа: Бирчанинова?

Сведок Драган Јанковић: Бирчанинова. Да.

Председник већа: Када сте тамо били?

Сведок Драган Јанковић: Па то не знам да вам кажем дан, да ли је то било сутрадан, или неки други дан, али тражили су да изађемо у ствари то је био један читав тим, пуно људи је тамо ишло. И део тог тима смо били и ми. Из различитих одељења јер смо ишли да претражујемо целокупан тај крај. Значи и улице и тротоаре и дворишта и

кров. Мени је пошто је било више тих екипа, ишли су и у онај срушени део ваљда зграде, тако су се поделили, било их је пуно, 20-так људи. Мени је запало то да идем у Бирчанинову улицу. Онда смо се пели кроз неко двориште. Односно на кров, па преко неког крова преко једног крова смо се пели на неки други кров. И онда су тражили да ја снимим тај кров. Ја сам тај кров снимио. Да направим један снимак са тог крова према згради Владе да снимим десно, лево, куда се улази, мислим сада детаље онако тог снимка, али од прилике тај снимак је направљен са тога и више не.

Председник већа: Кажите ми да ли сте ви икада потписивали тај записник о крим. техничком прегледу лица места?

Сведок Драган Јанковић: Не.

Председник већа: Не је ли?

Сведок Драган Јанковић: Не. Нисам никада, мислим знате фотолабораторија у принципу наше основно, практично основни наш посао је развијање тих филмова који су, сматра се то веома важним послом, зато што су све те ствари непоновљиве. Наш основни посао је развијање филмова и израда фотографија и евентуално нека снимања камером која је, и та снимања иначе камером су била 90% едукативног карактера и снимите то из овог разлога из кога сам, или ако је то на изричит захтев тужиоца.

Председник већа: Реците ми на који начин се онда документује да ви вршите одређено снимање, да сте ви једини камерман који је тамо био?

Сведок Драган Јанковић: Па, то би требао шеф тима да опише у свом извештају. Или како то буде некада у пракси када изађете на место догађаја, па се договорите онај ко води увиђај, ако то истражни судија да кажем или тужилац временом препусти нама некада, и не изађе, али када он изађе на место догађаја онда он каже фотодокументацију, видео снимак, све оно што имате то ми доставите. Међутим, у овом тренутку некако је то била ја мислим како да кажем мало је то више била гужва, нешто се ту, ја нисам имао прилике да ми неко каже е то што радиш то ћеш ми доставити и запаковати и доставити суду или знате. Ништа. Једноставно ја сам направио тај снимак и када смо завршили тај увиђај, нормално сви смо пожурили горе да се развију ти филмови фамозни који наравно треба да буду у реду. А ја сам тај свој снимак ставио у видеотеку и више ме нико није питао за тај снимак.

Председник већа: Кажите ми ово када сте ишли у зграду ову у Бирчаниновој улици, да ли је тамо нешто бележено, обележавано, или сте само ви правили тај општи снимак?

Сведок Драган Јанковић: Не. То је један панорамски снимак практично. Нико није мислим, нико није ни тражио да се нешто не знам, чак да вам кажем ја сам тамо био сам са камером. Тамо нису били чланови увиђајне екипе. Ми смо једноставно тамо отишли да покушамо да нешто видимо, да пронађемо евентуално нешто што би могло да указује на нешто. Једноставно таква потреба није била, значи није ни позвана екипа увиђајна, није нико дошао. Није ништа ни фотографисано.

Председник већа: А ко је ишао са вама?

Сведок Драган Јанковић: То је био општи приказ. Молим?

Председник већа: Ко је ишао са вама у Бирчанинову?

Сведок Драган Јанковић: Па, кажем вам, нас је било око 20 у екипи. У Бирчанинову смо се пели нас двоје, троје. Ја сада стварно не могу да вам кажем пошто су то и биле колеге које практично ја нисам ни знао. Имате из целе управе, из овог одељења, из оног одељења. Углавном дају млађе нормално.

Председник већа: Добро. Када сте радили овај увиђај испред зграде Владе, када сте то снимали и у Гепратовој, да ли сте користили један филм испред Владе, а други филм у Гепратовој или је то све било на једном филму забележено?

Сведок Драган Јанковић: Не. То је један. То је један снимак камерицом овом малом. И то није све укупно знате видео снимци са догађаја било којих у просеку не трају више од 6 – 7 – 8 минута, толико је довољно да прођете кроз једно место. Овај је био нешто дужи и то је у ствари и био, то је стално наш проблем, касете су од 90 минута, а снимак вам траје 3 минута или 4 минута.

Председник већа: Је ли...

Сведок Драган Јанковић: Али овај је нешто дужи био, не знам колико.

Председник већа: Кажите ми на вашем том снимку коју сте ви камеру тада користили?

Сведок Драган Јанковић: То је «Сони» камера. 8мм камера.

Председник већа: А реците ми да ли је забележено колико минута је снимано испред у Влади тамо, у Немањиној 5 и колико је снимано у Гепратовој улици, да ли је забележено време почетка снимања на једном месту, време почетка снимања на другом месту?

Сведок Драган Јанковић: Не.

Председник већа: Датум да ли је избациван?

Сведок Драган Јанковић: Не.

Председник већа: Због чега?

Сведок Драган Јанковић: Не. Не знам. Једноставно уопште није било питање, знате увек је дискутабилно када правите један видео запис то је стално су неки разговори у вези тога, иако је то практично и у литератури ако прочитате, у литератури пише да је интересантно за рад. Али видео запис подразумева да ви уз видео запис имате и неки коментар, да неко нешто каже. То је суштина записа да га пренесете у реалном времену. Али увек када смо правили те снимке и оно коментарисали са студентима или на вежбама када дођу нови радници, па од прилике се тако упознају како се врши обележавање јер не можете стално да их водите на лице места, онда је био коментар на старим видео камерама које смо имали, био је датум рецимо у углу, па време и онда су рекли па то оптерећује снимак. И после извесног времена то једноставно никада нисмо ни користили.

Председник већа: Је ли то могла ваша камера да забележи?

Сведок Драган Јанковић: Могла је.

Председник већа: Време?

Сведок Драган Јанковић: Могао сам. Ја сам могао да јој задам време и да кажем покажи време, покажи датум и тако даље. Могла је, да. Али једноставно то нисам урадио.

Председник већа: Добро. Хвала. Ја немам више питања за овог сведока. Судија Милимир Лукић, изволите.

Судија Милимир Лукић: Рекли сте на почетку вашег излагања да сте понели опрему за велике увиђаје и ванредне ситуације и поменули сте рефлекторе.

Сведок Драган Јанковић: Да.

Судија Милимир Лукић: Да ли су то рефлектори везано за снимање видео камером или рефлектори који осветљавају?

Сведок Драган Јанковић: Па, то су рефлектори који осветљавају, али обично су они и коришћени када се снима видео камером. Мада и сама камера има мали додатни рефлектор, али он је када имате неки шири простор, мислећи при томе да ћемо остати дуже, јер обично започнете увиђај, па док га не завршите не одете. То некада буде и дубоко у ноћ зависно од тога шта се догодило. Ми смо завршили мало раније. Али они се користе за осветљење места догађаја, мада то што сам ја понео ми практично нисмо ни користили, зато што смо позвали ватрогасну екипу, а када дође ватрогасна екипа они донесу своје расвете, агрегате и остало, тако да практично у овом случају то није ни било потребно.

Судија Милимир Лукић: Колико сте ви видео материјала снимили, временски?

Сведок Драган Јанковић: Не бих знао да вам то кажем. Али од прилике не знам да ли 20, 15, не знам једноставно знам да нисам потрошио касету. А оно има скоро 60 или 90 минута, тако да тачно не бих могао да вам кажем.

Судија Милимир Лукић: Да ли има технички, у техничком смислу са те касете после да ли се она прерађује, дорађује нешто или је то тај оригинални снимак и са ње се може гледати видео запис?

Сведок Драган Јанковић: Не. Да вам кажем, ви можете ову касетицу коју извадите из ове камере нормално као и сваку видео касету која има одговарајући уређај, можете да гледате. У целокупној нашој пракси и судови иначе мислим не знам да ли и дан данас имају видео рекордере, ми смо, пракса је код нас била следећа. Да ви дођете у просторије, да тај снимак који сте направили пребаците на базну касету. И Секретаријат унутрашњих послова има у нашем одељењу има видеотека која се класира по годинама и рецимо узмемо касету од 120 минута, са ове касете коју направите на терену, то су нам практично биле радне касете. Мало сиротињски, али је тако изгледало када тражите да купите касете онда они кажу, па колико то вама касета треба.

Малопре сам рекао, она од прилике траје 3 минута, а оне су биле доста скупе. И добро, поред тог фактора да ви штедите и да радите ми смо то радили на овај начин. Значи дођемо са терена. Тај видео запис се пресними на базну касету која траје 120 минута и онда се на тој касети датумски одређује увиђај један за другим. Тако је урађено и са овом касетом. И ова је пребачена на ВХС систем.

Судија Милимир Лукић: На ту базну касету како је зовете, шта сте урадили са оним снимком који је сниман на лице места?

Сведок Драган Јанковић: Тај снимак је обично и тај снимак је преснимљен као што то раде и новинари, знате сниме једну касету, користе, не користе, за сваки случај једну касету па направе хиљаду касета.

Судија Милимир Лукић: Значи он је преснимљен?

Сведок Драган Јанковић: Он је преснимљен један према један. Значи када смо се вратили ако говоримо о овом снимку одмах да то разрешимо, када смо се вратили са терена, ми смо развили филмове, филмови су били у реду. Значи то је тај један фактор ризика који се тада сматрао је био разрешен.

Судија Милимир Лукић: То сте објаснили. Ја вас питам за видео материјал и конкретно нам одговарајте за видео материјал. Значи...

Сведок Драган Јанковић: Видео материјал је преснимљен са мале касете на базну касету и остављен у видеотеци.

Судија Милимир Лукић: Да ли сте ви ону касету на којој је био снимљен значи са лица места преснимавали накнадно, да ли постоји та касета данас?

Сведок Драган Јанковић: Па, она постоји али је преснимљена вероватно ко зна колико пута. И она је и дан данас, има...

Судија Милимир Лукић: Да ли сте ви након преснимавања на базну касету прегледали тај видео материјал?

Сведок Драган Јанковић: Да. Наравно, како не. Ко не би то прегледао. Прегледао сам целокупан тај снимак, знате, исто као што је интересовање и свеукупна ова брига, била је брига да вам све то успе. Наравно проверили смо, успело је и тај снимак је остављен.

Судија Милимир Лукић: Да ли након тог гледања можете да нам кажете колико је то временски трајао тај видео запис, значи колико је материјала ту било или не можете?

Сведок Драган Јанковић: Па, не могу да вам кажем. Стварно, једноставно то би било мислим сувише да сада кажем, ја не могу да вам кажем.

Судија Милимир Лукић: Добро. Ја питања више немам. Хвала.

Председник већа: Рекли сте малопре да је више пута преснимаван тај видео материјал. Да ли сте то радили да кажемо у једном потезу или је то на више захтева, више пута преснимавано?

Сведок Драган Јанковић: Па, не. Знате како, снимите увиђај, вечерас идете и радите, пребаците то на базну касету, вратите касету на почетак и идете на следеће снимање. То је једноставно, не брисањем него практично га газите следећим снимком.

Председник већа: А због чега то више пута?

Сведок Драган Јанковић: Па, кажем вам зашто. Шта је било питање. Питање је било што снимци трају 3 минута. И сада ви имате касету најмања је тада била можда се сада и прави нешто мање, ми смо чак једном разговарали о томе да набавимо касете које трају 10-так, 15 минута, али нису биле квалитетне, неко је то намотавао и то је за нас било ризично. Значи снимите 3 минута, пребаците на базну касету од 3 минута, враћате касету и идете на следећи увиђај. Ми смо имали 3 – 4 касете, 5, у оквиру те нове опреме када смо то добили, толико смо их и добили. Нико нам друго ништа није ни дао.

Председник већа: Судија Радмила Драгичевић-Дичић има питања. Изволите.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хтела сам да вас питам та ватрогасна бригада, рекли сте да су по вашој препоруци позвани ватрогасци?

Сведок Драган Јанковић: Јесте.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Који је био разлог позивања?

Сведок Драган Јанковић: Па, разлог позивања је био зато што једноставно нисте могли да се попнете на тај кров.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли то био једини разлог?

Сведок Драган Јанковић: Једини. Да, то је био једини разлог. Мислим то је био мој предлог тада мислећи да...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: У реду. Само сам мислила да ли је то био једини разлог или је био још неки?

Сведок Драган Јанковић: Да. Једини. Није био ниједан други.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А ко је пронашао ту другу чауру?

Сведок Драган Јанковић: Па, ту другу чауру је пронашао ватрогасац. Један од ватрогасаца. Ја сада не знам како се тај човек зове. Али онда је он рекао, ево каже нека...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Значи то је био ватрогасац?

Сведок Драган Јанковић: Јесте.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А кажите ми људи који су учествовали у како сте описали том претресању те трске и трешењу једанпут, двапут, трипут, је ли још неко осим ватрогасаца и вас учествовао у тражењу чауре на том крову од трске?

Сведок Драган Јанковић: На крову су били искључиво ватрогасци. Значи нико од нас се једноставно није пео. Знате, они су и такви по природи, кажу нека момци, њима је то лако, они то скоче, попну се тако да се нико од нас није пео.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро.

Сведок Драган Јанковић: Сем криминалистичког техничара претпостављам. Ја тај сам чин нисам видео, али претпостављам да се он попео. Морао је да се попне да то фотографише.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли знате ко је пронашао ту прву чауру?

Сведок Драган Јанковић: Ту прву чауру не знам. Не знам. Ја када сам се вратио значи пошто сам ишао доле, па горе...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Ко је вама указао на ту прву чауру?

Сведок Драган Јанковић: Па, знате како, када сам ја долазио горе, један техничар је радио отиске на прозорима, у ходнику, па један је био у соби, неко од њих претпостављам да ми је скренуо пажњу на то, јер ја сам почео од улазних врата у зграду, степенице и вероватно да ми је неко рекао. И онда сам ја како ми је он рекао...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Колико дуго је трајало тај рад на том крову и са том трском док није пронађена друга чаура? Рекли сте 40 минута да сте ходали, летели у тој корпи?

Сведок Драган Јанковић: Јесте. После тога је то трајало Бога ми мрак је пао. Ето. Колико се сећам већ се смрачило.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не знам када се смрачило, али питам вас то када сте завршили са корпом, колико дуго сте још радили док нисте пронашли другу чауру?

Сведок Драган Јанковић: Не бих стварно то знао да вам кажем. Стварно то не знам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Један сат, мање од сата, више, је ли се ради о минутима или?

Сведок Драган Јанковић: А, не, не. То је трајало. Мислим одмах да вам кажем нису минуте у питању. То је трајало. Само да ли је трајало пола сата или сат стварно не знам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хвала. Кажите ми то када сте снимали рекли сте да сте ушли у канцеларију 55 када још, схватила сам није ни почео увиђај у тој канцеларији?

Сведок Драган Јанковић: Не. Није почео увиђај.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Тако сте казали?

Сведок Драган Јанковић: Да. Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Јесте ли ви снимали са врата односно морали сте да уђете ако сте снимали кроз прозор.

Сведок Драган Јанковић: Видите. Ја сам питао јесте ли ви завршили собу, јесте ли ви завршили односно то где ћу ја то да снимам. Каже не, само смо погледали шта ту треба да се ради и организоваћемо тим. И онда сам ја ушао у собу, наравно.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ли сами ушли или је још неко са вама ушао?

Сведок Драган Јанковић: Па, не. Обично је неко ту сада иза. Био је, наравно ту испред те собе када сам дошао нисам рекао био је полицајац који је обезбеђивао да неко ту не уђе, јер ако је то претпостављам неко одлучио. Али ја сам ушао у ту собу. Направио сам тај снимак, да ли сада са лева на десно, или са десна на лево, стварно не могу да вам кажем, али то је тај неки снимак који се сачини. Онда сам кроз собу прошао, дошао сам ту негде до прозора од прилике, нисам сигуран баш докле, сада и то не могу да кажем. Али знам да сам из те собе направио тај један снимак и ништа више.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Моје конкретно питање пре него што сте ви ушли у ту собу да снимате, да ли је неко био у тој соби осим тог полицајца испред?

Сведок Драган Јанковић: Не. У соби ја нисам затекао никога. А да ли је пре мене био претпостављам да јесте јер ме је ту довео.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Да ли сте дирали нешто?

Сведок Драган Јанковић: Не. Ма какви. Таман посла. И наравно ми смо радили то са рукавицама. Ја колико се сећам чак мислим да имам негде и једну фотографију.

Председник већа: Да ли заменик Специјалног тужиоца има питања? Нема питања. Пуномоћници оштећених немају питања.

Да ли одбрана има питања? Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Могу непосредно?

Председник већа: Можете.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала лепо. Када сте дошли у Адмирала Гепрата и ушли у ту просторију број 55, да ли сте пре тога видели негде ваше крим. техничаре?

Сведок Драган Јанковић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: У тој згради у Адмирала Гепрата да ли сте их видели било где?

Сведок Драган Јанковић: Па, кажем вам срео сам се са њима. Један од њих је ишао са мном. Китић Радован значи.

Адв. Слободан Миливојевић: И када сте ушли у...

Сведок Драган Јанковић: У соби није било никога.

Адв. Слободан Миливојевић: Никога није било. Добро. Јесте ли ви и у Адмирала Гепрата и доле у Немањиној улици користили фотоапарат?

Сведок Драган Јанковић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Не?

Сведок Драган Јанковић: Само сам га користио онда када су ми га додали да фотографишем чауру. То је једина мислим, један једини снимак који сам направио. Да ли један или два сада мислим небитно.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли фотоапарати имају на било који начин меморију да се упамти време снимања?

Сведок Драган Јанковић: Не. Ови фотоапарати са којима раде криминалистички техничари наши немају. То је «Никон Ф2» и «Никон Ф3», међутим, за њих има да се купе врата, али ми та врата нисмо куповали са временом. Посебно се значи додају као додатна опрема фотоапарату.

Адв. Слободан Миливојевић: Када је пронађена друга чаура, шта се после догађало?

Сведок Драган Јанковић: Када је пронађена...

Адв. Слободан Миливојевић: Шта сте радили после тога?

Сведок Драган Јанковић: Када је пронађена та друга чаура, ми смо кажем вам то што смо већ скинули значи ту трску смо протресали кроз руке и целокупан тај простор, значи тај бетонски простор доле смо почистили и оставили и неко је донео одлуку, не знам сада ни када, ни ко, ни како, али једноставно рекао је, па људи, мислим доста је за данас, наставићемо сутра. И онда смо то скупили све на једну гомилу. Оставили, остављен је човек за обезбеђење тога се сећам као данас и ја сам чак инсистирао на томе да неко то чува, ту до сутра ако ћемо већ да прекинемо. Спаковали смо ствари у кола и отишли.

Адв. Слободан Миливојевић: Јесте ли наставили сутра?

Сведок Драган Јанковић: Е, сутра, сада сутра ја се више ту нисам појавио. Мислим једноставно моје присуство ту није било.

Адв. Слободан Миливојевић: Трудим се да ваш одговор буде што концизнији па покушавам да будем телеграмски са питањима. Ко је задужен да изда наређење да се престане са увиђајем?

Сведок Драган Јанковић: Па, знате шта, у овом случају...

Адв. Слободан Миливојевић: Ко је руководилац?

Сведок Драган Јанковић: У овом случају Китић Радован и начелник службе су одговорни за тај увиђај, јер ја никога нисам видео, ни судију, ни тужиоца, мислим не знам.

Адв. Слободан Миливојевић: То сам управо хтео следеће питање.

Сведок Драган Јанковић: Они су претпостављам да је начелник или не верујем да би баш сам Китић Радован рекао да престане. Нисам баш тако сигуран код таквог дела.

Адв. Слободан Миливојевић: На то питање ћемо касније. Само још имам претходно једно питање. Те две чауре које су пронађене коме су предате?

Сведок Драган Јанковић: Па, то носе криминалистички техничари.

Адв. Слободан Миливојевић: Је ли ви знате да је то предато, немојте говорити теоретски, него?

Сведок Драган Јанковић: Не.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли знате да је то предато?

Сведок Драган Јанковић: Значи на то питање ја не могу да вам одговорим.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли вас је од тада па до данас било када контактирао било који стручњак из Висбадена, или било који стручњак који је радио вештачење?

Сведок Драган Јанковић: Мене искрено да вам кажем што се тог увиђаја тиче нико никада ништа више није питао.

Адв. Слободан Миливојевић: И на крају још једно питање. За време док сте снимали у Адмирала Гепрата и у Немањиној, да ли сте у било ком тренутку приметили, видели или се упознали са истражним судијом и замеником тужиоца?

Сведок Драган Јанковић: Не. Никада нисам ни видео, нисам имао једноставно ту прилику.

Председник већа: Да ли још неко има питања са бранилачке стране?

Констатујем да нема више питања.

Да ли се неко од оптужених јавља за реч?

Оптужени Звездан Јовановић. Изволите.

Опт. Звездан Јовановић: Да ли нам можете рећи, могу непосредно председавајућа, да ли ми можете рећи да ли вам је познато име Илинић Петар?

Сведок Драган Јанковић: Како сте рекли?

Председник већа: Хоћете ли вамо да се окренете?

Опт. Звездан Јовановић: Илинић Петар?

Сведок Драган Јанковић: Илинић?

Опт. Звездан Јовановић: Да.

Сведок Драган Јанковић: Па, мени је познато Илинчић колико се ја сећам, али Илинић не.

Председник већа: Илинчић јесте.

Сведок Драган Јанковић: Значи Илинчић Петар.

Опт. Звездан Јовановић: А је ли ми можете рећи о ком лицу се ради?

Сведок Драган Јанковић: Илинчић Петар ради, он ради у фотолабораторији како да вам кажем исто лабораторију као Београд, тако има и МУП у Кнеза Милоша. Он је радио у лабораторији Кнеза Милоша као фотограф мислим тако знам.

Опт. Звездан Јовановић: Хвала. Можете ли ми само рећи како сте били обучени када сте били, горе шта сте носили када сте били на улазу у снимању на улазу број 5 и у Гепратовој улици, шта сте носили горе да ли се сећате?

Сведок Драган Јанковић: Јој, сећам се. Мислим носио сам нешто што носим целог живота. Имао сам ону зелену вијетнам јакну.

Опт. Звездан Јовановић: Хвала лепо. Реците ми сем овога што сте овде изнели Бирчанинова и ово, да ли сте у оквиру овог процеса учествовали у још било којој другој истражној радњи?

Сведок Драган Јанковић: Не. У оквиру, мислим не знам сада како ме питате, у оквиру овог предмета или у оквиру овог дана или неки следећи дан?

Опт. Звездан Јовановић: Предмета, било који дан, у оквиру овог предмета?

Сведок Драган Јанковић: Јесам. У оквиру тог предмета још сам био на фотографисању односно снимању такође камером, не фотографисању, него возила на старом сајмишту, возило «Пасат» караван. То се сећам као данас и све је било у неким ноћним условима, значи није било по дану.

Председник већа: Је ли било запаљено то возило?

Опт. Звездан Јовановић: Реците ми, ја нисам вас схватио, ово снимање камером, циљ ваш, значи молим вас да прецизирате, пошто ја то нисам, да ли је због студената, да ли због не знам ни ја шта, пошто видим да спомињете студенте стално, интересује ме шта је био конкретно циљ овог снимања камером?

Сведок Драган Јанковић: Па, ево ја ћу да вам кажем, с обзиром да, рекао сам, нико практично ништа није рекао еј, уради то, уради то, него једноставно питао ме начелник када сам ја дошао на место догађаја, када сам се са њим сусрео, а сусрео сам се већ пошто сам један део снимио, он ме је питао Гане јеси ли снимио нешто. Реко, да јесам снимио али мислим није оно све спремно. Каже, дај сними то не дај Боже да нам цркне неки филм, да бар имамо оно да можемо нешто да урадимо. Ево то је једини коментар зашто сам ја то снимио. Значи није ми то рекао ни судија, ни тужилац, ни неко посебно. То ми је рекао начелник. Нико се ништа практично у вези тога није договарао. А ја сам камеру имао код себе. Ето то је.

Опт. Звездан Јовановић: Захваљујем. Реците ми само да ли обзиром да сте службеник МУП-а, обзиром да радите један одговорни посао, да ли постоји нека процедура законска по којој се нека радња ради да би евентуално задовољило неке законске оквире и тако даље?

Сведок Драган Јанковић: Па, знате шта. Када је овакав предмет у питању, када ви ово сте снимили, логично би било по мени тада да је то могло да уђе у крим. технички извештај и да то буде саставни део тог рецимо предмета. Али кажем вам, као и тада, тако и данас како сам сачинио тај снимак и како су видели да су фотографије успеле и да су филмови успели, једноставно више никада нико ништа није питао у вези тог снимка. Ето до неког тренутка када је тражен од суда овога, а не знам који је то тренутак, да се тај снимак достави и тај снимак је достављен. Тако је то функционисало. Ето то ја могу да вам кажем.

Опт. Звездан Јовановић: Ако сам ја вас добро разумео, време и датум на томе нема искључиво зато што оптерећује снимак како сте рекли?

Сведок Драган Јанковић: Па, то је да вам кажем, то је сукоб мишљења на том неком плану како ми то сада, шта то ваља, шта то не ваља. Иначе, да погледате сада снимке, ја верујем да и данас тако функционише, нико не укључује тај датум. Ето то и данас тако раде. Мислим ево сада да одете и да укључите камеру видећете да тог датума нема.

Опт. Звездан Јовановић: Реците ми како можете значи онда вама на реч можемо да верујемо да је тога дана снимано у том времену, да ништа није сечено, само на реч онда на основу тога може да се верује да је то то, како ви кажете је ли тако?

Сведок Драган Јанковић: Па, знате шта, према томе, како немате то на снимку, ја претпостављам да вам остаје да ми верујете на реч, али ја мислим да моја реч има сигурно добру тежину, а ви то можете да проверите на много начина.

Опт. Звездан Јовановић: Добро. У сваком случају то је подложно провери и то ћемо видети.

Сведок Драган Јанковић: Наравно.

Опт. Звездан Јовановић: Ја бих вас молио овде ми и дан данас није јасно, пошто смо ми овде саслушали много сведока, да ли ви знате ко је пронашао прву чауру?

Сведок Драган Јанковић: Не. На жалост не знам.

Председник већа: Је ли нисте то ви били?

Сведок Драган Јанковић: Па, не, ја јесам њу фотографисао. Ја је јесам снимио камером, знате, али тог тренутка тврдим вам да ја нисам то пронашао, јер не знам, видећете на снимку тај снимак је, ја сам то зумирао онако из далека. Ја је нисам пронашао.

Председник већа: Добро.

Сведок Драган Јанковић: Немам тежњу уопште да будем ја неко ко је нешто пронашао. Ја знам да то нисам пронашао. А да сам је фотографисао, јесам.

Опт. Звездан Јовановић: Реците ми само молим вас, поставићу вам једно директно питање, да ли сте икада у току од убиства пок. Премијера, снимали фотоапаратом било какав ласерски мерач даљине?

Сведок Драган Јанковић: Не. Никада. Ја једино ја вам кажем, значи једино у чему сам ја учествовао, ја сам рекао. Ако треба да поновим, ја ћу поновити.

Опт. Звездан Јовановић: Не. Интересује ме директно.

Сведок Драган Јанковић: Не. Зато што ја знам да су некакве радње вршене након тога, неколико пута, али једноставно то је било само на нивоу тога да сам ја чуо да је неко дошао да нешто ради, али ја лично у томе нисам учествовао.

Опт. Звездан Јовановић: Да ли сте од својих колега било којих од својих колега чули да је неко снимио тај ласерски мерач даљине?

Сведок Драган Јанковић: Не. Сада ћу да вам кажем, ја сам чуо и знам, не само што сам чуо него знам, видео сам људе на гомили, али да су дошли из Немачке, да су одлазили тамо у ту собу неку, да су...

Опт. Звездан Јовановић: Захваљујем. Извињавам се што вас прекидам. У реду је. Мене је само ово интересовало. Реците ми још једно питање, да ли се ми лично познајемо?

Сведок Драган Јанковић: Ја мислим да не. Ја мислим да вас никада нисам видео.

Опт. Звездан Јовановић: У реду. Захваљујем. Председавајућа, ја ћу у примедби задржати право да се евентуално позовем поново овог сведока на суочење. За сада немам више питања.

Председник већа: Ево овако, сада ћу вам предочити део исказа сведока Радована Китића који је транскриптован, а који је саслушан на главном претресу 15. јануара 2007. године. И Радован Китић каже:

«У Гепратовој у овој канцеларији 55, то је страна 8 транскрипта, став четврти, У Гепратовој, у овој канцеларији 55 и све просторије у том делу су се радиле. Значи ствари које су биле у просторији биле су, столови су били једни на друге, столице, не знам шта је све још тамо било. Погледали смо по поду да случајно нема чаура и остало. Гледали смо са прозора колико смо могли да видимо да чаура није пала на кров, а кров је од трске, прекривен је трском одозго. И можда једно пола сата или после тога, или сат, колега из униформе је рекао да се нешто види вероватно је светло, сунце пало на чауру и обасјало је. И нешто се сија у олуку. То је онај део испод трске. Попели смо се на степенице које иду ка овој канцеларији из које је пуцано и личило је на чауру. Значи нисмо још били сигурни да је чаура. Онда је колега Јанковић узео неке мердевине. Прислонио уз олук и онда смо нашли ту прву у олуку».

Шта кажете на ово?

Сведок Драган Јанковић: Па, ево сада ћу да вам кажем, прво мердевине нису постојале, мислим да господин Китић нешто није запамтио. Практично ви не можете да се попнете до олука преко мердевина, јер ако наслоните мердевине, не можете да их наслоните на олуку, него можете да наслоните на трску, па да се преко трске попнете. Није тачно. Значи можда се он није сетио, не мислим ја сада да негирам, ја сам вам рекао, значи ја сам на кров лимени кров црвене боје, знате постоје неке ствари које човек једноставно запамти, попео сам се на тај кров сада не могу да кажем ни из које канцеларије, али из неке треће или четврте из које је то могуће. Сем тога, практично то може и данас да се види...

Председник већа: То је спрат ниже од ове?

Сведок Драган Јанковић: Спрат ниже наравно, јер спрат ниже је у равни са кровом. Ја сам значи на радијатор се попео и на том сам крову био. Када сам већ на њему био онда су ми додали фотоапарат и наравно људи па ја то причам, ја сам то урадио. Мислим то не може да зна нико боље од мене. Према томе, не постоји такво, јесу, знате он је, ја мислим да је он заменио, они су покушали да се попнемо ми на кров, стављали смо некакве столове тамо, пошто је то неки кафић испод, међутим, једног тренутка сам рекао чекајте људи, ало, па не може тако. Зашто то радимо када имамо техничка средства. Имамо ватрогасну бригаду, дотерају корпу, ја или не знам ко није битно, ја сам био тај који се сложио, који је предложио, ја сам легао у ту корпу и 45 минута лежао на грудном кошу и једноставно гледао. И нисам пронашао. Ето. Према томе, то је оно што је сигурно у овоме.

Председник већа: Сведок Китић Радован на истом главном претресу на страни 11, каже на питање председника већа ко је руководио овим проналажењем чаура, Китић каже:

«То је било у мом делу, значи ја сам био у згради и онда смо, ко је руководио, ја би требало да сам руководио тим делом, али када смо уочили чауру кроз тај прозор од степеница значи, не из канцеларије него од светларника, дабоме, онда сам обавестио начелника да би требало да буде чаура у олуку. И онда су дошли тамо. Ја мислим да се Јанковић попео на мердевине и обележили смо чауру и фиксирали горе и изазвали».

Па, на моје питање:

«Добро. Јанковић је сликао камером».

Је ли је он обележавао, Радован Китић каже:

«Ја мислим да је он ставио број, зато што је он мало лакши од мене и он се попео горе. Мислим да је он фотографисао фотоапаратом и да је ставио број поред чауре».

Сведок Драган Јанковић: То је тачно. Значи ја сам се попео. Мени су додали број, ја сам фотографисао фотоапаратом, он јесте стварно пунији, једноставно човек није изашао на кров, ја јесам. Мислим спортиста сам и једноставно мени то није никакав проблем.

Председник већа: Добро.

Сведок Драган Јанковић: То је тачно.

Председник већа: Хвала. Да ли има још неко нешто да пита сведока?

Констатујем да више питања за сведока нема.

Ево ваша лична карта. Хвала вам. Можете да идете.

Сведок Драган Јанковић: Хвала и вама. Ја мислим да сам нешто допринео.

Председник већа: Отпушта се сведок Јанковић Драган. Можете да идете. Довиђења. Да ли тражите неку надокнаду трошкова за данашњи приступ пред суд?

Сведок Драган Јанковић: Не.

Председник већа: Добро. Хвала. Да ли има неко нешто да примети на исказ сведока којег смо данас саслушали?

Заменик Специјалног тужиоца нема примедби.

За реч се јавио бранилац оптуженог Улемека адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Видите, садржина изјаве овог сведока је од прилике таква да у потпуности подржава предлог одбране да се из списка издвоји комплетна фотодокументација везана за снимање објекта у Адмирала Гепрата и испред улаза у Немањину број 5 заједно са извештајем крим. технике и свим оним доказима наводним који су тада

прибављени, лоцирани и фиксираним траговима. Овај сведок између осталог указује да ниједног тренутка није видео истражног судију, нити заменика тужиоца, па самим тим валидност било ког извештаја, увиђаја, или било чега што је прибављено током овог поступка, нема законску основу и ти извештаји не могу послужити као доказ. Овај сведок даје још и одређене детаље и чињенице које такође потврђују тезу одбране, а о чему не бих сада желео да говорим, да вас не оптерећујем даље, јер сматрам да ће то бити предмети или завршне речи, или можда неких нових предлога које ћемо учинити у току поступка, зависно све од онога што нам буде понуђено, а нуђено нам је до сада свашта, па морам бити опрезн, немојте ми замерити. Дакле, у том правцу имајући у виду садржину изјаве овог сведока, ја приговарам у оном делу на начин на који су они то радили, што је рађено противзаконито, што није рађено у складу са одредбама ЗКП-а о увиђају и тако даље, лоцирању, фиксирању трагова. Али нећу тражити да се ова његова изјава издвоји из списка, из простог разлога што она мени јако као браниоцу служи да докажем да је све што је рађено, и у Адмирала Гепрата, и у Немањиној, на улазу број 5, рађено противзаконито. Хвала.

Председник већа: Добро. Да ли још неко има нешто да каже?

Бранилац оптуженог Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић. Изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Судија, ја немам примедбу на сведочење, али ја имам један предлог, а надовезао бих се на колегу Миливојевића, који је рекао, управо због овога како смо видели шта је све рађено у Адмирала Гепрата, наравно одбрана са правом може и да сумња у доказе и начин на који су ти докази нађени тамо. Један од доказа који је нађен тамо јесте та чаура, та прва чаура која је нађена и која је она сложили се ми или не, а имамо већ примедбе сличне у ранијем току поступка, необично далеко од наводног места са кога је пуцано. Мој предлог је да се позове балистичар поново и да се изјасни да ли је из тог оружја та чаура могла да оде тако далеко од места са кога је пуцано. Зашто ово говорим? Зато што у документацији коју смо из Висбадена добили, односно у неким скицама тамо, наводно објашњено је да та чаура скакуће и затиче се на том месту у олуку тако далеко од тог прозора. Међутим, када су дошли ови стручњаци из Висбадена сутрадан трска није била на крову, био је лимени кров па лим о лим и тако даље, и може се очекивати да дође. Међутим, ако имамо чињеницу да је тај кров био покривен трском, мислим да је сасвим онако из неког логичког размишљања физиком коју сви онако из основне школе на том нивоу баратамо, да је немогуће да чаура тако далеко се одбије од трске и да оде тако далеко од тог прозора. Из тог разлога значи да се вештак

изјасни да ли је то оружје могло тако далеко да избаци ту чауру, ту прву која је нађена далеко од прозора.

Председник већа: Да ли још неко има неку примедбу да стави?

Констатујем да се нико не јавља више са бранилачке стране.

Јавља се оптужени Звездан Јовановић.

Опт. Звездан Јовановић: Имам примедбу председавајућа, па, гледајте, човек који има одговорност, чији сваки урађени значи носи одговорност значи он каже да тај датум, то време на видео снимку значи оптерећује видео снимак и ја то стварно не могу да прихватим. Не могу да прихватим, не знам како то веће, али прихватити да се не види када је почео увиђај, ко, како, све остало, да ли је то битно заиста не могу да... Друга ствар председавајућа, сада ми овде имамо један невиђени значи, ја бих рекао парадокс, све техничаре, крим. техничаре, њихове шефове смо саслушали у оквиру ко је радио у Гепратовој улици, још нисмо утврдили ко је нашао чауру.

Председник већа: Кога?

Опт. Звездан Јовановић: Ко је нашао прву чауру, још то нисмо утврдили. Сви су они потписивали, сви су они давали чак њихов шеф јуче колико се сећам Миомановић, каже тврди да је управо овај сведок нашао чауру. Што он апсолутно негира. Значи од свих тих људи, нико још не знамо ко је тај који је нашао ову прву чауру. Затим, председавајућа, имамо оног дечка који је, ја сада не знам име, али имамо дечка који је правио скицу, који каже, још за време дана је он обадве чауре измерио. Још за време дана. Мислим, јако, јако велике разлике, јако, јако. Ја још бих замолио веће, ја бих задржао право да овог сведока позовем.

Председник већа: Кога?

Опт. Звездан Јовановић: Овог сведока..

Председник већа: Јанковића?

Сведок Драган Јанковић: Када изнесемо накнадно када будемо предложили неке предлоге и проверили још нешто. Толико. Захваљујем.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч да стави примедбу?

Констатујем да се више нико не јавља за реч.

Сада ћемо прекинути главни претрес. Наставак је 21. фебруара 2007. године, али ћемо почети у 10,30 часова.

Сада ћу вам рећи, сутра ћемо радити писмене доказе, да не би било изненађења. Читаћемо обдукциони записник, вршићемо увид у фотодокументацију из Бирчанинове, фотодокументација неких возила и она изјава за «Бушнел», овог Павловића кога смо покушали да нађемо, али га нема. Још увек је у Француској. И ето то ће бити неки писмени докази који до сада нису изведени и читање записника о изнајмљивању станова. То би било то.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ми смо упутили један захтев мој браћеник и ја, да нам омогућите преглед видео записа са Фрушке Горе, Бубањ потока и тако даље. Па вас молим да сада већ то актуелизујете да имате у виду, ако то наравно дозвољавате.

Председник већа: Писмено или оно када сте усмено излагали?

Адв. Слободан Миливојевић: Ми смо то усмено предложили на главном претресу.

Председник већа: То се сећам да јесте.

Адв. Слободан Миливојевић: Па вас молим да имате то сада у виду да ако буде неког простора да можемо и то да прегледамо.

Председник већа: Добро. Ако хоћете сутра пола сата пре суђења да вам организујемо овде у судници, па да сви то гледате? После суђења. Добро. Договорићемо се онда.

За данас смо завршили.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес, а наставак је:

21. фебруара 2007. године са почетком у 10,30 часова.

- што је присутнима саопштено уместо позива.

Записничар

Председник већа-судија
[Signature]

OK 0171